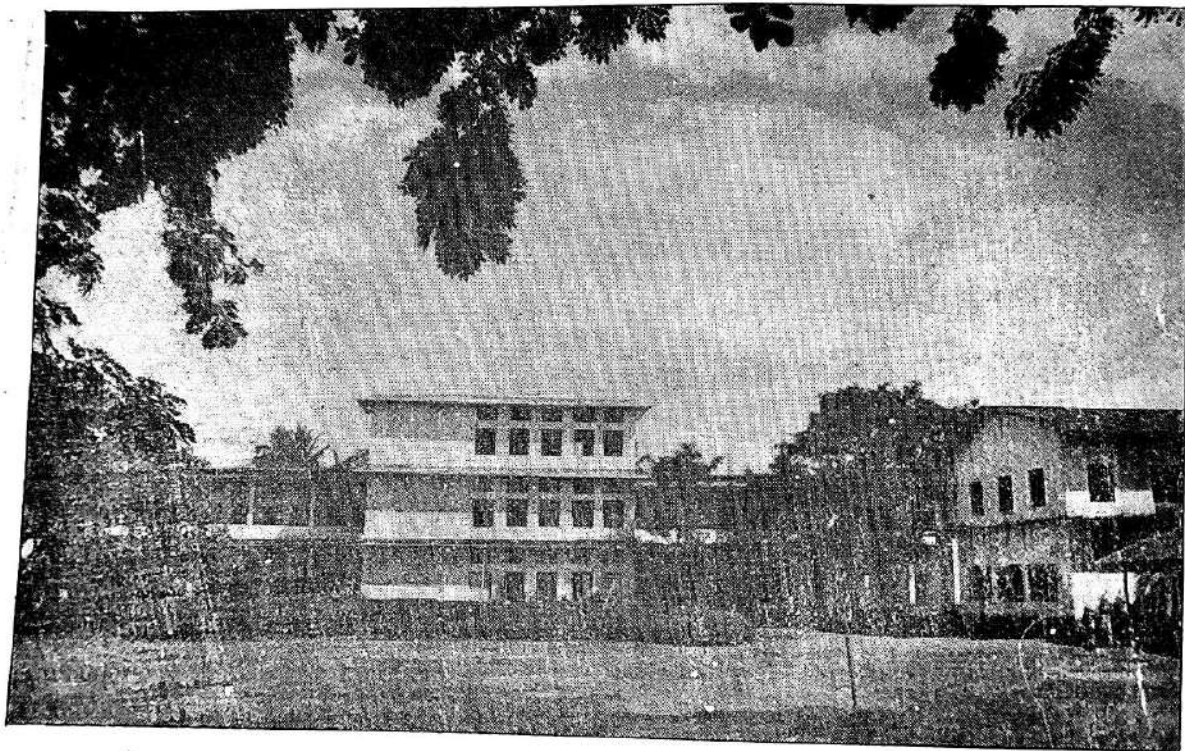

ജാലകം

T.K.M COLLEGE OF ARTS AND SCIENCE
ANNUAL 1996 - 97

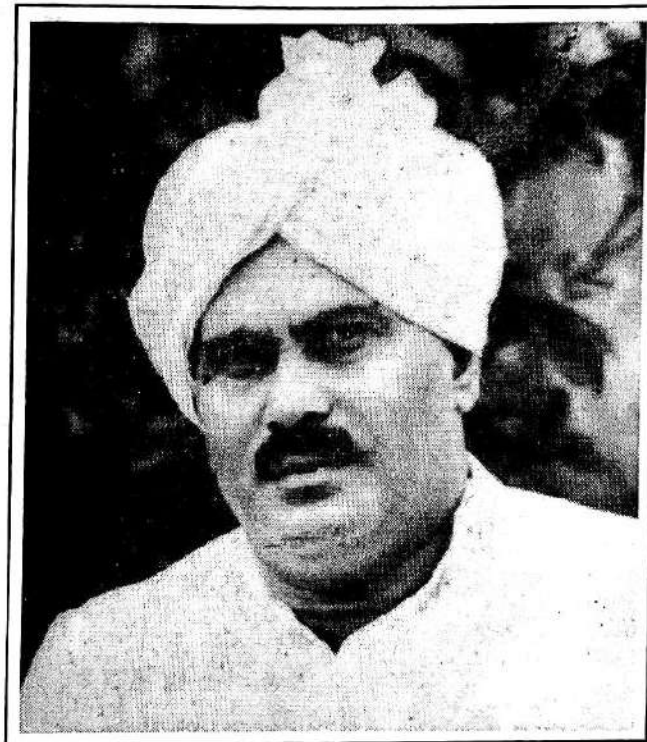

Thangal Kunju Musaliar College of Arts and Science
College Magazine 1996 - 97

*Dedicated
To the memory of those who
lived, fought, died
for the independence of India*

FOUNDER

JANAB A. THANGAL KUNJU MUSALIAR

CHAIRMAN
Governing Body

Janab S.H. Musaliar

MEMBERS OF BOARD OF TRUSTEES

T.K. Kamaluddin Musaliar

Hajee S.M. Thaha

Hajee P.M. Mohammèd

Prof. M.K.A. Hameed

T.K. Jalaluddin Musaliar

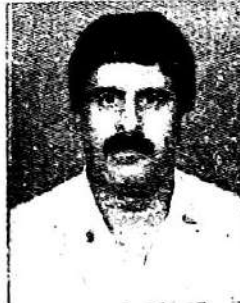
T.K. Usman Musaliar

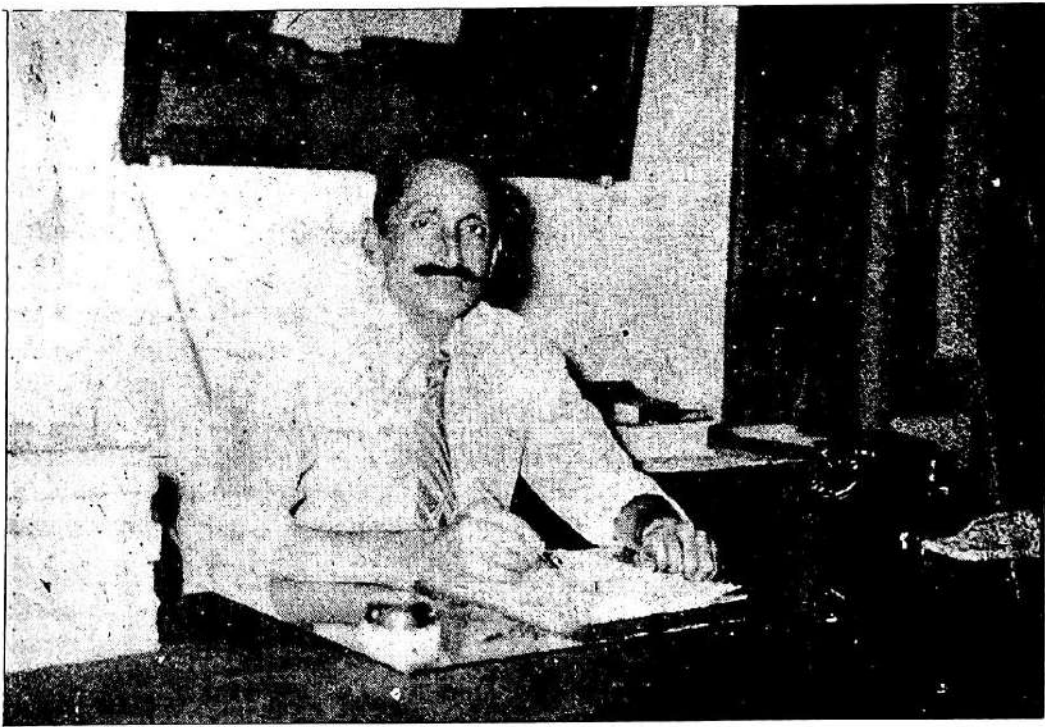
T.K. Abdul Karim Musaliar

T.K. Jamaluddin Musaliar

OUR PRINCIPAL

Prof. Lt. Col. Basheer Kanna

**TKMCAS
ANNUAL 96-97**

JALAKAM

CREDITS

Editor
AJIMSHAD. A

Staff Editor
ABDUL RASHEED

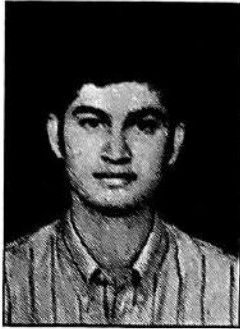
Associate Editors
**ZAKEERHUSAIN. Z
NAVAS**

Cover Design & Layout
EBY PHILIP

Computer Typesetting
impressions : kollam. ☎ 745814

Illustrations
EBY PHILIP

എഡിറ്റോറിയൽ

പ്രിയപ്പെട്ടവരെ,

നിങ്ങളുടെ സർഗ്ഗവാസനകളെയും ഞങ്ങളുടെ ക്രിയാത്മക സ്വപ്നങ്ങളേയും വരകളിലൂടെയും, വർണ്ണങ്ങളിലൂടെയും ഈ ജാലകത്തിലൂടെ തുറന്നുകാട്ടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ധന്യരായി.

“അമ്പലത്തിൽ പോകുന്നവർ പള്ളിയെ വെറുക്കുന്നു, പള്ളിയിൽ പോകുന്നവർ അമ്പലത്തേയും”. ഓരോരുത്തരും താന്താങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതയിൽ അധീഷ്ഠിതരായ ദൈവങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. മതവൈരത്തിന്റെയും, വർഗ്ഗീയതയുടെയും തീജ്വാലയിൽ വെന്തെരിയുന്ന ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിന് വഴികാട്ടിയായി, സമാധാനത്തിന്റെ വെള്ളരിപ്പാവുകളാകാൻ നമ്മുടെ തലമുറയ്ക്ക് കഴിയണം. “ഇന്ത്യാക്കാരില്ലാത്തതൊരു രാജ്യമുണ്ടാകുന്നതിൽ ഇന്ത്യയെന്നു രാജ്യം” എന്ന നിലയിൽ നാം അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തേയും പാരമ്പര്യത്തേയും ഉയർത്തിക്കാട്ടുവാനും, നിലനിർത്തുവാനുമുള്ള ചുമതല നമുക്കുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ വെട്ടിമുറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ശിഥില ശക്തികളെ നാം തിരിച്ചറിയണം. ദാരുണമെന്ന മഹാവൃക്ഷത്തെ എത്തുകൊടുക്കാറ്റിലും, കടപുഴകാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്.

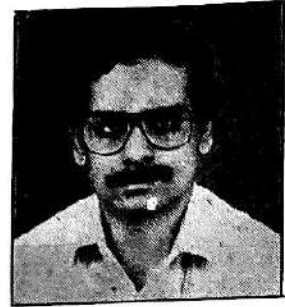
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് വേണ്ടി അഹർനിശം ദേഹവും, ദേഹിയും ഉഴിഞ്ഞുവച്ച മഹാൻമാർക്ക് ആദരവിന്റെ അർപ്പണപൂജ്ഞകൾ നേർന്നുകൊണ്ട്, ജാലകം-97 അവരുടെ തൃപ്തിയിലായി ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ സർഗ്ഗാവനകൾ അവയുടെ പൂർണ്ണ രൂപത്തിൽ ജാലകത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കേണ്ട കൃതാർത്ഥമായി. ഈ കലാലയത്തിന്റെ പിറവിക്കും, അസ്തിത്വത്തിനും ആധാരമായി ദവിച്ച ജനാബ്. തങ്ങൾക്കുത്തുടങ്ങലിയാരുടെ സ്മൃതിയെ നിലനിർത്തുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ ഈ സ്മരണികയുടെ സൃഷ്ടിയിൽ ഞങ്ങളോട് സഹകരിച്ചവരോടുള്ള കടപ്പാട് ഏറെയാണെന്ന് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യഎല്ലാവർക്കും നന്ദി ...നന്ദി

കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവൃകളും ഏറെയുണ്ടെന്നുളളിവിരിക്കെ മനസ്സാ ഇതിനെ സ്വീകരിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെ സന്ദേഹപൂർവ്വം

അജിംഷാദ്. ഏ
സ്റ്റുഡൻറ് എഡിറ്റർ

ആമുഖം

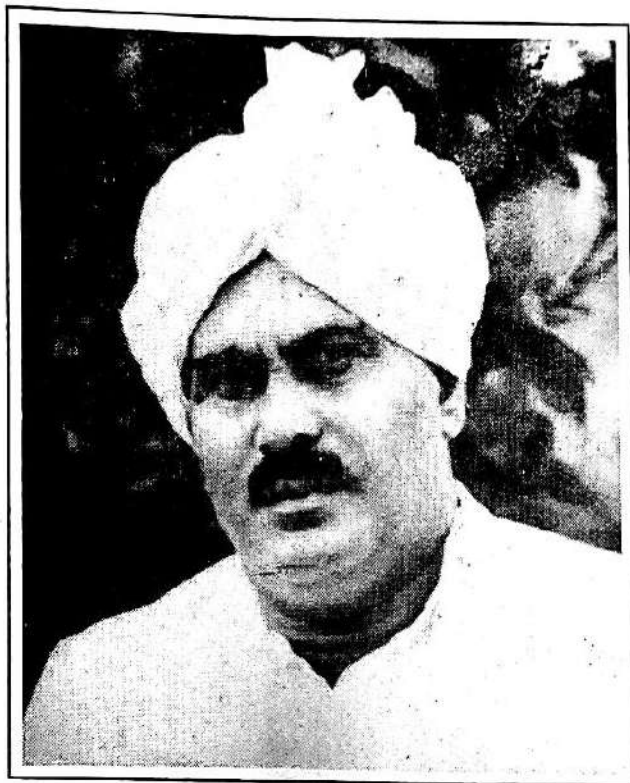
ഇളം തലമുറയുടെ,
 പിന്തകൾ ...
 വ്യാകുലതകൾ ..
 നൊമ്പരങ്ങൾ ..
 ആശങ്കകൾ ... ആകാംക്ഷകൾ ...
 അവയുടെ അക്ഷരവിന്യാസം മാത്രം
 നാളെയുടെ പ്രതീക്ഷകളാണ് ..
 ഈ താളുകളിൽ തുടിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ.
 വളരുന്ന സംസ്കാര കേരളത്തിന്,
 ഈ അക്ഷരക്കൂട്ടം സാക്ഷി.
 കമ്പോളസംസ്കാരത്തിന്റെ ലാഭഭ്രമവും..
 സ്വയം നാശത്തിന്റെ ആസക്തികളും ..
 വേട്ടയാടുന്ന .. കൗമാരയൗവനങ്ങളിലുള്ള
 ഉത്കണ്ഠ .. പ്രതീക്ഷകളെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നു.
 എങ്കിലും ഇനിയും പൂർണ്ണമായും നശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ...
 മനുഷ്യതത്തിന്റെ മൃദുലതകൾക്ക് ..
 ഈ അക്ഷരങ്ങൾ സാക്ഷി
 ഇവയ്ക്കിടയിൽ,
 ഈ ഇളം നാമ്പുകൾക്ക് ..
 ചാലു കീറിയിടാനുള്ള അവസരം.
 അതിനുള്ളായ ...
 അനല്പമായ ...
 ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ ...

റി. എസ്. റഷീദ്
 സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

*Dedicated
To the memory of those who
lived, fought, died
for the independence of India*

FOUNDER

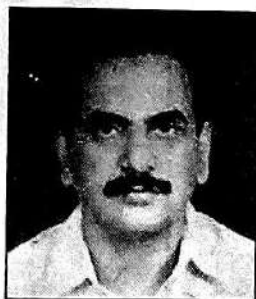

JANAB A. THANGAL KUNJU MUSALIAR

CHIEF EDITOR & OUR NEW PRINCIPAL
Prof. Mohamed Kunju

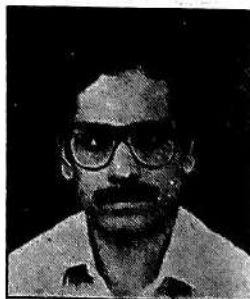

Staff Advisor

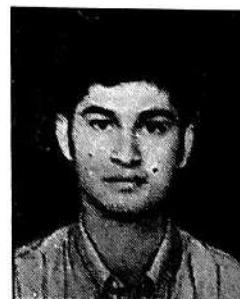
ABDUL MAJEED

Staff Editor

ABDUL RASHEED

Student Editor

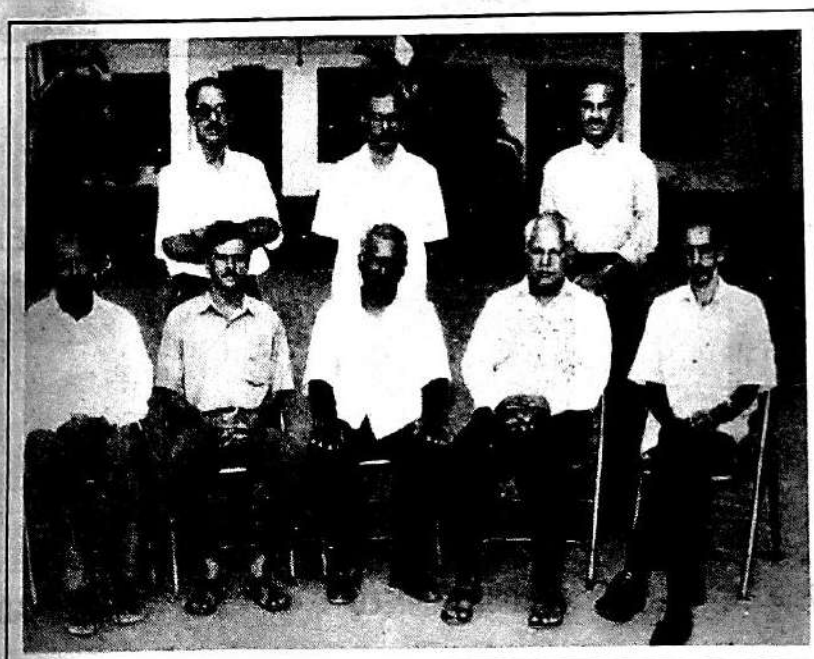

AJIMSHAD. A

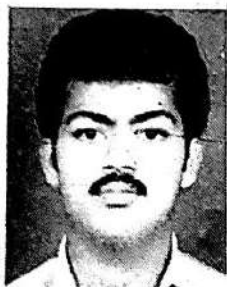
E D I T O R I A L B O A R D

P A R E N T T E A C H E R S A S S O C I A T I O N E X E C U T I V E C O M M I T T E E

SUB EDITORS

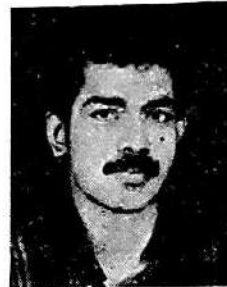
AJIMSHAD. M

ZAKEER HUSSAIN. Z

SOORAJ. S

NAVAS

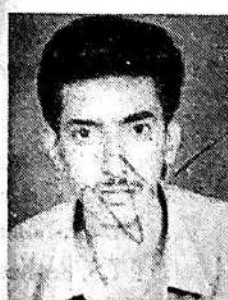
CO-ORDINATORS

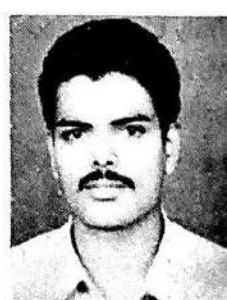
SHABEEK

SAFARULLA

SHAFEEK. S

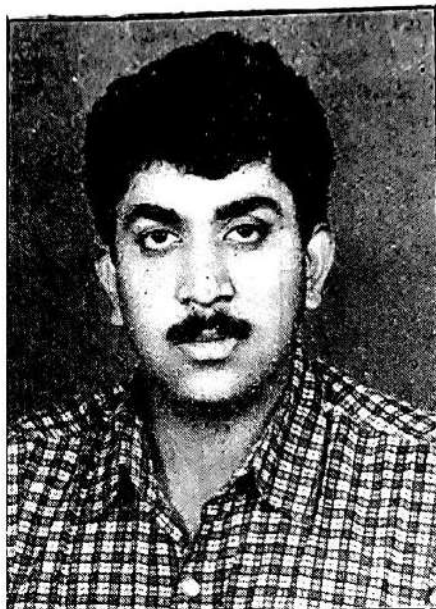

IMAM SHA

U N I O N B E A R E R S

CHAIRMAN

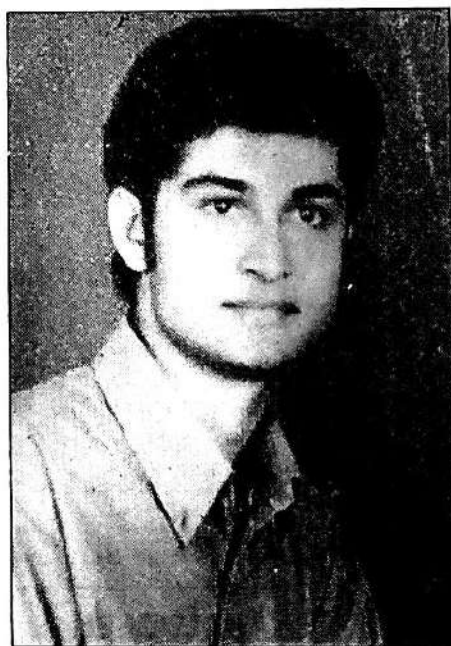
ASHKAR KHAN

VICE CHAIRMAN

SHYMA BEEGUM. S

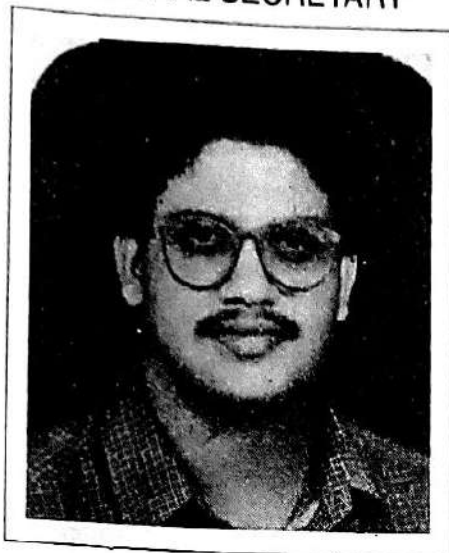
MAGAZINE EDITOR

AJIMSHAD . A

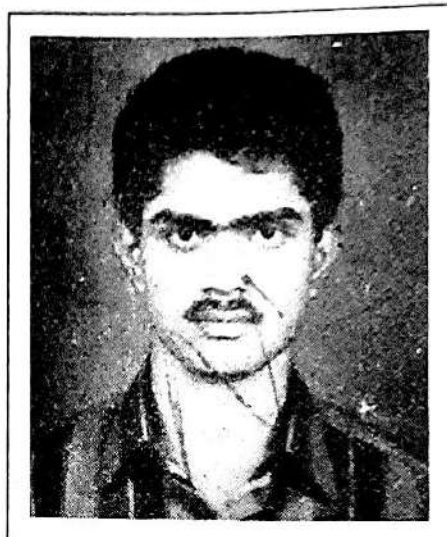
U N I O N B E A R E R S

GENERAL SECRETARY

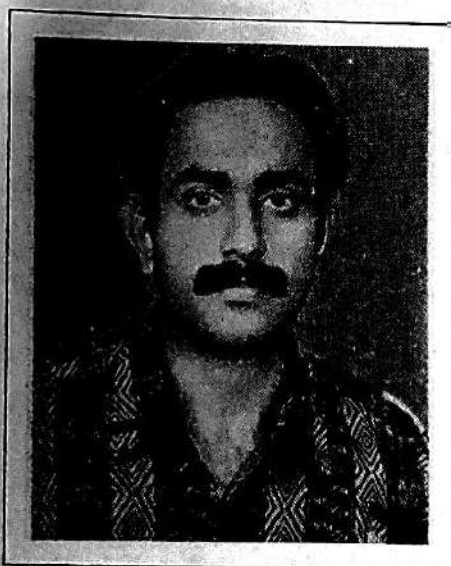
SUNIL. B

ARTS CLUB SECRETARY

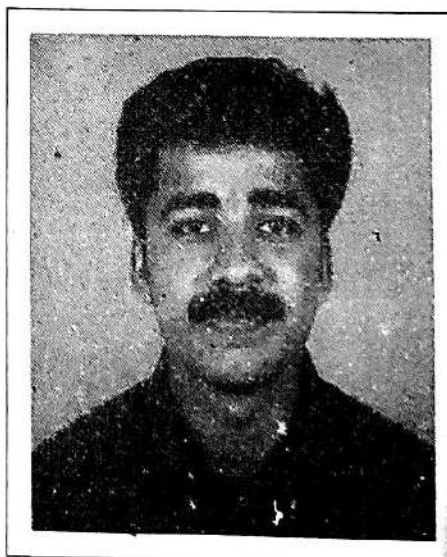

SAFEER. S

UNIVERSITY UNION COUNCILLORS

SHAHALUDEEN

RENJITH KUMAR. V

OATH TAKING

CHAIRMAN

ASHKAR KHAN

VICE CHAIRMAN

SHYMA BEEGUM. S

MAGAZINE EDITOR

AJIMSHAD. A

GENERAL SECRETARY

SUNIL. B

REPRESENTATIVES

I PDC

HABIB

II PDC

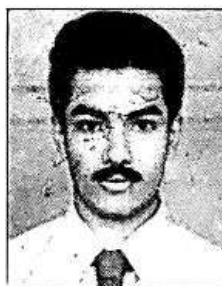
ZAKHEER HUSSAIN

I DC

JAIJU

II DC

ABDUL JALEEL

III DC

SAJID SHERAFUDEEN

LADY REPRESENTATIVES

HASEENA

SREEVIDYA

STUDENTS COURT JUDGE

SULAIM

Annual Report 96-97

PRESENTED BY OUR PRINCIPAL Prof. LT. COL. BASHEER KANNU

Dear College Union Chairman, Distinguished Guests, Parents,
Colleagues, beloved students, ladies and Gentleman

It gives me great pleasure to Submit a brief report of the activities of our College during this academic year. This is the 34th year of the existence of this noble institution founded by The Late. Janab. A. Thangal Kunju Musaliar, a Philanthropist, Industrialist, Journalist and Educationalist. This year we celebrate the birth Centenary year of our beloved founder. May his soul rest in eternal bliss.

We were able to maintain excellent discipline during this academic year. It should be remembered that Ours is an institution which provides Education to about 4000 children at Various levels P.D.C., D.C. and P.G.. The entire Credit goes to the 200 staff members of the institution who have been displaying exemplary dedication to duty.

In the academic field, Our students brought laurels to our institution and I am sure that we are well on our way towards becoming a centre of academic excellence. We have got the first Rank in B.A. Islamic History. My appreciation to those children who secured ranks in the various examinations.

In the Literary and sports fields our students brought about remarkable achievements. The college team became the University winners of the Ball Badminton Champion Ship for the Second time. N.C.C. and N.S.S. have been functioning well as in the previous years.

The women's Study Centre has conducted a women entrepreneur shi programe It was inaugurated by Smt. Jameela Ibrahim. The centre has been able to put in relevant efforts to help our girls students in areas like career selection and personality development.

I place record the immense contribution of the P.T.A. of the College made during this academic year. Among other things the P.T.A. conducted merit Award meetings which awards were given away to academic achievers and constructed more benches in the girls students waiting area. Several Scholarships were awarded by the P.T.A. to bright and needy children as in the previous years.

The former students association has been active during this academic year. An advisory system has been operating very successfully here and its impact on the students community of the college has been tremendous. We have a consumer and a Credit Co-operative Society working in the institution. An Insurance against accidents Scheme is very systematically being carried on.

I would like to bring my words to a close by expressing my gratitude to the management, staff, students and all well wishers of the college for the support and Co-operation I have received from them.

TIME FOR RE-DEDICATION

A. RAGHU

Sarvepalli Radhakrishnan declares in the very opening page of his autobiography, *My Serach for Truth* that he enjoyed the advantages of neither birth nor wealth. Janab Thangal Kunju Musaliar, whose birth centenary is being celebrated this year could have said the same about himself. Yet he achieved in one lifetime what most people would find it difficult to achieve in several lifetimes.

Almost single-handedly he created the cashew industry of Kerala. He became one of India's largest exporters. *Fortune* listed him as the world's greatest employer. He envisaged and worked out for the poor and the deprived. He conducted experiments in electrical engineering and agriculture. He started a newspaper. He built shopping and office complexes. He founded an engineering college and an arts college and university at the time of his untimely demise. These appear even more remarkable when we realise that they were brought about, as has already been noted, after overcoming superhuman odds. When Janab Thangal Kunju Musaliar started life he was one of the deprived himself. He had very little formal education. The support of no powerful godfather lifted him.

The fundamental thesis of one of his books, *Man and the World*, is that there is a basic unity in this universe. No man is an island. He who believes that he is independent of the rest of the universe is mistaken. Everything in this universe is inter-related and inter-dependent.

This conviction burned in the heart of Janab Thangal Kunju Musaliar and illuminated his entire life. It inspired him, for example, to found the two great institutions he did. It drove him to share much of his vast wealth with his less fortunate brethren. It made him work tirelessly for the economic development of the region. It lifted him to intellectual heights that allowed him to hold discussions on a plane of equality with intellectuals like Sir C.P. Ramaswami Aiyar.

At the centenary of his birth, let us re-dedicate ourselves to the mission for which Janab Thangal Kunju Musaliar lived and worked.

വരുന്തലമുറയോട്

അസിം. എം.

Illrd B.Com

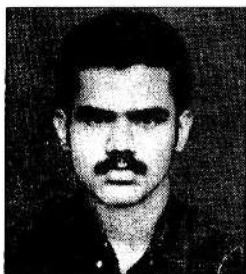
അഞ്ച് വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ്
ചമ്പല മിഴിയുമായ്
അങ്ങിങ്ങ് നോക്കി കൊണ്ടു
നിന്നുകണത്തിൽ വന്നു.
എന്നുടെ പിതാവിന്റെ
പിന്നാലെ അടിവച്ച്
നിന്നകത്തളങ്ങളിൽ ഞാൻ
രോമാഞ്ചത്തോടെയെത്തി
വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി
ഞാനുമെൻകുട്ടുകാരും
ഈ കലാക്ഷേത്രത്തിലെ
താളമായ് ലയമായ്

ഈ കാമ്പസിലെ
വന്യരാം ജനങ്ങളേ
നിങ്ങളെ ഞങ്ങളെന്നും
സ്മരിക്കും നന്ദിയോടെ
ഈ തപോവനത്തിലെ
ശീതളച്ചായയെന്നും
ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ
പുഷ്കലമാക്കിട്ടെ
വളർന്നു ഭാവനകൾ
വളർന്നു വ്യക്തിത്വവും
ഇനി ഞാൻ പോയിട്ടെ
വിടനൽകിട്ടു തായേ

തിനാവ്

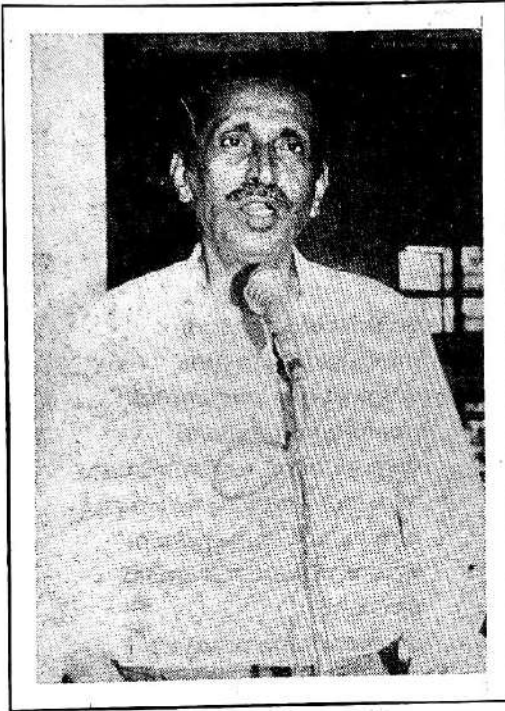

അബ്ദുൽസലാം. എ
IInd Maths

അറിവിന്റെ നേർത്ത
തിരശ്ശീലയ്ക്കുമപ്പുറം
വെളിവിന്റെ ഓളങ്ങളിൽ
അലതല്ലുമോർമ്മകൾ
ആഴത്തിലായ് ചുഴ്ന്നിറങ്ങവേ
നിറം മങ്ങിയനഗ്ന സത്യങ്ങൾ
കുരമ്പുകൾ തുളച്ചുകയറി
ഇടനെഞ്ചുപൊത്തി ഞാൻ
തേങ്ങവേ
അതിലോലമെൻ ഹൃദയ
തന്ത്രിയിൽ
നീയൊരു വിഷാദരാഗമായ്
പൊലിഞ്ഞുപോയ്
പിന്നെ,
അതിലേഴും താളത്തിനൊത്തൊ
രീണമായ്, ഈണത്തിലൊരു
തേങ്ങലായ്
പിന്നിൽ നിന്നുയരുമൊരു
നാദമായ്
നീ, യുമെന്റെ കിനാക്കളും
കുളിർത്തെന്നലുമതേറ്റു
പാടവേ
ഇനിയുമൊരുഷസ്സുപോലെ
നിലാവിലുയരുമൊരു തിങ്കൾ
പോലെ
നീലക്കായലിനോളം പോലെ
എന്റെ മനസ്സിന്റെ കോവിലിൽ
ഉയർന്നു കത്തുമൊരു ദീപമായ്
നീയുമെന്റെ കിനാക്കളും
അവശേഷിച്ചില്ലെങ്കിലെന്നറിയാതെ
ആശിച്ചുപോയി ഞാൻ

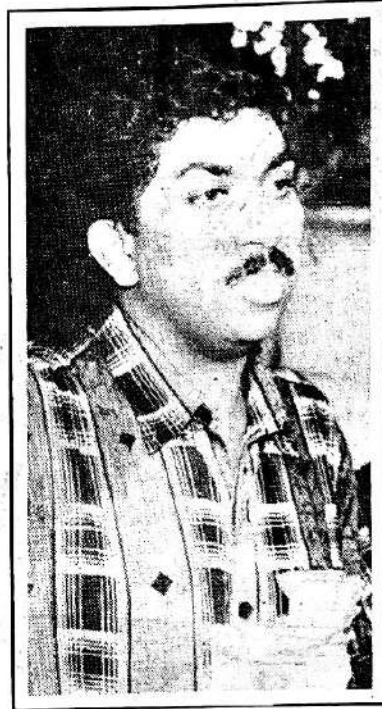
UNION INAUGURATION

WELCOME SPEECH

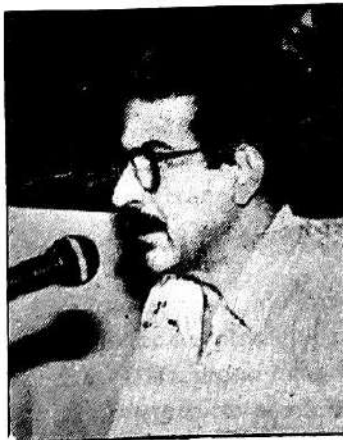
PROF. LT. COL. BASHEER KANNU
(Principal)

PRESIDENTIAL ADDRESS

ASHKAR KHAN
(Chairman)

ARTS CLUB INAUGURATION

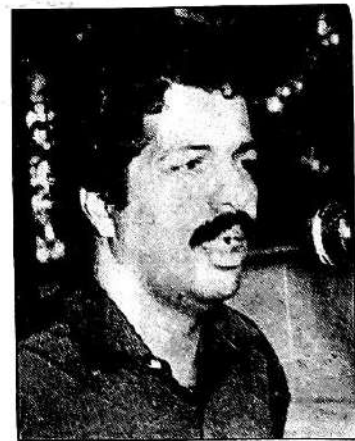
KOCHANIYAN
(Cine Artist)

INAUGURAL ADDRESS

PERUMBADAVOM SREEDHARAN
(Novelist)

FACILITATION

SREEKANDAN NAIR
(Asianet Fame)

കാലം കണ്ട കർമ്മയോഗി ജനാബ് തങ്ങൾ കുഞ്ഞു മുസലിയാർ

വിദ്യാഭ്യാസ-വ്യാവസായിക മേഖലകളിൽ വ്യക്തമുദ്രപതിപ്പിച്ച, ടി. കെ. എം. കോളേജുകളുടെ സ്ഥാപനവും, കൊല്ലം പട്ടണത്തിന്റെ ഇതിഹാസ പുരുഷനുമായിരുന്ന ജനാബ്, തങ്ങൾ കുഞ്ഞു മുസലിയാരുടെ മഹത്വവ്യക്തിത്വത്തെയും മഹനീയമായ പ്രവർത്തനത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ചെറുവിവരണമാണ് ഈ ലേഖനം.

വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹ്യ-വ്യാവസായിക രംഗത്ത് അമൂല്യമായ സംഭാവനകൾ നൽകിയ കർമ്മോജ്ജ്വല വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു ജനാബ് തങ്ങൾ കുഞ്ഞു മുസലിയാരുടേത്. വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ അദ്ദേഹം കാഴ്ചവച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ഇതിൽ പ്രധാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത്. ടി.കെ.എം. എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജ് അതിനുള്ള മകുടോദാഹരണമായി കൊല്ലം പട്ടണത്തിൽ ഇന്നും തലയുയർത്തിനില്ക്കുന്നു. സ്വന്തം പണംകൊണ്ടുമാത്രമാണ് അദ്ദേഹം ഈ മേഖലയിൽ പ്രദീപ്തമായ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്. എളിയ നിലയിൽ നിന്നും ജീവിതമാരംഭിച്ച മുസലിയാർ പതൃക്കൈതുകൊണ്ടാണ് വളർച്ചയുടെ ഓരോ പടവുകളും ചവിട്ടിയെറിയത്. മുന്നോട്ടുള്ള പ്രയാണം തുടരുമ്പോഴും അദ്ദേഹം പിന്നീട് വഴികളെ വിസ്മരിച്ചില്ല. വിദ്യാഭ്യാസ വളർച്ചയ്ക്ക് മുസലിയാർ നൽകിയ സംഭാവനകൾ മറ്റു ധനാധ്യർക്ക് മാതൃകയാകേണ്ടതാണ്. വലിയ സംഘടനകൾക്കുപോലും കൂട്ടായ യത്നം കൊണ്ടു നേടാൻ കഴിയാതെ പോയ കാര്യങ്ങൾ ഒറ്റയ്ക്കുനീക്കുകൊണ്ട് മുസലിയാർക്ക് നിഷ്പ്രയാസം നേടാൻ കഴിഞ്ഞു. തികഞ്ഞ മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്ന മുസലിയാരുടെ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസക്തിയുടെ മാറ്റുരച്ചു കാട്ടുന്നു.

തങ്ങൾ കുഞ്ഞു മുസലിയാർ എന്ന വാക്ക് ഒരു വിശ്വാസത്തിന്റെ സംജ്ഞയാണ്. അറബിൽ മുസലിയാർ എന്ന വാക്കിന് ഓതിക്കൊടുക്കുന്നവൻ എന്നാണ് പൊരുൾ. വ്യക്തമായി പറഞ്ഞാൽ അദ്ധ്യാപകൻ. അതെ ! മുസലിയാർ കൊല്ലത്തിന്റെ വ്യാവസായിക അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു. വ്യാപാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായിരുന്ന കൊല്ലം പട്ടണത്തെ വ്യവസായത്തിന്റെ ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചത് തങ്ങൾ കുഞ്ഞു മുസലിയാരാണ്. ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അലക്കുകൾപോലും ഇല്ലാതെ ജീവിതപുസ്തകത്തിൽ നിന്നും അറിവുകൾ നേടിയ മുസലിയാർ ഒരേ സമയം തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസ വിചക്ഷണനും, മനുഷ്യസ്നേഹിയും,

വ്യവസായിയുമായി പ്രവർത്തിച്ചു. സ്വപ്നങ്ങളും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അകലം പരമാവധി കുറയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു. മുസലിയാരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം പ്രവൃത്തി പഥത്തിലൂടെ അതിദ്രുതം നടന്നുകയറാനുള്ള ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകളായിരുന്നു മുസലിയാരുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ. പൊതുജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുതൽ മുടക്ക് ജനക്ഷേമകരവും, തൊഴിൽദായകവുമായ സംരംഭങ്ങൾ തുടങ്ങണമെന്ന ആശയം മുസലിയാരുടെ ഭാവനാസൃഷ്ടികളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ ഇതുതന്നെ വന്ന ആശയങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും പ്രായോഗികമാക്കാനുള്ള ആവേശം തന്റെ മഹത്തായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. അത്യുജ്വലമായി മാത്രം ദർശിക്കാൻ കഴിയുന്ന അത്യുജ്ജ്വലമായ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയായിരുന്നു ജനാബ് തങ്ങൾക്കുണ്ട് മുസലിയാർ. വ്യവസായിക രംഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ തന്നെ സമൂഹ നന്മയ്ക്കായുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. തന്റെ പ്രദേശത്തുള്ള പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾക്ക് തങ്ങൾക്കുണ്ട് മുസലിയാർ കൺകണ്ട ദൈവം പോലെയായിരുന്നു. അത്തരത്തിലുള്ള നന്മകളായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഭിച്ചിരുന്നത്. രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധകാലത്ത് രാജ്യത്ത് പട്ടിണിയും, ക്ഷാമവും നടമാടിയിപ്പോൾ സ്വന്തം പണം കൊണ്ട് ധാന്യങ്ങളും, നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങളും വാങ്ങി സംഭരിച്ച് ഒരു ലാഭവും എടുക്കാതെ ജനങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്യാൻ മുന്നോട്ടുവന്ന ഒരാൾ മുസലിയാർ മാത്രമായിരുന്നു. സമൂഹത്തിൽ നിന്നും ഊർജ്ജം സംഭരിച്ച അദ്ദേഹം ഇന്നത്തെ നേതൃത്വത്തെപ്പോലെ സമൂഹത്തെ ഊറ്റിയെടുക്കാനല്ല ശ്രമിച്ചത്. പകരം സ്വന്തം സിദ്ധിയും സാധനയുമൊക്കെ സമൂഹത്തിന് ചുരത്തിക്കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

തങ്ങൾക്കുണ്ടു മുസലിയാർ വ്യവസായത്തിന്റെ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിലൊതുങ്ങിനിൽക്കാതെ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധതിരിച്ചപ്പോൾ അധികാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതിമോഹങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു. മറിച്ച് അങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന്റെ കൂടാരങ്ങളിലേക്ക് നിഷ്പ്രയാസം നടന്നുചെല്ലുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു. മുസലിയാർ ഒരു വ്യവസായി ആയിരുന്നെങ്കിലും അടിസ്ഥാനപരമായി

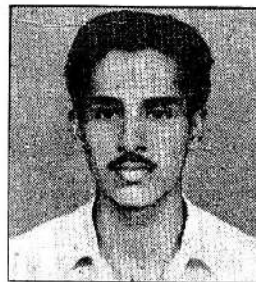
അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ തീരുമാനങ്ങൾക്കും പിന്നിൽ ദാർശനികമായി ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച ഉണ്ടായിരുന്നു. പണം മുടക്കി ലാഭം കൊയ്യുന്ന മുതലാളിത്ത മനോഭാവമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. അടിമുടി ധർമ്മബോധവും ആദർശശുദ്ധിയും പുലർത്തിയിരുന്ന ഒരു കർമ്മ ധീരന്റെ ചിത്രമാണ് അദ്ദേഹം കാഴ്ചവച്ചത്. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ സുവർണകാലഘട്ടത്തിൽ, രാത്രിയുടെ അന്ത്യയാമങ്ങളിൽ ഉണർന്നിരുന്നത്, ജീവിതത്തിന്റെ തത്യാശാസ്ത്രവും, അനുഭവങ്ങളുടെ നിതിസാരവും മാത്രമല്ല ധാർമിക മൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ച വളരേണ്ട ഒരു സമൂഹത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം കടലാസിൽ അക്ഷരങ്ങൾ കുറിച്ചിട്ടു.

താൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയൊക്കെ പടച്ചവൻ തന്നിലർപ്പിച്ച കടമയുടെ കർമ്മകാണ്ഡമായിക്കാണാനേ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അഹങ്കാരമോ, ധിക്കാരമോ കാണിക്കാത്ത അസാമാന്യനായ ഒരു നീതിമാന്റെ ചിത്രം കാഴ്ചവെയ്ക്കുവാൻ മുസലിയാർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയ ജ്ഞാനത്തിനു പുറമേ ആനന്ദപാരികമായി ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹം നേടിയ അവഗാഹമായ പാണ്ഡിത്യം മുസലിയാരുടെ ജീവിത ചരിത്രത്തിലെ മറ്റൊരു ആഴ്ചരു ചിഹ്നമാണ്. ലോകത്തിന്റെ ഏതൊരു വലിയ മുതലാളിക്കും അയാളുടെ വളർച്ചയുടെ പിറകിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു വൻ ശക്തി ഉണ്ടാവും. വർഷങ്ങളോളം കേരളത്തിൽ വ്യാവസായ രംഗത്തും, വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും, സാമൂഹ്യരംഗങ്ങളിലും അതികായനായി നിലകൊണ്ട മുസലിയാർമാരുടെ അങ്ങനെ ചാതൊരു വിധ ബുദ്ധിജീവി സംഘത്തിന്റെയും പിൻബലം കൊണ്ടു വളർന്നു വന്ന ആളല്ലായിരുന്നു. ഒരായ്ക്കാലം മുഴുവനും താൻ കഷ്ടപ്പെട്ട് വളർത്തിയെടുത്ത കശുവണ്ടി വ്യവസായ രംഗത്ത് 1960 കളിൽ നേരിട്ട കിടമത്സരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അനവസരത്തിലുള്ള സമരംകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ തോൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെയാകെ കാലം വിസ്മൃതമാക്കിയെങ്കിൽ ചരിത്രം സൃഷ്ടിച്ച മഹാൻമാരുടെ പരമ്പരയിൽ മുസലിയാർ ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു.

1997 ജനുവരി 12 ജനാബ്, തങ്ങൾക്കുണ്ടു മുസലിയാരുടെ ജന്മശതാബ്ദി ദിനമായി നാം ആഘോഷിച്ചു. 1966 ഫെബ്രുവരി 19 നാണ് അദ്ദേഹം

ദിവംഗതനായത്. എന്നാൽ ഇന്നും ജനാബ് മുസലിയാരുടെ നാമം അദ്ദേഹത്തെ അറിയുകയോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെയും, പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ച് കേൾക്കുകയോ മനസിലാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ മനസിൽ മായാതെ നിലകൊള്ളുന്നു. തന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ കേരളത്തിൽ ജീവിച്ച ഇതിഹാസപുരുഷൻമാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു മുസലിയാർ. ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളിലും കർമ്മധാരതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുകയും തനിക്കും, സമൂഹത്തിനും വിലപ്പെട്ട നേട്ടങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുകയും ചെയ്ത ആദർശശാലിയും, പ്രതിഭാസമ്പന്നനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അവസാന നാളുകളിൽ തനിക്കനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന അനാരോഗ്യ അവസ്ഥയിൽപോലും സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവും സമൂഹവും തന്നിലർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി താൻ കരുതിയ ജീവിതത്തിൽ ബാക്കിവന്ന നിയോഗങ്ങളെ ഒന്നൊന്നായി ചെയ്തുതീർക്കാനുള്ള തിടക്കത്തിലായിരുന്നു മുസലിയാർ. 1958 ൽ എൻജിനീയറിംഗ് കോളേജും 1964 ൽ നമ്മുടെ ഈ ആർട്സ് ആൻഡ് സയൻസ് കോളേജും മറ്റു നിരവധി സ്ഥാപനങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. തന്റെ പക്കലുള്ള ധനം, ഇത്തരം മഹത്തായ കലാലയങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ഇതിലേക്കായി തന്റെ സ്വത്ത് ഉപയോഗിച്ച് ഒരു ട്രസ്റ്റും തുടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രൊഫഷണൽ കോളേജുകളുടെ നടത്തിപ്പ് ഇന്നത്തെ പോലെ വലിയ ബിസിനസ് ആയിരുന്നില്ല. കലാലയങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള പ്രവേശനത്തിനോ, അദ്ധ്യാപകനിയമനത്തിനോ അദ്ദേഹം ആരിൽ നിന്നും ഒരു പൈസ പോലെ വാങ്ങിയിട്ടില്ല. സമൂഹത്തിൽ തന്നെ ആശ്രയിച്ചുകഴിഞ്ഞവർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ അനുഭവിച്ച പിന്നോക്കാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. പതിനായിരക്കണക്കിനു പാവപ്പെട്ട കുട്ടികൾ മുസലിയാരുടെ ഔദാര്യം മൂലം ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടിവരാകുകയും ആയിരങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ തൊഴിൽ നേടുകയും ചെയ്തു. ജാതിമത ചിന്തകൾക്കപ്പുറമായിരുന്നു ആ സമീപനം.

മുസലിയാർ മരിച്ചിട്ട് മൂപ്പതു വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സജീവ സാന്നിധ്യം കേരളത്തിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. താൻ കൈവച്ച എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും വിജയിച്ചുകയറിയ മഹാനായൊരു കർമ്മയോഗിയാണ് അദ്ദേഹം. തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സേവനങ്ങളും മനുഷ്യകുലത്തിനായി സമർപ്പിച്ച് ഒന്നും തിരികെ ചോദിക്കാതെയും, ഒരു നേട്ടവും കൊട്ടിയാഘോഷിക്കാതെയും ഒരു പ്രശസ്തി പത്രത്തിനും കാത്തിരിക്കാതെയും കാലത്തിനു മുമ്പെ അതിവേഗത്തിൽ നടന്നു നീങ്ങുകയായിരുന്നു മുസലിയാർ, ചരിത്രത്തിൽ ജീവിക്കുകയും ചരിത്രത്തിൽ നിറയുകയും ചെയ്യുന്ന ജനാബ്. തങ്ങൾക്കുണ്ട് മുസലിയാരുടെ ജന്മശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്ന നമുക്ക് ഒരിക്കൽകൂടി ആ മഹാ സ്മരണക്കു മുന്നിൽ ശിരസ്സു നമിക്കാം.

ഷിഹാബുദ്ദീൻ എസ്.എസ്.
IIIrd B.Com

*"I would like to see India free
and strong so that she may offer
herself as a willing and pure
sacrifice for the betterment
of the world"*

MAHATMA GANDHI

അഗതികളുടെ അമ്മ വിടപറയുന്നു

ലോകത്തെ മുഴുവൻ കണ്ണിരിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് 1997 സെപ്റ്റംബർ 5 ന് മദർ ദിവംഗതയായി. അശരണരൂപെയും ആലംബനഹീനരുടെയും അമ്മ പടിയിറങ്ങിയത് തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണ്.

1910 ആഗസ്റ്റ് 27 ന് യുഗോസ്ലാവിയയിലെ സ്കോപ്ജേ എന്ന പട്ടണത്തിൽ ആഗ്നസ് ഗോൺക്സാമ്പ ജാക്സിൻ എന്ന മദർ തെരേസ ഭൂജാതയായി. 1928 - ൽ കന്യാസ്ത്രിപട്ടം സ്വീകരിച്ച് ഡാർജിലിംഗിൽ എത്തി. 1948-ൽ പാവപ്പെട്ടവർക്കായി ജീവിക്കാനുള്ള ദൈവവിളിയുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് കൽക്കത്ത തന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലമാക്കാൻ മദർ തീരുമാനിച്ചു. റോട്ടിജിൽ എന്ന പ്രദേശത്ത് ലഭിച്ച് ഒരു പഴയ വീട് ആസ്ഥാനമാക്കി സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് പുറത്താക്കിയ അഞ്ച് പെൺകുട്ടികളുമായി മദർ തന്റെ സേവനവൃത്തി ആരംഭിച്ചു. 1950 ഒക്ടോബർ 7-ാം തീയതി മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റിക്ക് ഔദ്യോഗിക അംഗീകാരം ലഭിച്ചു.

ഉപവിധൂടെ സഹോദരികൾ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഈ സന്യാസി സമൂഹം ഇന്നും ഫാൻപോലുമില്ലാത്ത മുറികളിലാണ് കിടന്നുറങ്ങുന്നത്. പാവപ്പെട്ടവനെ പരിചരിക്കണമെങ്കിൽ അവനെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ കഴിയണം എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിൽ അവർ ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. വെളുപ്പിന് നാലരമണിയോടെ ആരംഭിക്കുന്ന അവരുടെ ദിവസങ്ങൾ വൈകി രാത്രിവരെ തെരുവോരങ്ങളിലും, ആശുപത്രികിടക്കകളിലും, മലിമസമായ ചേരികളിലുമായി എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നു.

ഇന്ന് ലോകമെമ്പാടും മുപ്പതിൽപരം രാജ്യങ്ങളിലായി പരന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു ബൃഹത്തു സംരംഭമായി വളർന്നിരിക്കുന്ന മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി, നിഷ്കാസിതരും നിന്ദിതരും, ദരിദ്രരുമായവർക്ക് ഭക്ഷണവും, വസ്ത്രവും മാത്രമല്ല ആവശ്യം, അതിലേറെ അവർക്കാവശ്യം സ്നേഹമാണ്. ഒരു മനുഷ്യനെ ബാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ രോഗം താൻ മാനവസമൂഹത്തിന് ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരുവനാണ് എന്ന ചിന്തയാണ്. ഇതിനെ സുഖപ്പെടുത്തുകയെന്നതാണ് ഞങ്ങളുടെ ശ്രമം. ഇതിന് സ്നേഹമല്ലാതെ മറ്റൊരു മരുന്നില്ല - മദർ പറഞ്ഞു.

സ്നേഹം എന്ന ലഘുതത്വത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നു കൊണ്ടാണ് മദറും മറ്റ് അമ്മമാരും ഞങ്ങളുടെ ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. മദറിന്റെ ജീവിതം നമുക്ക് നൽകുന്ന അനുഭവസാക്ഷ്യവും ഇത് തന്നെയാണ്.

ഇന്ന് കൽക്കത്തയിൽ ശാന്തിദാൻ, നിർമ്മൽ വേൻ, നിർമ്മൽ ഫുദയ്, ശാന്തിനഗർ, പ്രൊദാൻ, മേട്ടിജിൽ ഭാഗത്തെ സ്കൂളുകൾ എന്നിവയും കൂടാതെ രാജ്യത്തിനകത്തും പുറത്തുമായി നിരവധി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റിയുടെ കീഴിലുണ്ട്. അശരണരും നിന്ദിതരുമായ ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളുടെ അഭയസ്ഥാനമാണ് കൽക്കത്തയിലെ ഈ പ്രസ്ഥാനം.

തെരുവിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന അനാഥക്കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് നിർമ്മൽ വേൻ. തെരുവിൽ നിന്നും ആശുപത്രികളിൽ നിന്നും നിരവധികുട്ടികൾ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നുണ്ട്. കുഷ്ഠരോഗികൾക്കു വേണ്ടി മദർ സ്ഥാപിച്ചതാണു ശാന്തി നഗർ. സമൂഹം അറപ്പോടെയും വെറുപ്പോടെയും നോക്കിക്കാണുന്ന കുഷ്ഠരോഗികൾക്ക് ഇത് ആശ്രയമരുളുന്നു. മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റിയിലെ

അമ്മമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന വെള്ളയിൽ നില ബോർഡറുള്ള സാരി അവിടുത്തെ അന്തേവാസികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതാണ്.

രോഗപീഡകളിൽ നിന്നു മുക്തി നേടുന്നവരെ പുനരധിവാസിപ്പിക്കാനും മദർ സ്ഥാപനങ്ങൾ അരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. മന്ദബുദ്ധികൾ, മനോരോഗികൾ തുടങ്ങിയവർക്കും വിദഗ്ദ്ധ ചികിത്സ ഇവിടെ ലഭ്യമാണ്. റോട്ടിജിൽ ഭാഗത്ത് മദർ ആരംഭിച്ച സ്കൂൾ 98 വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ശൃംഖലയായി വളർന്നിരിക്കുന്നു.

മദറീന്റെ പ്രവർത്തന മേഖലയിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത് 1952-ൽ സ്ഥാപിതമായ നിർമ്മാണ ഹൃദയം എന്ന സ്ഥാപനമാണ്. പരിചരിക്കാൻ ആരുമില്ലാതെ വഴിയോരങ്ങളിൽ ഉറുമ്പിച്ചും മരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് ഒരു നല്ല മരണം നൽകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് ഇത് സ്ഥാപിതമായത്. മൃതപ്രാണരായി ഇവിടെ എത്തുന്ന ഓരോരുത്തരും സ്നേഹവും പരിചരണവും എന്തെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് മരണത്തെ നേരിടുന്നത്.

മാനവവേദനകൾക്ക് വാത്സല്യപൂർവ്വം താരാട്ടുപാടിയ ഈ അമ്മയെ തേടിവന്ന പുരസ്കാരങ്ങൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ല. നോബൽ സമ്മാനം, ജോൺ ഓഫ് കെന്നഡി ഇൻറർനാഷണൽ അവാർഡ്, നെഹ്റു അവാർഡ്, ടബിൾസൺ അവാർഡ്, ഭാരതരത്നം, രാജീവ് ഗാന്ധി സദ്ഭാവന അവാർഡ് തുടങ്ങിയ ഇതിൽ പെടുന്നു.

ആരോരുമില്ലാത്തവരുടെ വേദനകളെ സ്വന്തം നെഞ്ചിലേറ്റുവാങ്ങിയ ആ അമ്മ ഇന്ന് നമ്മോടൊപ്പമില്ല. അശരണരരുടെയും അഗതികളുടെയും ആ മാർഗ്ഗദീപം പൊലിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അന്ന് കൽക്കത്തയിൽ ആർത്തലച്ച പെയ്ത ആ മഴയിൽ അവരുടെ കണ്ണുനീരും നിലവിളികളും അലിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി ജീവിച്ച് മരിച്ച ആ മഹതിയുടെ നിത്യസ്മരണകൾക്കുമുന്നിൽ ഒരു കൂടുന്ന പൂക്കൾ നമുക്കർപ്പിക്കാം.....

സ്മിതാലത്തീഫ്

.മുന്നാംവർഷം രസതന്ത്രം

Vincent van Gogh

(1853-1890)

One of the most original artists ever, Vincent van Gogh worked as an evangelist before taking up painting at the age of 27. He was largely self-taught, by absorbed the inspiring lessons of Impressionism during two years in Paris. Then he moved alone to Arles in the south of France, where he painted the landscapes, still-lives and portraits which became his most famous works. They are all signed simply 'Vincent'. Van Gogh's life was a grim and desperate struggle against poverty, hunger, alcoholism and insanity. His attempt to found an artists' colony with the painter Paul Gauguin ended in the harrowing experience of self mutilation, when he cut off part of his left ear. And though his younger brother Theo supported him to the last, Vincent's agony ended in suicide. He shot himself in the chest, aged 37.

Sunflowers 1888

This is one of several versions of what is probably Van Gogh's best-known painting. In 1987, one of the Sunflower painting was sold at Christie's auction rooms, London, for Rs. 180,00,00,000 to Yashuda Fire and Marine Insurance, Japan.

എന്റെ വയലാർ സ്മരണകൾ

വയലാർ രാമവർമ്മയെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മലയാളികൾ ഉണ്ടോ. ? 1928 മാർച്ച് 25 ന് വെള്ളാറ്റപ്പള്ളി കേരളവർമ്മയുടെയും, വയലാർ രാഘവപ്പറമ്പിൽ അമ്പാലിക്കത്തമ്പുരാട്ടിയുടെയും മകനായി ജനിച്ച രാമവർമ്മ യൗവ്വനാരംഭത്തിൽ തന്നെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവുമായി അഗാധബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നു. വയലാർ സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്തു തന്നെ ഇദ്ദേഹം ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിൽ സംസ്കൃതം പഠിച്ചിരുന്നു.

എന്റെ അന്വേഷണങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും പലതും തെറ്റും ആകാം ശരിയുമാകാം. എന്നിരുന്നാലും വളരെ നാളുകളായി മനസിൽ സ്വരൂപിച്ചുവച്ച പല ചിന്തകളും, കവിയോടുള്ള അതിരുകവിഞ്ഞ ആരാധനയും ആണ് വയലാർ രാമവർമ്മയെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ ഒരു ലേഖനം എഴുതാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളും, ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങളും വായിച്ചപ്പോൾ എന്നിൽ ഒരു വൈദ്യുത പ്രവാഹമാണ് ഉളവാക്കിയത്. വയലാർ കാവ്യരംഗത്തു നേട്ടങ്ങൾ കൈവരിച്ചത് 1961 ന് മുമ്പാണ്. 1950 ൽ ആദ്യത്തെ പ്രശസ്ത കൃതിയായ കൊന്തയും പുണ്യലും പുറത്തു വന്നു. 1961 നു ശേഷമാവട്ടെ കവിതാരചനയിൽ അദ്ദേഹം കുറച്ചുമാത്രമേ വ്യാപരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. അതിൽപ്പിന്നെ വയലാർ മലയാളസിനിമയിലെ അതുല്യഗാനരചയിതാവായി പടിപടിയായി ഉയർന്നുവരികയായിരുന്നു. അതേപ്പറ്റി, ഒ.എൻ.വി. എഴുതിയത് ഇപ്രകാരമാണ്. കവിതയ്ക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത് ഗാനത്തിന് നേട്ടമായിത്തീർന്നു. ഗാനങ്ങളെ അദ്ദേഹം കവിതകൾ ആക്കിമാറ്റി. വയലാർ അനേകം വിപ്ലവഗാനങ്ങളും പ്രണയഗാനങ്ങളും എഴുതി. ഗാനത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാവങ്ങളിലും അദ്ദേഹം നിറഞ്ഞു നിന്നു. കവിതകളെപ്പോലെ സിനിമാഗാനങ്ങളും മലയാളികൾക്ക് പ്രിയങ്കരമായിത്തീർന്നു. ഇവയെല്ലാം മലയാളത്തിന് വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ സംഭാവനകൾ ആയിരുന്നു.

എന്റെ അന്വേഷണങ്ങൾ വച്ചു. നോക്കുമ്പോൾ വയലാർ മനുഷ്യസ്നേഹി. മനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയുന്ന നല്ലൊരു മനുഷ്യൻ. എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം കൈവരിച്ച നേട്ടങ്ങൾ അളക്കേണ്ടതാണ്. സാധാരണക്കാരന്റെ നൊമ്പരങ്ങളു കഷ്ടപ്പാടുകളും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവയ്ക്ക് സംഗീതസാന്ദ്രമായ രൂപം നൽകിയെന്നുള്ളത് വയലാറിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറക്കാനാവാത്ത ഒരു അനുഭൂതിയാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ തുറകളിലും വയലാർ തന്റെ തുലിക ചലിപ്പിച്ചിരുന്നു.

വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ കവിതകളെയും ഗാനങ്ങളെയും വയലാറിൻ്റെ ഇന്ദ്രജാലം എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. ഇദ്ദേഹം നാടകപ്രസ്ഥാനവുമായി വളരെയധികം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. നാടകത്തിനുവേണ്ടി അനേകം ഗാനങ്ങൾ വയലാർ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1961 ലെ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് സർഗ്ഗസംഗീതം എന്ന കവിതാസമാഹരത്തിന് ലഭിച്ചു. ഏറ്റവും നല്ല ഗാനരചയിതാവിനുള്ള കേരള സാംസ്ഥാന ഫിലിംഫെയർ അവാർഡ് 3 തവണ നേടി. ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും നല്ല ഗാനരചയിതാവിനുള്ള സാർണ്ണമെഡൽ വയലാറിന് 1974 ൽ ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ വയലാറിന് 1974 ൽ ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ വയലാർ ഈ നാടിന്റെ ഗാനമായി, ജാലയായി, ലഹരിയായ് ഉന്മാദമായി ഉയർന്നുവന്നു.

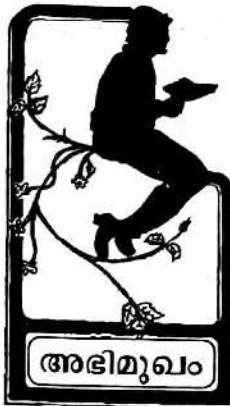
ക്ഷണിക്കാതെ കടന്നെത്തുന്ന അതിഥിയാണ് മരണം. വ്യക്തിയോ, കാലമോ പ്രായമോ അതിന് ബാധകമല്ല. അത് പെട്ടെന്ന് കടന്നുവരുകയും എത്ര മഹത്വമുള്ളവരെപ്പോലും നമ്മിൽ നിന്ന് അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോവുകയും ചെയ്യും. ഒടുവിൽ 1975 ഒക്ടോബർ 25 ന് വയലാർ യാത്രപറഞ്ഞപ്പോൾ കരയാനറിയാത്ത ദൈവങ്ങളും, കരയാൻ മാത്രം പഠിച്ച ജനങ്ങളും കണ്ണീരൊഴുക്കി. മലയാള ചലച്ചിത്ര സാംസ്കാരിക സാഹിത്യ രംഗങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന വയലാറിന്റെ മരണം ഉണ്ടാക്കിയ ആഘാതം വളരെയൊണ്.

എല്ലാ കവിതകളും അഥവാ ഗാനങ്ങളും ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്ന് വിശ്വാസം ബലമായി അദ്ദേഹം പുലർത്തിയിരുന്നു. സാധാരണക്കാരുടെ കവി, ഗാനരചയിതാവ് എന്നറിയാനായിരുന്നു വയലാറിന് കൂടുതൽ ആഗ്രഹം. ആ പൊലിഞ്ഞ ജന്മവൃത്തത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത പൊലിമനശിക്കാത്ത ഒരു താഴികക്കൂടം പോലെ പൊന്തിനിൽക്കുന്നു. അതിന്റെ അടിത്തറ കവിയുടെ വാക്ക് മാത്രമാണ്. ചന്തവും, പൊരുളും ചേർന്നവാക്ക്.

“സ്നേഹിക്കയില്ല ഞാൻ
നോവുമാൽമാവിനെ
സ്നേഹിച്ചിടാത്തൊരു തത്ത്വശാസ്ത്രത്തെയും”

എന്ന ഈരടിയിൽ വയലാർ രാമവർമ്മ എന്ന കവിയുടെ കൈയൊപ്പ് കണ്ടെത്താൻ കഴിയാത്ത സഹൃദയരുണ്ടോ കേരളത്തിൽ ?

രജനി എസ്. ആർ
ബോംബർഷ് മനുതന്ത്രം

പാസരമഴിച്ചുവെച്ച് ബുട്ട്സണിയുമ്പോൾ
അതൊരു തിരസ്കാരമായിരുന്നില്ല.
അത് മനസ്സിലേക്ക് എറ്റുവാങ്ങുകയായിരുന്നു.
ഇപ്പോൾ കവിതയും കാക്കിയും
സന്ധ്യയ്ക്ക് ഒരുപോലെ പ്രിയപ്പെട്ടത്.
വളയിട്ട കൈകളിൽ ബാറ്റൺ ഏന്തുമ്പോഴും
മുല്ലപ്പൂവിന് പകരം തലയിൽ ഹാറ്റ് വയ്ക്കുമ്പോഴും
സന്ധ്യയിലെ കവിത പ്രവാഹസന്നദ്ധം തന്നെ.
കേരള പോലീസിലെ വാനമ്പാടി
സന്ധ്യ ഐ.പി.എസ്സുമായി നടത്തിയ കുടിക്കൊഴി

കൊല്ലത്തെ പ്രഗത്ഭയായൊരു പോലീസ് സുപ്രണ്ടാണ് ശ്രീമതി. ബി. സന്ധ്യ ഐ.പി.എസ്. വർത്തമാനകാല പ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവരുമായി നടത്തിയ അഭിമുഖസംഭാഷണമാണ് ചുവടെ ചേർക്കുന്നത്.

ചോദ്യം - ഇപ്പോൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങൾ അല്ലെല്ലോ സാധാരണ കിട്ടാറുള്ളത്. ഈ സ്മാനം താങ്കൾ ആഗ്രഹിച്ചുകിട്ടിയതാണോ, അതോ എത്തിപ്പെട്ടതാണോ ?

പ്രതികരണം - ആഗ്രഹിച്ചതുതന്നെ. ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിൽ തന്നെ പഠിക്കുമ്പോഴേ എന്റെ മോഹമായിരുന്നു.

ചോദ്യം - ആ ആഗ്രഹത്തിനു പിറകിലുള്ള ഉദ്ദേശ്യം ?

പ്രതികരണം - സാമൂഹ്യസേവനത്തിനേറെ സാധ്യതയുള്ള ഒരു ജോലി

ചോദ്യം - ഒരു വനിതാ ഓഫീസറെന്ന നിലയിൽ ഈ

സ്ഥാനം താങ്കൾക്ക് സംതുപ്തി നൽകുന്നുണ്ടോ ?

പ്രതികരണം - തീർച്ചയായിട്ടും, വളരെയേറെ, പിന്നെ ഒരു വനിത എന്നതല്ല പ്രശ്നം. പുരുഷനായാലും വനിതയായാലും വ്യക്തിയെ വ്യക്തിയായി കാണണം. വ്യക്തിത്വത്തെ അംഗീകരിക്കണം. Ability and Leadership, ഈ രണ്ട് കഴിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നതാണ് മുഖ്യം. They are not bothered about my gender. They are only bothered about my leadership. I dont believe that all girls are some 'Venna' or something and all boys are grit or something. ആൺകുട്ടിയൊന്നെങ്കിലും പെൺകുട്ടിയൊന്നെങ്കിലും വ്യക്തിത്വമാണ് മുഖ്യം. അതിനെ അംഗീകരിക്കുക എന്നതാണ് ശരി. പക്ഷേ നമ്മുടെ വിടുകളിൽ അതിനുള്ള സാഹചര്യം പലപ്പോഴും കിട്ടുന്നില്ല. സമൂഹവും അവളെ ഒരു 'Commodity' ആയി മാത്രം കാണാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിനെതിരെ ബോധവൽക്കരണം വേണം. അതിനുവേണ്ടി ഓരോ വിജിലൻസ് സെൽ, ഓരോ കോളേജുകളിലും വേണം. ടി. കെ. എം. കോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പളിനോട് ഇതേക്കുറിച്ച് ഞാൻ സംസാരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അതുടൻ പ്രാവർത്തികമാകും. കുട്ടികളുടെ വ്യക്തിത്വ വികാസത്തിന് വേണ്ട നേതൃത്വം ഇല്ലാതെ പോകുന്നു. അവർക്ക് മൈക്കിൾ ജാക്സനും മഡോണയും മറ്റും മാത്രം മാതൃകകളാകുമ്പോൾ കുട്ടികൾ വഴിപിഴച്ച് പോകുന്നതിൽ കുറ്റം പറയാൻ ആവില്ലല്ലോ.

ചോദ്യം - കേരളത്തിൽ നിന്നും ഐ.എ.എസ്, ഐ.പി.എസ് നിലവാരത്തിൽ വളരെ കുറച്ച് പേരെ എത്തിപ്പെടുന്നുള്ളൂ. എന്താണ് ആ പിന്നോക്കാവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണം ?

പ്രതികരണം - അതിന് നമ്മുടെ സിലബസ് യു.പി.എസ്.സി നിലവാരത്തിൽ ആകണം. കുട്ടികളെ അതിന് തയ്യാറെടുപ്പിക്കാൻ വേണ്ട മെറ്റീരിയൽസ് ഇവിടെ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. കുട്ടികൾക്ക് ആ ഒരു ലക്ഷ്യബോധം വേണം. ഡോക്ടറോ എൻജിനീയറോ ആയാൽ എല്ലാമായി എന്ന ധാരണ നാം തിരുത്തണം. കുട്ടികൾ കൂടുതൽ ലക്ഷ്യബോധം ഉള്ളവരാകണം. പരിശ്രമശാലികളാകണം. കൊല്ലം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിയിൽ കുട്ടികൾക്ക് തയ്യാറെടുപ്പുകൾക്ക് വേണ്ട പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും തയ്യാറാക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു രണ്ടരലക്ഷത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ഉടനെ എത്തും. ഉടൻ തന്നെ സിവിൽസർവീസിന് വേണ്ടി മാത്രം ഒരു

വിംഗ് തുടങ്ങും. ഇത് ഭാവിയിൽ കുട്ടികൾക്ക് കൂടുതൽ സഹായകമാകും.

ചോദ്യം - പോലീസിലെ ക്രിമിനലൈസേഷൻ ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രശ്നമാണല്ലോ. താങ്കളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എന്താണ് ഇതിന് കാരണം ? വ്യക്തിപരം ? സാമൂഹ്യം ? രാഷ്ട്രീയം ? ശിക്ഷണരീതികൾ ?

പ്രതികരണം - പോലീസും ജനസമൂഹത്തിലെ വ്യക്തിയാണ്. കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവൃകളും ഇവിടെയുമുണ്ടാകാം. ഭരണഘടന പോലീസിന് നൽകുന്ന അധികാരങ്ങൾ വളരെവലുതാണ്. ആ അധികാരങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കാവുന്നിടങ്ങളിൽ തെറ്റുകാരൻ സന്തോഷത്തോടെ പോലീസിന് കൈകുലി നൽകുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു. ഇത്തരം ശീലങ്ങൾ കുറ്റങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്നു. മറ്റൊന്ന് പോലീസ് നീതിപാലകരാണെന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പോലീസിന്റെ തെറ്റുകളെ മാധ്യമങ്ങൾ പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുന്നു. ചെറിയ തെറ്റിനുപോലും പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉള്ള ശിക്ഷകൾ വളരെ വലുതാണ്. എങ്കിലും ചിലർ, തെറ്റുകാരാകുന്നു. അങ്ങനെ ചിലർ തെറ്റിപ്പിക്കുന്ന കറ എല്ലാവരിലും ആകുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ "It should be a positive instrument for social change" പോലീസിന് ലഭിക്കുന്ന പരിശീലനം ആ വഴിക്കാകണം.

മറ്റൊന്നുകൂടിയുണ്ട്. പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾ ഉണ്ടാവണം. പലപ്പോഴും പോലീസ് സ്റ്റേഷനുകളിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉദ്യോഗസ്ഥ പോലും ഉണ്ടാകാറില്ല. അപ്പോൾ ഒരു പരാതി നൽകാൻ ചെല്ലുന്ന സ്ത്രീക്ക് അത് പ്രയാസമുണ്ടാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ സാഹചര്യം മാറണം.

പിന്നെ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടൽ അവർ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യും എന്ന് ഉറപ്പുള്ളവരോട് മാത്രമേ അവർ പറയൂ. അല്ലാത്തവർക്ക് ട്രാൻസ്ഫർ ഒക്കെ ഉണ്ടായേക്കും. അത് ശല്യമെന്ന് തോന്നാതിരുന്നാൽ പ്രശ്നമില്ല.

ചോദ്യം - സ്ത്രീ പിന്മുറകേസുകൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടാത്തത് എന്തുകൊണ്ട് ?

പ്രതികരണം - സ്ത്രീപിന്മുറകേസുകൾ മാത്രമല്ല, എല്ലാവിഭാഗത്തിലുള്ള കുറ്റങ്ങളും പലപ്പോഴും ശിക്ഷിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നു.

ചോദ്യം - വനിതാ സംവരണത്തെക്കുറിച്ച് എന്തുപറയുന്നു ?

പ്രതികരണം - അത് വളരെ കൃഷ്ണ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഒറ്റവാക്യത്തിലൊന്നും ഉത്തരം പറയാൻ ആവില്ല. എങ്കിലും ഒരു ബില്ലുകൊണ്ടുവന്നിട്ട് പാസാക്കാനാവതെ പോയത് ശരിയായില്ല. അത് അവരുടെ ആത്മാർത്ഥത എത്രയുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്നു.

ചോദ്യം - താങ്കളുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ ആർദ്രനികേതൻ എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രവർത്തനമേഖലയുണ്ടല്ലോ. അതെപറ്റി...

പ്രതികരണം - ഉണ്ട് അതൊരു ഫാമിലി കൗൺസിലിംഗ് സെന്റർ ആണ്. തുടങ്ങിയിട്ട് 3 വർഷമായി. ഇപ്പോൾ തന്നെ വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി, ഞായർ എന്നീ നാലുദിവസങ്ങളിൽ അത് നടക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ ദിവസവും അതിന് സമയം കണ്ടെത്തേണ്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് അത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്ര കൂടുതൽ കേസുകൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ചോദ്യം - നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും ഉപദേശം ഉണ്ടോ ?

പ്രതികരണം - ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിക്കും വ്യക്തിത്വ വികസനത്തിനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാവണം. സാമൂഹ്യപ്രതിബദ്ധത വേണം. സമൂഹത്തിലെ സാധാരണക്കാരന്റേയും പട്ടിണിപാവങ്ങളുടേയും പൈസകൊണ്ടാണ് നാം പഠിക്കുന്നതെന്ന ഓർമ്മവേണം. തിരിച്ച് അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും നൽകുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. അല്ലാതെ ഒരു ജോലി സ്ത്രീധനം സാസ്ഥം എന്നാകരുത് നമ്മുടെ ചിന്ത.

ചോദ്യം - രാഷ്ട്രീയം വിദ്യാർത്ഥികളെ വഴിതെറ്റിക്കുന്നുണ്ടോ ?

പ്രതികരണം - രാഷ്ട്രീയം വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തെ മാത്രമല്ല. എല്ലാരംഗത്തും ദോഷം ചെയ്യുന്നു. ജനാധിപത്യത്തിന് രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ വേണം. എങ്കിലും ജനാധിപത്യബോധം വേണ്ടത്ര പാകപ്പെടാത്തതിന്റെ കുഴപ്പങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ട്. വികസനപ്രക്രിയകളിലൊന്നും കക്ഷിരാഷ്ട്രീയം വന്നുകൂടാത്തതാണ്. ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ - ഗാന്ധിജിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ - രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വരിക ഒന്നാത്തരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഒന്നാത്തരും

പൗരൻമാരുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അത് പലപ്പോഴും മറിച്ചാണ് സംഭവിക്കുന്നത്. അതാണ് കുഴപ്പം. ഇതിനൊരു മാറ്റമുണ്ടാകണം. അതേക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും വളർന്നുവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉണ്ടാവണം.

ചോദ്യം - താങ്കളുടെ മകൾ ആരാധിക്കാണെന്നാണ് ആഗ്രഹം ?

പ്രതികരണം - ഒരു മരം നാം നട്ടാൽ അത് വളരുന്നത് സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സ്വതന്ത്രമായാണ്. കന്നുകാലികൾ വന്ന് കടിക്കാതിരിക്കാൻ ചുറ്റും നമുക്ക് ഒരു വേലി കെട്ടിക്കൊടുക്കണം. അത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യം കുട്ടികൾക്കും ഉണ്ടാവണം. സ്നേഹത്തിന്റെ അഭ്യുദയമായൊരു വേലി നാം കെട്ടിയേക്കുക. ബാക്കി അവരുടെ വ്യക്തിത്വം അവരുടെ കൈയിലാണ്. അവർ ആരായിതീരണമെന്ന് അവർ തീരുമാനിക്കട്ടെ.

ചോദ്യം - മൊത്തത്തിൽ താങ്കളുടെ ഔദ്യോഗിക ജീവിത സാഹചര്യങ്ങളിൽ താങ്കൾ സംതൃപ്തയാണ് അല്ലേ ?

പ്രതികരണം - തീർച്ചയായും വളരെയേറെ സംതൃപ്തി ഉണ്ട്. കുടുംബാംഗങ്ങളോടൊത്ത് കഴിയുവാനുള്ള അവസരങ്ങൾ പലപ്പോഴും കുറഞ്ഞുപോകുന്നു എന്നൊരു പ്രശ്നം മാത്രം.

ചോദ്യം - ഇതിനിടയിലും താങ്കൾ കവിത എഴുതാനും അവതരിപ്പിക്കാനുമൊക്കെ സമയം കണ്ടെത്തുന്നു എന്നത് ശരിയല്ലേ ? ഒരു കവിത ചൊല്ലാമോ ?

പ്രതികരണം - കുറച്ചൊക്കെ. കഴിഞ്ഞദിവസം എഴുതിയ ഒരു കവിത ചൊല്ലാം.

പുതുമഴച്ചപ്പോൾ ചോർന്നുരുമിയിൽ
വീണ വിൺഗന്ധമേൽക്കവേ
ഓർത്തു ഞാനെന്റെ നേർത്ത ബാ-
ല്യത്തിലാലുമായി നനഞ്ഞതും
കാറ്റിലാടുന്ന തോണി, പേപ്പറിൽ
കേറ്റിക്കിളിച്ചതും
തോട്ടുവക്കിലെച്ചെമ്പിലത്താളി-
ലേറ്റിവെള്ളം കളിച്ചതും.

അഭിമുഖം തയ്യാറാക്കിയത് - അജിഷ്ഠാർ . എ
മാഗസിൻ എഡിറ്റർ

എന്റെ കാത്തിരിപ്പ്

സുമതു എച്ച്. എസ്.
IInd DC (Chemistry)

മരണമെന്ന മുന്നക്ഷരത്തിൽ
ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെത്രയർത്ഥങ്ങൾ
മരണം വരിക്കാനാശിച്ച പെണ്ണിൻ
പഴയ മോഹഭംഗങ്ങളിൽ, ഹൃദയം
പിളർക്കുന്ന വേദനകളിൽ, വീശിപ്പു
സാന്ത്വനത്തിൽ ചെറു കുളിർകാറ്റും

വിഴിപ്പു പൂമഴയും
ജീവിതമെന്ന സത്യത്തിൽ മുന്നേ-
പകച്ചു നിൽക്കുമൊരനാഥ
തൂണയാരുമില്ലാത്തൊരാലംബ
ഹീനയാം പെണ്ണ് !

നിൻ മുമ്പിൽ ഞാൻ വെറും പൂഴു
ഒരു ചവിട്ടാൽ തീരും നിർഗുണ ജന്മം
എന്നാത്മാവിൻ നൊമ്പരങ്ങൾ
നീയറിയില്ല, ഒരിക്കലുമറിയില്ല

മരണത്തിൻ കാലൊച്ച കാതോർത്തിരിക്കുന്നു
അതിൻ തണുത്ത സ്പർശനം കൊതിക്കുന്നു
മരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ മരണം വന്നെങ്കിൽ
നിരാലംബയാം പെണ്ണിൻ കദനത്തിൽ
താങ്ങായ് തണലായ് അവൻ മാത്രം, മരണം
മരണമേ ഞാൻ നിന്നെയാശിക്കുന്നു, നിൻ

തണുത്തൊരാലിംഗനം കൊതിക്കുന്നു.
നിൻ കറുത്ത കാലടികളിലൊളിഞ്ഞി-
രിക്കുന്നതെന്തെന്നറിയില്ല, എനിക്കുമൊരാൾക്കും ?

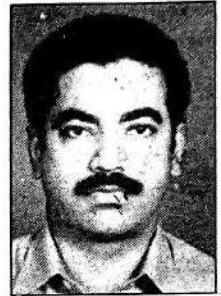
ഉൾത്തടങ്ങളിൽ നിറയുന്ന തണുത്ത-
തലോടുകൾ, വേദനകൾ, ആനന്ദം തൂങ്ങുന്നു
മുതലു നീ മാത്രം വാക്കുപാലിക്കുന്നവൻ
ഉൾക്കൊള്ളാൻ മടിക്കാത്തവൻ
വിടരുന്ന ചുണ്ടിലും ഇളകുന്ന
നിഴലിലും ഒന്നുമാത്രം, മുതലു
ദുഃഖങ്ങളിൽ തണലായ് നീ ?
സുഖങ്ങളിൽ ഭയമായ് നീ ?

വെള്ള വസ്ത്രങ്ങളിൽ, സുഖ സുഷുപ്തിയിൽ
മെല്ലെക്കിടത്തവേ, നീ തന്നെ സാക്ഷി,
നീ തന്നെ തൂണ, മറ്റൊരുമില്ല
മുതലു നീ തന്നെ പ്രപഞ്ച സത്യം
തിരുത്താൻ കഴിയാത്ത ലോക സത്യം

കേരളത്തിന്റെ ആതുര സേവന മേഖല ഇന്ന് വിചാരണ നേരിടുന്നു. കുന്നുകൂടുന്ന സാമ്പത്തിക പ്രദൂത നമ്മുടെ ദിഷ്യാരന്മാരുടെ ഭ്രമണപഥം തെറ്റിക്കുന്നുവോ ? അവരും അവരുടെ വന്യമോഹങ്ങളും സമൂഹത്തിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ ? ചോദ്യങ്ങൾ പ്രസക്തം തന്നെ

പ്രശസ്ത പത്രപ്രവർത്തകൻ
കെ. പി. നന്ദകുമാർ എഴുതുന്നു

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഡോക്ടർമാരും ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അധികാരത്തിന്റെ തലത്തിലേക്ക് ആതുരസേവനവും വഴിതെറ്റി ചെന്നുചേരുന്നത് ആശ്വാസ്യമല്ലെന്ന് വിനയപൂർവ്വം ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ. ഡോക്ടർമാർ ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ജാഗ്രതയുള്ള കാവലാളുകളാണ്. അവരുടെ ജാഗ്രതയായ പരിപാലനം സമൂഹത്തിന്റെ കരുത്താണ്. തനിക്ക് മുന്നിലെത്തുന്ന രോഗിയെ പാപിയെപ്പോലെ വീക്ഷിക്കരുതെന്ന് വൈദ്യശാസ്ത്രം ഡോക്ടർമാരെ സദാ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആതുരാലയങ്ങൾക്കുമുകളിൽ ഇപ്പോൾ ഇടിമുഴക്കം പോലെ വന്നുവീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ആചാര്യന്മാരായ ചരക്കന്റേയും ശുശ്രൂതന്റേയും ഹിപ്പോക്രാറ്റിസിന്റെയും ഹനിമാന്റേയും ഗർജ്ജനങ്ങളാണെന്ന് നമ്മുടെ ഡോക്ടർ സമൂഹം ഇനിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ് തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ആതുര സേവനമേഖലയെ അടിമുടി ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന രോഗം പെട്ടെന്ന് ചികിത്സിച്ച് ഭേദപ്പെടുത്താനാകുമെന്ന അതിമോഹം ഈ കുറിപ്പ് എഴുതുന്നയാൾക്ക് തീരെയില്ലെന്ന് ആമുഖമായിത്തന്നെ പറയട്ടെ. ദൈവീകമായ ഒരു കർമ്മമാണ് ആതുരശുശ്രൂഷയും ചികിത്സയും. പലപ്പോഴും ഡോക്ടർമാരെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനെന്ന് നാം വിളിക്കാറുണ്ട്. വേദനയിൽ നിന്ന് പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ശമനം അങ്ങനെയൊരു ഉന്മാദാവസ്ഥയിൽ നമ്മളെ കൊണ്ടെത്തിക്കാറുണ്ട്.

നമ്മുടെ ആതുരസേവനരംഗം ഇന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് ആത്മാർത്ഥമായ ഒരു കൃത്യസാരമാണ് എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വന്യമായ ധനമോഹങ്ങൾ നമ്മുടെ ഡോക്ടർമാരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സമ്പത്ത് ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു അസംസ്കൃത വസ്തുവായി മാത്രം രോഗിയെ സമീപിക്കുന്ന ഒരു മാനസികാവസ്ഥ അവരിൽ ചിലരെക്കൊണ്ടു കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കുന്നുകൂടുന്ന സമ്പത്തിനെ സ്വപ്നം കണ്ടാണ് അവർ എന്നും രാവിലെ തെട്ടിയുണരുന്നത്. സമ്പത്തിന്റെ മാനദണ്ഡങ്ങൾക്കൊണ്ട് ഡോക്ടറുടെ പ്രതിഭയെ അളക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് നമ്മുടെ സമൂഹം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. മൂന്നിയ ഹീസുവാങ്ങുന്ന ഡോക്ടറുടെ മുന്നിൽ കൃത്യ നിലക്കുന്ന രോഗിയുടെ മനസ്സിൽ നൂരഞ്ഞു പൊങ്ങുന്ന വിശ്വാസം നാശത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുവയ്പാണ്. രോഗിയെ ചികിത്സിക്കുകയല്ല സമ്പത്തിന്റെ വന്മലകൾ കീഴടക്കുകയാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യമെന്ന് കരുതിപ്പോകുന്ന ഒരു ഡോക്ടറുടെ മുന്നിൽ എല്ലാ രോഗാണുവും ദീർഘായുസ്സ് നേടുന്നു.

ഡോക്ടർമാരുടെ അശ്രദ്ധയും അവരുടെ ദുരാഗ്രഹങ്ങളും ആതുരസേവന രംഗത്ത് സൃഷ്ടിക്കുന്ന കെടുതികളുടെ കണക്കെടുക്കാൻ നമ്മുടെ അലസത പലപ്പോഴും നമ്മളെ അനുവദിക്കാറില്ല. നിത്യവും രക്തമീറ്റുന്ന ദിനപത്രം

നമ്മുടെ മുന്നിലേക്ക് വന്നുവീഴുമ്പോൾ പ്രതികൂട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ച് നാം അത്ഭുതപ്പെടാറേയില്ല. വേദനകൊണ്ട് നിലവിളിക്കുന്ന രോഗിക്ക് മുന്നിലൂടെ മേലാസകലം സുഗന്ധദ്രവ്യം പുശി സുഗന്ധം വിതച്ച് നടന്നുപോകുന്ന ഒരു ഡോക്ടറുടെ ചിത്രം പരിഹാസ്യമായ ഒന്നാണ്.

വൈദ്യ സേവനരംഗത്തേക്ക് കാലേടുത്ത് വയ്ക്കുന്ന ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ചെയ്യുന്ന ഉഗ്രമായ ഒരു പ്രതിജ്ഞയുണ്ട്. എന്നാൽ ആ പ്രതിജ്ഞയുടെ ചരിത്രം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്ന എത്ര ഡോക്ടർമാർ നമുക്കുണ്ട് ? ഡോക്ടറാണോ വലുത് രോഗിയാണോ വലുത് എന്ന ചോദ്യം ഇനിയും ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ഒന്നാണ്. രോഗിയില്ലെങ്കിൽ ഡോക്ടറില്ലെന്നും ഡോക്ടറില്ലെങ്കിൽ രോഗി മരിച്ചു പോകുമെന്നുമുള്ള ഒരു ഫിലോസഫിക്കൽ കമൻ്റ് കൊണ്ട് ഈ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ തീർച്ചയായും തന്നെക്കാൾ ചെറുതാണ് രോഗി എന്ന ഒരു മാനസികാവസ്ഥ ഡോക്ടർക്ക് ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലായെന്നത് ധർമ്മികമായ ഒരു ശാഠ്യം തന്നെയാണ്. വേദനാഭരിതമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് മനസ്സുകൊടുക്കാൻ നാം മെനക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഡോക്ടർമാരിൽ ചിലരെങ്കിലും വച്ചു പുലർത്തുന്ന തിന്മകളുടെ ബാഹുല്യം ഇനിയും നമ്മളെ അസ്വസ്ഥരാക്കിയിട്ടില്ല. രോഗിയെ പാപിയായി കാണാനും തീരെ വിലക്കുറഞ്ഞതാണ് അവന്റെ ജീവൻ എന്ന ഒരു വിശ്വാസം വച്ചുപുലർത്താനും അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന വികാരമെന്തെന്ന് ആലോചിച്ച് നോക്കാവുന്നതാണ്. കേരളത്തിന്റെ ആതുര സേവനരംഗത്തെ മഹാനായ മഹർഷി ഡോ. കെ. എൻ. പൈയെ വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടല്ല ഇത്രയും പറഞ്ഞത്. എന്നാലും സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും ഔന്നിത്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നത് തങ്ങളാണ് എന്ന മാനസികാവസ്ഥയിൽനിന്നാണ് ഡോക്ടർമാരുടെ പ്രതിബദ്ധതയില്ലായ്മയുടെ തുടക്കം. ഈ ലോകം തങ്ങൾക്ക് താഴെയാണെന്നും തങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകം മുഴുവനും രോഗം വന്ന് നശിച്ചുപോകുമെന്നും അവർ അമിതമായി വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിശ്വാസമാണ് അവരെ പലപ്പോഴും തിന്മയുടെ ലോകത്ത്

കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ആതുരസേവന രംഗം ദിനംപ്രതി നക്ഷത്രവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഇവിടെ ചികിത്സ കേവലമായ ഒരു വിപണനവസ്തുവായി മാറിയിരിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന്റെമേൽ എങ്ങനെയൊക്കെ കൃതിരകേരണമെന്ന് ഈ പഞ്ചനക്ഷത്ര ആതുരലയങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പുകാർക്ക് ആരും പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യനെ അറവുമാടായി മാത്രം കാണുന്ന ഇവർക്ക് വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ പവിത്രതയും ധർമ്മിക മര്യാദകളുമൊന്നും ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല. ഇവിടെ വിൽക്കാൻ വച്ചിരിക്കുന്നത് നന്മയല്ല തിന്മയാണെന്നും അരോഗമല്ല മാരാരോഗമാണെന്നും നാം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ആതുരശുശ്രൂഷാ രംഗം ഇങ്ങനെ സ്ഥാപനവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് ഒരു മഹാദുരന്തത്തിന്റെ നാടിയാണെന്ന് നാം ഇനിയും തിരിച്ചറിയാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ഡോക്ടർമാരുടെ മനുഷ്യസ്നേഹം കണ്ട് നിർവൃതിയടയണമെങ്കിൽ സർക്കാർ ആശുപത്രികളിൽ തന്നെ പോണം. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം പരിരക്ഷിക്കാൻ ബാധ്യതപ്പെട്ടവരാണ് തങ്ങളെന്ന യാതൊരു വിചാരവും അവരെ അലട്ടാറില്ല. സമ്പത്തിന്റെ ലഭ്യതയനുസരിച്ച് ചികിത്സയുടെ വൈദഗ്ധ്യവും ഇവിടെ വർദ്ധിക്കുന്നു. സർക്കാർ നൽകുന്ന ശമ്പളം കൂടാതെ വരുതിയുടെ നെരിപ്പോടിൽ വെന്തെരിയുന്ന പാവങ്ങളുടെ മടിക്കുത്തിൽ കടന്നുപിടിച്ച് വെറ്റുചെല്ലത്തിലെ അവസാനത്തെ നാണയവും കൈക്കലാക്കിയെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇവറ്റുകൾക്ക് തൃപ്തിയുണ്ടാകൂ. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൗരബോധത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണ് ഇത്. സമൂഹത്തിൽനിന്ന് അനുവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ഉദാത്തവൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ആതുരസേവനരംഗം മഹാദുരന്തത്തിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ പോകുകയാണ്. ഇതിന് പരിഹാരം വൈദ്യശാസ്ത്രത്തെ ഉപഭോക്തൃ നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തുകയല്ല മറിച്ച് നമ്മുടെ ഡോക്ടർ സമൂഹത്തെ മനുഷ്യവൽക്കരിക്കുകയാണ് വേണ്ടത് എന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ഇൻറർവ്യൂ

സ്വർഗലോകത്ത് യമദേവൻ ആർക്കോ ഫോൺ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ഫോൺ ചെയ്യുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ അരികിൽ ഓൺ ചെയ്തുവെച്ചിരിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ സ്ക്രീനിലായിരുന്നു. പല തരം കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്ത മഹാപ്രതിഭകളുടെ ചിത്രങ്ങൾ മിന്നിമറയുകയാണ്, ഒപ്പം അവരുടെ ഫുൾഡീറ്റെയിൽസും ഫീഡ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പെട്ടെന്ന് യമദേവന്റെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. അദ്ദേഹം ഫോൺ ക്രാഡിലിലേക്ക് ശക്തിയായിട്ടു. പുകച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ചാർമിനാർ സിഗരറ്റ് ആഷ്ട്രേയിൽ തിരുകി. സ്ക്രീനിൽ തെളിഞ്ഞ രൂപം അദ്ദേഹം റിമോട്ട് കൺട്രോൾ ഉപയോഗിച്ച് സ്റ്റിപ്പിക്കി. റെയ്മണ്ട് എന്നു പേരുള്ള യുവപ്രതിഭയുടെ മുഖമായിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇപ്രകാരം താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

പേര് - റെയ്മണ്ട്
വയസ്സ് - 31
കുറ്റകൃത്യം - കൊലപാതകം,
മോഷണം തുടങ്ങിയവ.

ഇദ്ദേഹം മലമ്പനി ബാധിച്ചു കിടപ്പിലായിരുന്നു. ഇന്ന് രാവിലെ 1.15 ന് അദ്ദേഹം ഈ ലോകത്തോട് വിടപറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ സമയം 6.30 ശവസംസ്കാരം നടക്കുകയാണ്.

യമദേവൻ പെട്ടെന്ന് ചിന്തയിലാണ്ടു. ജീനിയസുകൾക്ക് ആയുസ് കുറവാണ് എന്നു പറയുന്നത് എന്തു ശരിയാണ്. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റേതുപോലെ നിഷ്കളങ്കമായ മുഖമുള്ള ഇദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുവല്ലോ ! ഇദ്ദേഹത്തിന് റെയ്മണ്ട് എന്നു പേരിട്ട ആ പുണ്യം ചെയ്ത മാതാപിതാക്കളെ പത്തുകൊല്ലം മുമ്പ് ആ കാർ ആക്സിഡൻറിൽ കൊലപ്പെടുത്തിയത് ഭാഗ്യമായി. അവർ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ മകന്റെ കഴിവിൽ ഹൃദയം പൊട്ടി മരിക്കുമായിരുന്നു ! കമ്പ്യൂട്ടർ ഓഫാക്കി യമദേവൻ വീണ്ടും ചിന്തയിലാണ്ടു. കുറ്റങ്ങൾ മാത്രം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹത്തിന് രമ്യ ദിവസം സ്വർഗവാസം അനുവദിക്കാം. ഇവിടുത്തെ രണ്ടുദിവസമല്ലേ, ഭൂമിയിലെ 20 വർഷം. പിന്നീട് യമദേവൻ ചിന്തകൾ മതിയാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നു. കവാടത്തിനരികെ എത്തിയ റെയ്മണ്ടിനെ കണ്ട് യമദേവൻ അറിയാതെ എഴുന്നേറ്റ് പോയി.

റെയ്മണ്ട് അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി.

"മി. റെയ്മണ്ട്, ഇരിക്കൂ"

"വേണ്ട, സർ, ... ഞാനിവിടെ ഇരുന്നോളാം, മാനുനായ റെയ്മണ്ട് കുഷ്യൻ പതിപ്പിച്ച കസേരകളിലൊന്നിൽ നിവർന്നിരുന്നു. യമദേവൻ

സ്വതസിദ്ധമായ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി.

"നീ ചെയ്ത തെറ്റുകളുടെ ആഴം നിനക്കറിയാമോ?"

"എന്നെ എന്തിനു സൂഷ്ടിച്ചു?" എന്ന മറുചോദ്യം യമദേവനെ അമ്പരിപ്പിച്ചു.

"മകനേ, നിന്നെ സൂഷ്ടിച്ചുവെങ്കിലും നിനക്ക് ബുദ്ധിയും വിവേകവും തന്നിരുന്നില്ലേ?"

"അത് ഞാൻ കഴിവതും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി, സർ" റെയ്മണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഇളകിയിരുന്നു.

"കുഞ്ഞേ, നിന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും ഉന്നതതലങ്ങളിൽ ഉള്ളവരായിരുന്നല്ലോ, നിനക്ക് നിന്റെ അച്ഛന്റെ പാതയെങ്കിലും സ്വീകരിച്ചുകൂടായിരുന്നോ?"

"ഉം, നല്ല കാര്യമായി, മന്ത്രിയായ എന്റെ അച്ഛന്റെ പാത സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എനിക്ക് ഈ രണ്ടു ദിവസത്തെ സ്വർഗ്ഗവാസം പോലും അങ്ങ് നിഷിദ്ധമാക്കുമായിരുന്നു."

യമദേവൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹതാപപൂർവ്വം നോക്കി അടുത്ത ചോദ്യം ഉന്നയിച്ചു.

"നിനക്കു കുറ്റബോധം തോന്നിയില്ലേ?"

റെയ്മണ്ട് തലകുമ്പിട്ടു. "അതേ, എനിക്കിപ്പോൾ കുറ്റബോധമുണ്ട്. രണ്ടാമതൊരു ജന്മം എനിക്ക് അങ്ങ് സാധ്യമാക്കുമോ? എങ്കിൽ"

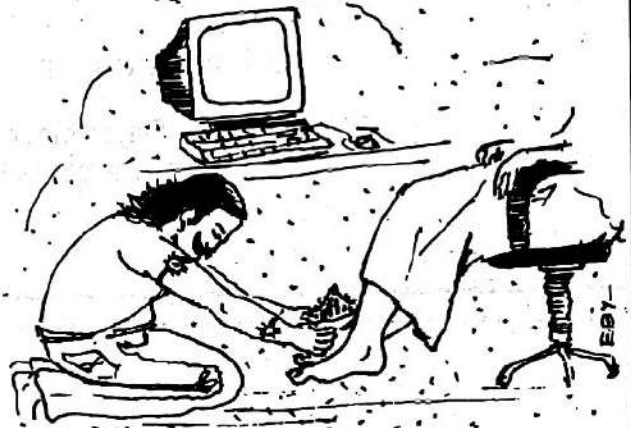
റെയ്മണ്ട് അത് പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പേ യമദേവൻ സംസാരിച്ചു.

"സാധ്യമല്ല, നിന്റെ അവസാന ആഗ്രഹമല്ലേ, നിനക്കു പകരം ഞാൻ പോകാം, നിന്റെ അവതാരത്തിൽ. പക്ഷേ ... രണ്ടുദിവസത്തേക്കു മാത്രം."

യമദേവൻ തന്റെ സിംഹാസനം റെയ്മണ്ടിനെ ഏൽപ്പിച്ചതിനുശേഷം ഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

എപ്പോഴോ മയങ്ങിപ്പോയ റെയ്മണ്ട് ഉണർന്നപ്പോൾ ഏകദേശം നട്ടുച്ചയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുന്നിൽ വിളിവിളയ്ക്കുന്നത് നിൽക്കുന്ന യമദേവനെ കണ്ട് വണങ്ങി.

"അളിയോ, 31 വർഷം ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ച നിന്റെ മുന്നിൽ ഞാനെന്നുമല്ല. നീ എത്രയുഗങ്ങൾ വേണമെങ്കിലും ഇവിടെ താമസിച്ചാലൂ ..." യമദേവൻ തന്റെ കിരീടം റെയ്മണ്ട് എന്ന ആ മഹാനുഭാവന്റെ കാല്ക്കലർപ്പിച്ചു.

ബിനു ശിവദാസൻ
IndBA(English)

There are more than
2000 chemical agents in a
single cigarette

നശ്വരമീ ജീവിതം

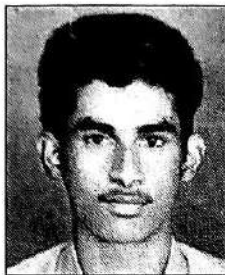

കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുഞ്ഞിപ്പുറന്നുകൾ
 എട്ടുപൊട്ടും തിരിയാത്തവർ
 വട്ടപുജ്യമായി കൈകൾ മുറുക്കിയി
 ഭൂമിയിലേക്ക് പിറന്നവർ
 സത്യമായ് ഞാനെന്റെ കുട്ടിക്കാല
 മീവേളയിലോർത്തു പോകുന്നു.
 ആടിയും പാടിയും ചാടിരസിച്ചും
 ഞാനെന്റെ നാളുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി
 ഇന്നിതാ ഞാനെന്തിനിൽക്കുന്ന, യൗവന
 മെത്രയോ സുന്ദരം സുരഭിലം
 ഹാ ! കഷ്ടം മൺമറഞ്ഞിടുമിയാവുന്ന
 മൊരിക്കലെന്നാകാരത്തെ മാറ്റിമറിച്ച്
 ദിനരാത്രങ്ങൾ മിന്നിമറയുമ്പോൾ
 വാർദ്ധക്യം നമ്മെ പിടിമുറക്കുന്നു
 ഒരിക്കലിലോകം വെടിയണ
 മെന്നുള്ള സത്യം മറന്നിടേണ്ട
 ഏ ! കൂട്ടരെ, ഇതാണ് മർത്തജീവിതം

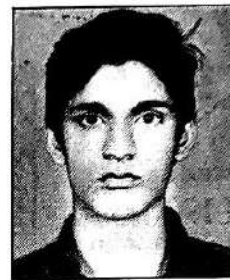
താമിപ്പുറം ഹക്കീം
 IIndPDC

EBY-

CO-OPERATIVE STUDENT NOMINEES

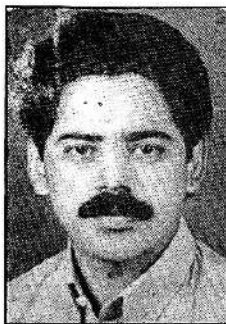

SHAREEFKUTTY

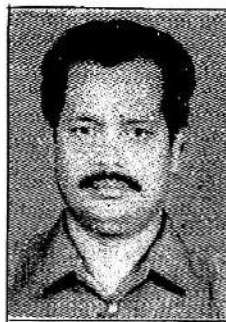

FEROZ

NATIONAL SERVICE SCHEME

Sri. HASHIMUDEEN
(NSS Officer)

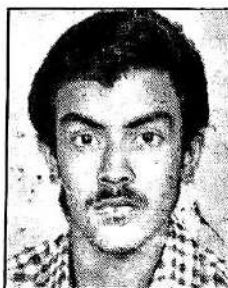

Sri. MOHANAN
(NSS Officer)

SOCIAL WORK : NSS VOLUNTEERS

NSS BEST VOLUNTEERS

GIRISH BABU

MANOJ

SAJEENA

പുകയിലയും ക്യാൻസറും

കടൽകടന്ന വിദേശികൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ഉപേക്ഷിച്ചുപോയ ഒരു ദുഃശീലം നാം ഇന്നും പിൻതുടരുന്നു. പുകയില എന്ന വിഷപദാർത്ഥത്തിന്റെ ഉപയോഗം. പുകയിലയുടെ വിവിധങ്ങളായ ദുരുപയോഗം നിമിത്തം ഇന്ത്യയിൽ പത്തുലക്ഷത്തിലധികം ആളുകൾ അകാല ചരമം പ്രാപിക്കുന്നു. ആഗോള തലത്തിൽ പുകവലി മൂലമുള്ള മരണം മാത്രം മൂപ്പതു ലക്ഷത്തിനും മീതെയാണ്. പുകയില എന്ന വസ്തുവിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒട്ടുമിക്കാലും രാസവസ്തുക്കൾ അതിമാരകങ്ങളായ രോഗകാരികൾ ആണ്. തന്മൂലം പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം ഹൃദ്രോഗം, എംഫസിയ, രക്തസമ്മർദ്ദം, ക്രോണിക് - ബ്രോങ്ക് ഓഫ്സീസ്, അർബുദങ്ങൾ (ക്യാൻസർ), ആമാശയം, കൂടൽ, വൃണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി രോഗങ്ങൾക്ക് ഒരു പ്രധാന കാരണം ആയി തീരുന്നു.

മേൽപ്പറഞ്ഞ രോഗങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വളരെ അപകടം പിടിച്ചവ ആണെങ്കിലും, അവയിൽ ഏറ്റവും മാർകമായ രോഗമാണ് അർബുദം (ക്യാൻസർ). ശരീരത്തിലുള്ള കോശങ്ങളുടെ അസാധാരണവും ക്രമാതീതവുമായ വളർച്ച ആണ് ക്യാൻസർ. എന്നാൽ ഒട്ടുമിക്ക ക്യാൻസറുകളുടെയും ഉറവിടങ്ങൾ കൃത്യമായി കണ്ടുപിടിക്കാനും നിർവചിക്കുവാനും ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ഇന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ക്യാൻസർ പിടിപെട്ടാൽ ആ ശരീരഭാഗം ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ട് മുറിച്ചുമാറ്റുകയോ കരിച്ചുകളയുകയോ അതല്ലെങ്കിൽ ചില പ്രത്യേകതരം മരുന്നുകൾ കൊടുത്ത് ആ ഭാഗത്തുള്ള കോശങ്ങളുടെ വളർച്ച മുരടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുക എന്നുള്ളവയാണ് പ്രതിവിധികൾ. പക്ഷെ ഈ രീതികൾ ഒന്നും തന്നെ നൂറുശതമാനവും വിജയകരമായി എല്ലാ തരത്തിലുള്ള ക്യാൻസർ രോഗികളിലും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അർബുദം എന്ന ഈ മഹാമാരി

രോഗിയെ ഇഞ്ചിഞ്ചായി കൊല്ലുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം I.

ക്യാൻസറുകളിൽ ഒട്ടുമിക്കവയും നമുക്ക് ഒരു പരിധിവരെ തടയുവാൻ സാധിക്കും. എങ്ങനെയെന്നാൽ വളരെ നേരത്തേ തന്നെ രോഗം കണ്ടുപിടിച്ചു ചികിത്സിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയും കൂടാതെ ക്യാൻസർകാരകങ്ങളായ വസ്തുക്കളുടെ സമ്പർക്കം ഒഴിവാക്കുന്നതിൽകൂടിയും. പുകയില എന്ന വിഷവസ്തുവിന്റെ ഉപയോഗം പൂർണ്ണമായി ഒഴിവാക്കുന്നതിൽകൂടി നമുക്ക് വായ, കണ്ഠനാളം, ഗളം, ശ്വാസകോശം എന്നീ അവയവങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്യാൻസറുകൾ ഒരു വലിയ ശതമാനം വരെ ഇല്ലാതാക്കാം. എന്നാൽ പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം പൂർണ്ണമായും ഇല്ലാത്തവരിലും മുകളിൽ പറഞ്ഞ അവയവ ഭാഗങ്ങളിൽ ക്യാൻസർ വരുന്നില്ലെ എന്ന ചോദ്യം പ്രസക്തം തന്നെ. കപ്പൽ നിർമ്മാണം, ആസ്ബസ്റ്റോസ് ഖനനം, പെട്രോകെമിക്കൽ ഉൽപ്പാദനം തുടങ്ങിയ ചില പ്രത്യേക മേഖലകളിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നവർക്കും ഈ രോഗ സാധ്യത കൂടുതലാണ്. കൂടാതെ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്ത് ക്യാൻസർ ബാധിച്ച് അത് ചികിത്സിക്കാൻ വൈകുന്നതുമൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ക്യാൻസർ കോശങ്ങളുടെ സംക്രമണം നിമിത്തവും മുകളിൽ പറഞ്ഞ അവയവഭാഗങ്ങളിൽ ക്യാൻസർ ഉണ്ടാകാം. പക്ഷെ പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം മൂലം ക്യാൻസർ പിടിപെടുന്നവരുടെ സ്ഥിതിവിവരക്കണക്കുകൾ വച്ചു നോക്കുമ്പോൾ മുൻപു പറഞ്ഞ മേഖലകളിൽ ഉള്ള രോഗികളുടെ എണ്ണം വളരെ തുച്ഛമാണ്.

ഇതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും പുകവലിക്കാരന് രോഗസാധ്യത മറ്റുള്ളവെ അപേക്ഷിച്ച് 14 ഇരട്ടികൂടുതലാണ്. കൂടാതെ ധാരാളം പുകവലിക്കാർ ഉള്ള മേഖലകളിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന പുകവലിക്കാത്ത

ആശിക്കാർക്കും, പുകവലിക്കുന്ന ഭർത്താക്കന്മാർ ഉള്ള സ്ത്രീകൾക്കും നിഷ്ക്രിയ പുകവലി നിമിത്തം ക്യാൻസർ പിടിപെടുവാനുള്ള സാധ്യത രണ്ടിരട്ടി ആണ്. അതിനാൽ പുകവലി ഒരു ആഗോളപ്രശ്നം തന്നെയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ പുരുഷന്മാരിൽ ആകെയുണ്ടാകുന്ന ക്യാൻസറിന്റെ പകുതിയിലധികവും സ്ത്രീകളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്യാൻസറിന്റെ 18%വും പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം മൂലമാണെന്നു പറയാം. അതായത് പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം നിർത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആകെ ക്യാൻസറിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു നമുക്ക് തടയുവാൻ കഴിയും.

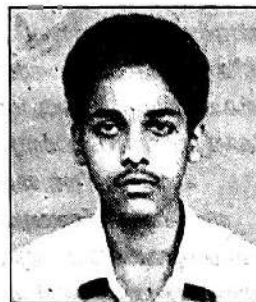
പുകയില കത്തുമ്പോൾ പുറത്തേക്കുവമിക്കുന്ന പുകയിൽ ഏതാണ്ട് നാലായിരത്തോളം വിഷലിപ്തങ്ങളായ രാസവസ്തുക്കൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ ടാർ, നിക്കോട്ടിൻ, കാർബൺ മോണോക്സൈഡ് എന്നിവയാണ്. പുകയിലയോട് (പുകവലിയോട്) നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ആസക്തിക്കും ഹൃദ്രോഗങ്ങൾക്കും കാരണം നിക്കോട്ടിൻ എന്ന ഘടകം ആണ്. ഇതിലുള്ള ടാർ എന്ന വസ്തുവാണ് പ്രധാന ക്യാൻസർ കാരകം. പുകയിലയുടെ ഉപയോഗം കേവലം പുകവലിയിൽ മാത്രം ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്നില്ല. അവ പല മാർപ-ഭാവങ്ങളിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. മിക്ക ആശിക്കാരും മുറുക്കാൻ ചവയ്ക്കുന്നതിനും ഇത് വ്യാപകമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. കൂടാതെ പാൻമസാലകൾ, പാൻ മിഠായികൾ, തമ്പാക്ക് എന്നിവയിലും ഇത് വളരെ കൂടിയ തോതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്ന വസ്തുത മിക്കവർക്കും അന്യമാണ്. ഈ വസ്തുക്കളുടെ ഉപയോഗം വായ്, അന്നനാളം, ആമാശയം, കൂടൽ, എന്നിവയിലെ ക്യാൻസറുകൾക്ക് കാരണമാകുന്നു.

കേരളത്തിലെ പുരുഷന്മാരിൽ ഏറ്റവും അധികമായി ക്യാൻസർ കണ്ടുവരുന്ന അവയവം വായ ആണ്. വായിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്യാൻസർ അതിന്റെ പ്രാരംഭദിശയിൽ തന്നെ കണ്ടെത്തിയാൽ ഏതാണ്ട് 95 %വും പൂർണ്ണമായി ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാം. പക്ഷെ ശാസ്ത്രകോശാർബുദം വളരെ നേരത്തെ തന്നെ കണ്ടെത്തിയാലും 99 % വും ചികിത്സാപ്രധാനമാകാത്ത മാരകരോഗമാണ്. കൂടാതെ ഇത് ശരീരത്തിലെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലേക്കും കൂടി വളരെ വേഗം വ്യാപിക്കുന്നുവെന്നതാണ് സത്യം. മറ്റൊരു ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം കേരളത്തിൽ പ്രതിവർഷം ഏകദേശം ആയിരത്തി മൂന്നുനൂറ്റാളം (1300) പേരെ ഈ രോഗം കീഴ്പെടുത്തുന്നു.

ഇത്രയധികം തീക്തഫലങ്ങൾ ഈ പുകയില എന്ന

വിഷവസ്തു വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു വെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും, നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പുകയിലയുടെ നിയന്ത്രണത്തേക്കുറിച്ചോ, നിരോധനത്തിനെക്കുറിച്ചോ ആരും ബോധവാൻമാരല്ല. ഇന്ത്യയിൽ പുകയിലജന്യങ്ങളായ രോഗങ്ങളുടെ ചികിത്സക്കും മറ്റുമായി പുകയിലയിൽ നിന്നും കിട്ടുന്ന വരുമാനവും എക്സൈസ് തീരുവയും കൂട്ടികിട്ടുന്നതിൽ കൂടുതൽ ചെലവു വേണ്ടിവരുന്നുവെന്ന് ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ ഫോർ മെഡിക്കൽ റിസർച്ച് അവകാശപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് പുകയിലയുടെ മേലുള്ള നിയന്ത്രണം, സിഗരറ്റു കവറുകളുടെ അടിഭാഗത്തായി കാണപ്പെടുന്ന പുകവലി ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരം എന്ന ലേഖനത്തിൽ ഒരുങ്ങുന്നു. പുകയില നിയന്ത്രണത്തിന് പ്രധാനമായും വേണ്ടത് ശക്തമായ ബോധവൽക്കരണവും കർക്കശമായ നിയന്ത്രണ-നിരോധന നിയമങ്ങളുമാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി മാദ്ധ്യമങ്ങളും പൊതുപ്രവർത്തകരും മുഖ്യപങ്കുവഹിക്കണം.

പുകയിലയുടെ ദുരുപയോഗ ശീലങ്ങൾ സാധാരണയായി ആരംഭിക്കുക 13 മുതൽ 18 വയസ്സ് വരെ പ്രായത്തിനിടയിലാണ്. 18 വയസ്സ് വരെ ഇതു ശീലിക്കാത്തവർ ഇതു തുടങ്ങുക വളരെ വിരളമാണ്. സ്കൂൾ തലം മുതൽ കോളേജുതലം വരെ ഈ ശീലം നിർബന്ധമായും ഒഴിവാക്കേണ്ടതിനാൽ അധ്യാപകരും രക്ഷകർത്താക്കളും കുട്ടികൾക്കു മാതൃക ആകുക. കൂടാതെ പുകവലി ശീലം ഉള്ളവർ പൊടുന്നനെ, കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടുതന്നെ ഈ ശീലം ഉപേക്ഷിക്കുക, അമാന്തിക്കുന്നത് ഈ ശീലം തുടരാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ഒപ്പം മരണത്തിലേക്കുള്ള ഒരു കുറുക്കുവഴി തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഇപ്രകാരം നമുക്ക് പുകയിലയുടെ ഉപഭോഗം പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ച് ഒരു പുകയില-വിമുക്ത ലോകത്തിനു വേണ്ടി ഒത്തൊരുമിച്ചു ശ്രമിക്കാം. അങ്ങനെ മാനവരാശിയെ ഈ തീരാവ്യാധിയുടെ പിടിയിൽ നിന്നും മോചിതരാക്കാം.

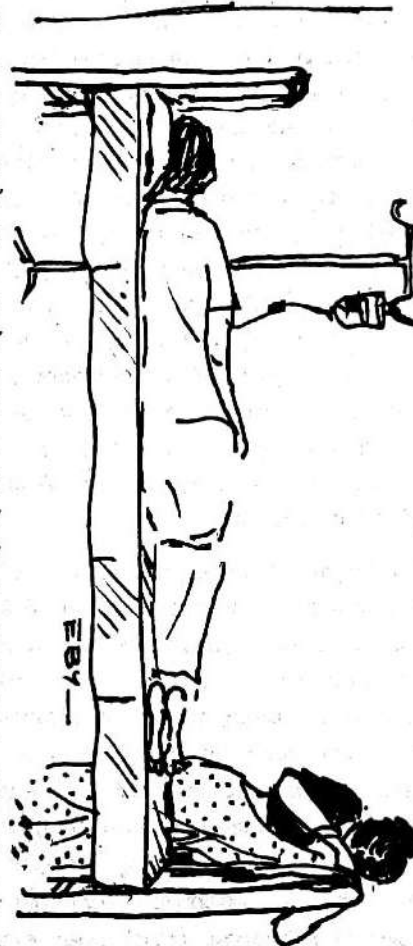
രതീഷ്. ജി. ബി
Illrd B.Sc (Zoology)

ആദർശ്
IIndPDC

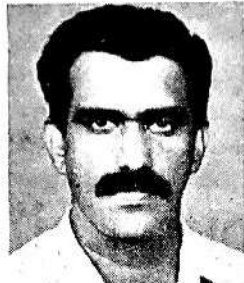
ഒരു ശ്രാന്തന്റെ ജല്പനങ്ങൾ

ഞാനെന്നാരുദ്യോഗസ്ഥനായി
നെന്നെയെല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയിരുന്നു.
ഞാനിന്നൊരു ശ്രാന്തനല്ലോ -
എന്നെയിന്നാർക്കുമേ വേണ്ടതില്ല !
പണത്തിന്റെ മുന്നിലൊരു കരിവേപ്പില
പോലവേ മനുഷ്യജീവനൊരു വില്പനചരക്ക്
ചങ്ങലയിൽ തളയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്ന്
ജീവിതമതോർക്കുമേ വേണ്ടതില്ല.
ചൊല്ലുക, ഈ നരകയാതനകളേറ്റു വാങ്ങുവാ
നെന്നു തെറ്റാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്
നോവുന്നതാവിനെ സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവൻ ഞാനൊരു ശ്രാന്തൻ
ശത്രുവിനെ സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവൻ ഞാനൊരു ശ്രാന്തൻ !
കഷ്ടം, സ്നേഹിക്കുന്നതു കുറ്റമത്രേ !
ഒന്നുമാത്രമുണ്ടെന്നിക്കാശ്വാസമെന്ന്
പ്രിയശാശ്വതിനുമുന്നോടൊപ്പമുണ്ട്
സുഖത്തിലും ദുഃഖത്തിലുമെന്ന് റാണിയായ്
സ്നേഹത്തിൻ മുർത്തിമദഭാവമായവൾ
അമ്മയ്ക്കുപോലും വിലകൊടുക്കാത്തവളെ
യൊരു പ്രദർശനവസ്തുവാക്കി മാറ്റുന്നു
ഓർക്കുവാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല ഞാനവയൊന്നും
ഓർത്തിട്ടിനിയൊരു കാര്യവുമില്ലതന്നെ
പണത്തിനായവരെല്ലാ ശ്രാന്തനാക്കി ഞങ്ങള
ളീയാശുപത്രികളിൽക്കയറ്റിയെത്തി
ഓർത്തുകൊൾകമനസ്സുഹമേ, പണമെന്നതൊ
രു വിഷമല്ലോ, അവയൊരിക്കൽ നിങ്ങളേയും കാർന്നുതിന്നു
പണമെന്നത് നശ്യമെങ്കിൽ
സ്നേഹമെന്നത് അനശ്യമല്ലോ
കഷ്ടമിതൊക്കെയൊരു കേൾക്കാൻ ഇതുവെന്നും
ജല്പനങ്ങൾ, ഒരു ശ്രാന്തന്റെ ജല്പനങ്ങൾ

N.C.C

Lt. M. ABDUL MUNAF

NCC Armywing Officer

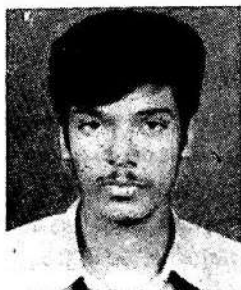
Lt. S.M. NAUSHAD

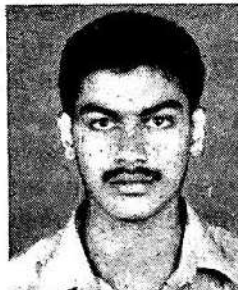
NCC Naval Wing Officer

RECEIVING SALUTES ON INDEPENDENCE DAY

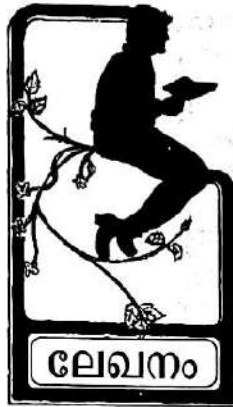
SURAJ SHA
Under Officer Army

ARAFAT
Senior Under Officer

IMAMUDEEN
Under Officer Army

കലാലയ രാഷ്ട്രീയം - ഒരു വീക്ഷണം

കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ കാലിക പ്രസക്തിയെ അംഗീകരിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ അതിന്റെ ബഹുമുഖങ്ങളെ ഒരു പരിചിന്തനം നടത്തൽ അനിവാര്യമായിരിക്കുകയാണ്. അനിതരസാധാരണമായ ഒരു ജീവതമാണ് കലാലയ ജീവിതം. തിയ്യതിനോട് അമിത വാസനയുള്ളവർക്ക് തിയ്യതിലേക്ക് കൂടുതൽ ആപതിക്കുവാനും നല്ലതിനെ കാംക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള സുവർണ്ണാവസരങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുവാനും കലാലയജീവിതം കളമൊരുക്കുന്നു. എന്നാൽ കലാലയ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇന്ന് ചുഴ്ന്ന് തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിനോടുള്ള അനിയന്ത്രിതമായ അഭിനിവേശമാണ്.

മാതൃരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കനുസൃതമായി ശത്രുവിനെമെരുക്കാൻ ഏതുപായവും സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് ഒരു ശാപമായി കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയെന്നത് ഒരു ദുഃഖയാമാർത്ഥ്യമാണ്. രാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായ ഒരു സൗഹാർദ്ധം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഇന്ന് കാണാൻ സാധിക്കില്ല. സഹപാഠിയെ സഹപാഠി എന്ന നിലയിൽ കാണേണ്ട സ്ഥാനത്ത്, അവൻ ഏത് രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വക്താവാണ് എന്നതിലേക്കാണ് ആധുനിക വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം നോക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാൻ ന്യായമായ സമരമുറകൾ നടത്തണമെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയം കൂടിയേതീരു. സൗഹാർദ്ധത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും പാതയിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയമായിരിക്കണം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ ഇന്ന് കാണുന്ന കലാലയ രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതി തികഞ്ഞ ഒരു പരജയമാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടതായിട്ടിരിക്കുന്നു.

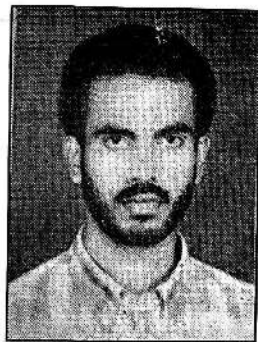
രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ പേരിൽ വോട്ടുകൾ തേടുകയും നേടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ രക്തബന്ധം മറന്ന് പോകുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് ഇന്ന് നിലവിലുള്ളത്. മാതൃപിതൃഹൃദയങ്ങളുടെ തേങ്ങലുകൾ ഉൾക്കൊള്ളാൻ പ്രാപ്തമായ ഏത് പാർട്ടികളാണ് ഇന്ന് കലാലയ കാമ്പസിലുള്ളത്. അപരനെ ആക്രമിക്കുന്നതിൽകൂടിയും മുറിവേൽപ്പിക്കുന്നതിൽകൂടിയും സായുജ്യമടയുന്ന പാർട്ടികൾ ഇന്ന് സുലഭമാണ്. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകൾ അംഗുലീപരിമിതങ്ങളുമാണ്.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അന്തർലീനമായികിടക്കുന്ന നൈസ്സർഗികമായ കഴിവുകൾ പരിപോഷിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിന് സംഘടന അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. വിദ്യാസമ്പന്നരായ നേതൃനിര രാജ്യത്തിനുണ്ടാകുന്നതിനും കലാലയ രാഷ്ട്രീയം കൂടിയേ തീരു. സംഘാടകത്വം, നേതൃപാടവം, വ്യക്തിവികാസം, സംസ്കാരം എന്നിവകളൊക്കെ അനുഭവത്തിൽകൂടി പഠിക്കാൻ കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ വക്താക്കൾക്കും, പ്രയോക്താക്കൾക്കും സാധിക്കുന്നു. സജീവരാഷ്ട്രീയത്തിലില്ലാത്ത വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് കണ്ട് പഠിക്കുവാനും സാഹചര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും, കലാപരഹിതമായ ഒരു കലാലയരാഷ്ട്രീയം ഇന്ന് അന്യമായിരിക്കുകയാണ്. രക്തസാക്ഷികളെ സമ്പന്നമാക്കുന്നതിലുമാണ് ആനുകാലിക കലാലയ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ യജ്ഞങ്ങൾ. സമാധാനത്തിന്റേയും ശാന്തിയുടെയും വെള്ളരിപ്രാവുകൾ പറക്കേണ്ട കലാലയകാമ്പസിൽ നിന്നും ഇന്ന് ഉയരുന്നത് അസാമാധാനത്തിന്റെയും

അശാന്തിയുടെയും വിഷലിപ്തമായ പുകച്ചുരുളുകളാണ്. പരസ്പരസംനേഹത്തോടെ വർത്തിക്കേണ്ട വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം തമ്മിൽ തല്ലിപ്പോരയൊഴുകുന്ന എത്രയെത്ര സംഭവങ്ങളാണ് ദൃശ്യശ്രവണ മാധ്യമങ്ങളിൽ കൂടിയും നേരിട്ടും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മാറ്റത്തിന്റെ കൊള്ളമീനുകൾ പ്രതിഫലിക്കേണ്ട കലാലയകാമ്പസിൽ ശത്രുതയുടെ കുരമ്പുകളാണ് പാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ വിദ്യാർത്ഥി നേതാക്കൾ സീമകൾ ലംഘിച്ച് അധ്യാപകർക്ക് നേരെ അനാദരവ് കാണിക്കുന്നതും ദൃശ്യമാണ്. അസഹനീയമായ ഈ രംഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്, മൂല്യരാഹിത്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാണ്. ആശയ ദാരിദ്ര്യവും ആദർശവൈകല്യവും നമ്മുടെ കലാലയ രാഷ്ട്രീയത്തിൽ തെളിഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന വസ്തുതകളാണ്. മൂല്യബോധവും സഹനതയും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ സമാധാനപരമായ ഒരു കലാലയാന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രത്തിലെ കലാലയങ്ങളിലും ജനാധിപത്യം പാലിക്കപ്പെടണം. എന്നാൽ പിടിച്ചെടുക്കലും അടിച്ചമർത്തലുകളും നടന്ന എത്രയെത്ര കലാലയങ്ങളാണ് നമുക്ക് മുന്നിലുള്ളത്. ഇഷ്ടമുള്ള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനെതിരെ പടവാളോങ്ങുവാൻ എത് ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിയിലാണ് അവകാശമുള്ളത്. നിയമങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ധ്വംസിക്കപ്പെടുന്നു. സാഹചര്യത്തിന്റെ സമ്മർദ്ദം കാരണമായിരിക്കാം. പല ബുദ്ധിജീവികളും കലാലയരാഷ്ട്രീയത്തെ എതിർത്തത്. ഇതിന് എതിർ

ശബ്ദങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായി. എന്നാൽ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുവാനും വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും കലാലയത്തിന്റെയും ഉന്നമനത്തിന് വേണ്ടിയത് നില്ക്കുവാനും ആരും ആഹ്വാനം ചെയ്തില്ല. ഈ അവസ്ഥകൾ മാറിയില്ലെങ്കിൽ മാറ്റണം. കാലത്തിന്റെ വിളിശബ്ദം വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിൽ കൂടി വേണം പ്രതിധ്വനിക്കേണ്ടത്. പക്ഷെ ആ വിളിശബ്ദം പ്രതിധ്വനിക്കുമ്പോൾ അതിനെ അറിയിക്കലും ചോരയുടെ മണമുണ്ടാകരുത്. വിഞ്ജാനത്തിന്റെ പരിമളം മാത്രമേയുണ്ടാകാവൂ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്വരം മറ്റൊരു വിദ്യാർത്ഥി സംഗീതം പോലെ ആസ്വദിക്കണം. കലാലയത്തിൽ നിന്നും, പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി നമുക്ക് വിദ്യ അഭ്യസിക്കാം. രാഷ്ട്രീയം കൂട്ടത്തിൽ ഒന്ന് മാത്രമാകട്ടെ. നല്ലൊരു നാളയ്ക്കായി നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം. ഇന്നേ ദിവസം വരാൻപോകുന്ന ദിവസങ്ങളുടെ തുടക്കമാണ് ലോകം. നല്ലത് കൊണ്ട് തുടങ്ങാം. ഗുരു ശിഷ്യബന്ധങ്ങളും, സഹപാഠി ബന്ധങ്ങളും അനർഘങ്ങളാണ്. അത് നമുക്ക് നഷ്ടമാകരുത്. അതിനാകട്ടെ നമ്മുടെ പ്രയത്നവും

പി. കെ. മുഹമ്മദ് സുബ്ബലോ (കുറ്റപ്പാട്)
IIIRD BA (Islamic History)

ILLUSTRATIONS

CARTOONS

COVER DESIGNS

EMBLEMS & LOGO DESIGNS

AND ALL TYPES OF ART WORKS

CONTACT

EBY PHILIP. B.F.A., STUDENT
COLLEGE OF FINE ARTS
PALAYAM, TRIVANDRUM.

ഡോക്ടർ മാളവിക

ക്ലോക്കിൽ മണി ആറടിക്കുന്നതു കേട്ടാണ് ഡോ. മാളവിക ഉണർന്നത്. ഫെ, നേരമൊരുപാടായി. ഇനിയെപ്പോഴാ ജോലിയൊക്കെക്കഴിഞ്ഞ് ഹോസ്പിറ്റലിലെത്തുക ? ഒൻപത് മണി ആയപ്പോഴേയ്ക്കും മാളവിക എന്ന മാളു ഒരുവിധം ജോലിയൊക്കെത്തീർത്തു. പ്രാതലും, ഉച്ചയ്ക്കലത്തെ ഉറണും എല്ലാം റെഡിയാക്കിയിരുന്നു. അവൾ ഉമ്മറത്തേയ്ക്കോടി “മുകുന്ദേട്ടാ ! എല്ലാം റെഡിയായി. വരു, ഊണു കഴിക്കാം.”

മേനോൻ ആൻറ് മേനോൻ ഏൻറർപ്രൈസസിലെ ബിസിനസ് പാർട്ട്ണർ ആണ് മുകുന്ദൻ മേനോൻ. മുകുന്ദൻ മേനോന്റെ ജീവന്റെ അംശമാണ് മാളവിക. വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് പത്തിരൂപത് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽപോലും അവരുടെ

ജീവിതത്തിൽ ശ്രുതിഭംഗമൊന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ശാന്തമായൊഴുകുന്ന നന്ദിപോലെ...ഇളംതെന്നൻപോലെ ജീവിതമെന്ന സമസ്യ.

കുറ്റങ്ങളും, കുറവുകളും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടാണോ ? ഒരിക്കലുമില്ല. തർക്കങ്ങളും, ജയപരാജയങ്ങളും ആരോടാണ് ? ഒന്നുകിൽ മുകുന്ദന്റെ മാളുവിനോട് അല്ലെങ്കിൽ മാളുവിന്റെ മുകുന്ദനോട്. പരസ്പര സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസത്തിലും അടിയുറച്ച് അവരുടെ ജീവിതം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മുകുന്ദൻ മേനോനിൽ നിന്നും ഒരു ചുടുനിശ്വാസം ഉതിർന്നു. പഴയ മുകുന്ദൻ മേനോനാകാൻ, മാനസികമായി അദ്ദേഹം കിണഞ്ഞു പരിശ്രമിച്ചു. കുറച്ചുനാളുകൾക്കുമുമ്പ് കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ, മൂന്നുമാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച

ഹോസ്പിറ്റലിൽ പോകാൻ തയ്യാറായി. മാളവിക കാർ പോർച്ചിൽ നിന്നും ഇറക്കി. “മുകുന്ദേട്ടാ ! ഇന്നു ഞാൻ കുറച്ചു നേരത്തേ വരും. നമുക്ക് ബീച്ചിൽ പോകണം. വെറുതെ ഒരു ചെയ്ഞ്ചിനുവേണ്ടി ”

തല അല്പം ചരിച്ച് കെഞ്ചുന്ന മാളുവിനോട് എതിർക്കാൻ മുകുന്ദൻ മേനോന് ആവില്ലായിരുന്നു. ഇന്നെന്നല്ല. ഒരിക്കലും.

കടലോരത്താകെ ചിത്രശലഭങ്ങളെപ്പോലെ പാറിപ്പറന്നു നടക്കുന്ന പിഞ്ചോമനകളെ കാണുകയെന്നത് മാളുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ ഒരു ഭാഗമായിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കുഞ്ഞിക്കാലടി പതിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മുറ്റം ... അലമുറകളാൽ കമ്പിതമാകാത്ത ചുവരുകൾ. ഇന്നോളം തന്റെ പോരായ്മയിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടിയിട്ടില്ലാത്ത മാളു ! നാട്ടുകാരുടെയും,

വീട്ടുകാരുടെയും മുന്നിൽ, കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾക്കും, സഹാനുഭൂതിക്കും നിന്നു കൊടുത്ത മാളു ! " മുകുന്ദനെ ആരെങ്കിലും കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് ഞാൻ സഹിക്കില്ല. മുകുന്ദനിലുള്ള കുറവ് ആരെങ്കിലും ആറിയുന്നതു പോലും ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല, " ദൈവത്തിൽ മാളു പറഞ്ഞു.

മേനോനിൽ നിന്നും ഒരിക്കൽക്കൂടി നിശ്വാസമുതിർന്നു.

കുറച്ചുദൂരം മുന്നോട്ടുപോയശേഷം മാളവിക കാർ ഇടതു വശത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചതും ഒരു കുട്ടിയുടെ നിലവിളി. മാളവിക പെട്ടെന്ന് കാർ സഡൻ ബ്രേക്കിട്ടു നിർത്തി, ഇറങ്ങി. ആറേഴു വയസ്സുള്ള ഒരാൾക്കുട്ടിയാണ് അവന്റെ തലയ്ക്കും, കൈകാലുകൾക്കും സാരമായ പരിക്കുണ്ട്. ഏ! ഇന്നൊരു നാശം പിടിച്ച ദിവസം തന്നെ പെട്ടെന്നു തന്നെ അവനെ കാറില്നിന്ന് ഹോസ്പിറ്റലിലെത്തിച്ചു. " ദൈവമേ ! അവനൊരു കുഴപ്പവും വരുത്തരുതേ ! " അവർ കാറില്നിന്ന് ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

മാളുവിന്റെ പരിമേിച്ച ശബ്ദം ഹോണിൽകൂടി കേട്ടപ്പോൾ മുകുന്ദൻ മേനോന്റെ ഉള്ളൊന്നുകാളി. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് പാഞ്ഞു.

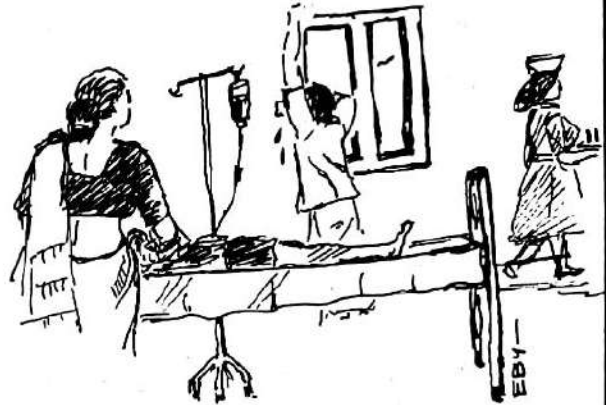
മുത്തുവിന്റെ അപ്പാവെ ഹോസ്പിറ്റലിൽ എത്തിച്ചത് മുകുന്ദൻ മേനോനായിരുന്നു.

മുത്തുവിന്റെ ജനനത്തോടെ ഭാര്യമരിച്ച മുരുകൻ രണ്ടാമതും വിവാഹം കഴിച്ചു. മുത്തുവിന്റെ ശനിദശ അതോടെ ആരംഭിക്കുകയായി. മുത്തുവിന്റെ കഥ ഡോ. മാളവികയെ വളരെയേറെ സ്വാധീനിച്ചു.

കുലവും, കുടുംബവും, വർഗ്ഗവും, ജാതിയും, മതവും എല്ലാം കാല്പനികമായ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയാണെന്നും, എല്ലാ ശരീരത്തിലെയും ചോര ചുവന്നതാണെന്നൊക്കെയുള്ള വാദം മാളവിക നിരത്തിയ നാളുകൾ. ഒടുവിൽ നൂറുശതമാനവും അസംതൃപ്തിയോടെ, ഡോ. മാളവികാമേനോൻ എന്ന മാളുവിന് വേണ്ടി മുകുന്ദൻ മേനോൻ സമ്മതം മുളി - മുത്തുവിനെ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ.

പക്ഷെ, ഡോ. മാളവികയുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ എല്ലാം തെറ്റി. മുത്തുവിനെ സ്വന്തം മകനെപ്പോലെ വീട്ടിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാനുള്ള ആഗ്രഹം ഒരിക്കലും സഫലീകരിക്കാത്ത ഒരു ആഗ്രഹമായി അവശേഷിച്ചു.

മുത്തു അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായ അബോധാവസ്ഥയിലേക്കു വഴുതി വീണത് വളരെപ്പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഉണരാതെ ... നിദ്രാത

നിദ്രയിലേക്ക് !!

മുരുകൻ ആശ്വാസമാണ് തോന്നിയത്. രണ്ടാമതായും പീഡനത്തിൽ നിന്നും തന്റെ മുത്തു സ്വതന്ത്രനായല്ലോ ! എന്നെന്നേക്കുമായി ഭാഗ്യം !

ഇതോടെ മാളവികയിൽ പ്രകടമായ മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. അവളുടെ ഓരോ ചലനത്തിലും അതിബുദ്ധി വ്യാപരിച്ചു. കയ്യിൽ കിട്ടിയ പഞ്ചവർണ്ണക്കിളിയെ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോഴുള്ള ശൂന്യത ജീവിതത്തിലാകെ പടർന്നു.

വിദഗ്ദ്ധനായൊരു മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ ചികിത്സയിലായിരുന്ന മാളവികയുടെ ദിനചര്യകൾ പതിവുപോലെ തുടർന്നു. ഇന്നും ഹോസ്പിറ്റലിൽ കിടക്കുന്ന മുത്തു പിന്നീട് ഉമ്മറത്തേയ്ക്ക് ഓടുകയായി - "മുകുന്ദോ ! എല്ലാം റെഡിയായി. വരു, കഴിക്കാം."

ദിവ്യ. ആർ
IIndB-II

മിഥ്യ

ഗൗതം നിരാശയോടെ അവിടെ നിന്നും ഇറങ്ങി നടന്നു. എപ്പോഴും വിഷാദം തളം കെട്ടിനിന്നിരുന്ന അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ട് പടർന്നു പിടിച്ചു. അവന്റെ താടിയും, തോൾ സഞ്ചിയും, കക്ഷത്തിലെ തടിച്ച പുസ്തകവും, അലസമായ വസ്ത്രധാരണവും കറുത്ത ഫ്രെയിമോട് കൂടിയ തടിച്ച കണ്ണടയുമെല്ലാം അവനൊരു ബുദ്ധിജീവിയാണെന്നു സ്മരിപ്പിക്കു മായിരുന്നു. അവനാകെ അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. വളരെയേറെ പ്രതീക്ഷയോടെയായിരുന്നു അവൻ ഈ ഇൻറർവ്യൂവിനും വന്നത്. തന്റെ അവസാനത്തെ സ്വപ്നമായിരുന്നു ഈ ജോലിയെങ്കിലും കിട്ടുമെന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ചോർത്തപ്പോൾ അവൻ ആരോടെക്കെയോ ഉള്ള കടുത്ത പകയാണ് തോന്നിയത്. ഒരുപക്ഷേ അത് അവനോട് തന്നെയാകാം. അവന്റെ മനസ്സ് അപ്പോഴും പുതിയ മേച്ചിൽ പുറങ്ങൾ തേടി അലയുകയായിരുന്നു. ഒരു ജോലി സ്വപ്നം കണ്ട് കൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഇൻറർവ്യൂവിന് പോയത് മുതൽ ഇന്നുവരെ നിരാശമാത്രമാണ് ഫലം. മുട്ടാത്ത വാതിലുകളില്ല. ടെസ്റ്റുകൾ എഴുതിക്കൊടുത്തത് മാത്രം മിച്ചം. അവർക്കൊക്കെ ആവശ്യം പണം മാത്രമായിരുന്നു. അന്ന് ഒന്ന് മനസ്സിലാക്കി പണവും, സ്വാധീനവുമില്ലാത്ത ഒരു അഭ്യസ്തവിദ്യന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നത് ഒരു ഇൻറർവ്യൂ മാത്രമാണെന്ന്.

അവന്റെ ഓർമ്മകൾ വെള്ളാരം കല്ലുപോലെ എവിടെയോ ഒഴുകിനടക്കുകയായിരുന്നു. തന്റെ കയ്പേറിയ ബാല്യം സിരകളിലാകെ കുത്തിനിറച്ച വിപ്ലവാവേശവുമായി കൊഴിഞ്ഞ യൗവ്വനവും എല്ലാം അവൻ അവിടെ കണ്ടു. ക്യൂബയിലെ ഏകാധിപതിയായ ബാരിസ്റ്ററുടെ വിപ്ലവം സംഘടിപ്പിച്ച ഫിഡൽകാസ്റ്റ്രോയും, ചെഗുവരെയുമെല്ലാം തന്റെ

ആരാധ്യപുരുഷനായിരുന്ന കാലം. ഒരു ദിവസം കൊണ്ടിവിടെ വിപ്ലവം സൃഷ്ടിക്കാമെന്ന് കരുതിയ താൻ ഒരു വിഡ്ഢിയാണെന്നവനിന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കഠാര രാഷ്ട്രീയം കഥപറയുന്ന ചോരയുടെ നറുമണമുള്ള കോളേജ് കാമ്പസിൽ വികൃതി കാട്ടിയും, കൈയുക്കുകാട്ടിയും ഹീറോ ആകാൻ ശ്രമിച്ച തന്നെ മദ്യവും, മയക്കുമരുന്നുകളും, പുകവലിയുമെല്ലാം അടിമയാക്കിത്തീർത്തിരുന്നു. അവനെ രക്ഷിക്കാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. കൂട്ടുകാർ അവനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാതെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വിപ്ലവം അവനെന്നും ആവേശമായിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇരുണ്ട ജയിലറകൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും അവൻ ഒരു സത്യം മനസ്സിലാക്കി. അവനെ മാത്രം ഒറ്റപ്പെടുത്തിയ അന്ധകാരത്തെ തിരിയുന്ന കാലചക്രത്തിനൊപ്പം അറിഞ്ഞോ, അറിയാതെയോ ദിനരാത്രങ്ങൾ ഒരു പാടുകൊഴിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. കൂക്കുവിളിയുടെയും

ഹർഷാരവങ്ങളുടേയും ദിനങ്ങൾ ഇന്നുവന്നെങ്ങോ കൈമോശം വന്നിരുന്നു. പട്ടണിമാറ്റാനും, കെട്ടുറപ്പുള്ള ദാവത്യജീവിതം ഉറപ്പുവരുത്താനും തൊഴിലിനു വേണ്ടിയുള്ള അദ്ധ്യക്ഷിയിൽ ഒടുവിൽ അവൻ എത്തപ്പെട്ടത് ഈ മഹാനഗരത്തിലായിരുന്നു. അവിടെ പുതിയൊരാളായ അവൻ എന്നും കണ്ടെത്തലിന്റെ സായാഹ്നങ്ങൾ നൽകിയിരുന്നത് അച്ചടിമഷിയുടെ ഗന്ധംപേരിന്ന ദിനപത്രങ്ങളായിരുന്നു. മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ ലോകത്തെ അവൻ ഉറ്റുനോക്കിയത് അതിലൂടെ മാത്രമായിരുന്നു. ചിന്തയിൽ മുഴുകി കത്തിക്കാളുന്ന സൂര്യൻ താഴെകൂടി മരവിച്ച മനസ്സുമായി അവൻ റയിൽവേസ്റ്റേഷനിലേക്ക് നടക്കുകയായിരുന്നു. കാറ്റത്തവന്റെ മുടിയിഴകൾ പാറിപ്പറന്നു. സഞ്ചിയിലിരുന്ന ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ അവനെന്നോക്കി ആർത്തുചിരിച്ചു. അവൻ മുന്നിൽ ലോകം ഒരു ശത്രുവായ് മാറി. ജീവിതം തന്നെ ഒരു ഭാരമായ് തോന്നി. ഭ്രാന്തമായ മനസ്സോടെ, ഈ ജന്മത്തെ, വിധിയെ, ഈ ലോകത്തിലെ ദുഷിച്ച നിയമത്തെ എല്ലാത്തിനേയും ശപിച്ചുകൊണ്ട് സ്റ്റേഷനിലെത്തിയിട്ടും ആ നടത്തം തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. ലക്ഷ്യമില്ലാത്ത അവന്റെ യാത്രയ്ക്കു മുന്നിൽ അന്തമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന സമാന്തരപാളങ്ങൾക്കു നടുവിലൂടെ ആ യാത്രതുടർന്നു. നഷ്ടചിന്ത ഉഷ്ണക്കാറ്റുപോലെ അവൻ ചുറ്റും വിശിയടിച്ച് അവന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ നിശയിൽ തീർക്കുന്ന സ്വർണ്ണകൊട്ടാരങ്ങൾ പോലെയാണെന്നവൻ

തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എല്ലാ വിജയത്തിന്റെയും അന്തിമമെന്നത് മിഥ്യയാണെന്ന സത്യം അവനിന് മനസ്സിലാക്കി. ഇപ്പോൾ ആ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത് ഇവിടുത്തെ ജീർണ്ണിച്ച സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതിയും അതിന്റെ പകയും, അമർഷവും മാത്രമായിരുന്നു. പിന്നിൽ നിന്നും പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന വണ്ടിയുടെ നീണ്ട ചുളം വിളിപോലും ആ കർണ്ണങ്ങളിൽ പതിച്ചിരുന്നില്ല.

സജിത. എസ്സ്
IInd BA (English)

ടെസ്റ്റ് ട്യൂബ് ഗോറില്ല

മനുഷ്യൻ ടെസ്റ്റ് ട്യൂബിൽ പിറക്കുന്നത് ഇന്നൊരു വാർത്തയല്ല. അത്തരം നിരവധി ജനങ്ങൾ നടന്നു കഴിഞ്ഞു. കണ്ണാടിനാളികകെത്തു ജനിച്ച ഈ കുട്ടികൾ സുന്ദരന്മാരും സുന്ദരികളും ആയി വളരുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഇത് ഒരു ഗോറില്ലയ്ക്കും ടെസ്റ്റ് ട്യൂബ് സന്തതി പിറന്നിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലെ സിൻസിനാറ്റി മുഗ്ദാലയിലാണ് ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ ടെസ്റ്റ് ട്യൂബ് ഗോറില്ല പിറന്നത്. കുഞ്ഞിവ് 1.4 കി.ഗ്രാം ഭാരമുണ്ട്. ആദ്യത്തെ ടെസ്റ്റ് ട്യൂബ് ഗോറില്ലാ കൺമണി പൊൻമണിയായിരുന്നു. മാസം തികയാതെ പ്രസവമായിരുന്നെങ്കിലും പെൺമണി സുഖമായിരുന്നു. മുഗ്ദാലയിലും മറ്റും പ്രത്യുത്പാദനത്തിനുമടിക്കുന്ന ഗോറില്ലയുടെ സന്തതിവർധനയ്ക്ക് മുഗ്ദാലായികൃതർ കണ്ടെത്തിയ മാർഗ്ഗമായിരുന്നു ഇത്.

വിധിയുടെ ബലിപീഠം

നേരം വെളുത്തുവോ? ദേവകിയമ്മയുടെ ആത്മഗതം അവർ കിടക്കയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു. വാർദ്ധക്യം അവരെ കിഴക്കിയിരുന്നു. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകൾ, ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ ശരീരം, വെളുവെളുത്ത മുടി. ആകെകുടി ഒരു പടുവൃദ്ധതയെ ദേവകിയമ്മ എന്നു പറയാം. വിറയ്ക്കുന്ന കാലുകൾ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടെങ്കിലും മുമ്പോട്ട് വച്ച് അവർ വരാന്തയിലെത്തി. കണ്ണുകൾക്ക് കാഴ്ച കുറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ വാതിൽ പടിയിൽ വന്ന് ദൂരേക്ക് കണ്ണോടിച്ചു. എല്ലാം ഒരു മങ്ങലിൽ കാണാം. കണ്ണിന് കാഴ്ചയില്ലാങ്ങാനോ? അതോ മഞ്ഞ് മാറിയില്ലാഞ്ഞിട്ടോ? അതുമണ്ണുതന്നെ-അവർ ഉറച്ചു.

വളരെ പഴക്കം ചെന്ന ഒരു തറവാടാണ് ദേവകിയമ്മയുടേത്, അതിന് മറ്റവകാശികൾ ആരും തന്നെയില്ല. ഉണ്ടായാൽ തന്നെയും ആർക്കും വേണ്ടതാനും. കുലദൈവങ്ങളും, സർപ്പക്കാവും പിന്നെ വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കുറെ പുരയിടവും. ദേവകിയമ്മയ്ക്ക് അവിടെ വിട്ടുപോകാനുള്ള മനസ്സേയില്ല. ബാല്യം മുതൽ ഇപ്പോൾ വാർദ്ധക്യം വരെ അവിടെ തന്നെയാണ് അവരുടെ സ്വർഗ്ഗം.

നേരം നന്നേ വെളുത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും ദേവകിയമ്മ പതിവില്ലാതെ പുരയിടമെല്ലാം നടന്നു കണ്ടു. തെങ്ങിൻ തോപ്പുകടന്ന് നേരെ ഒളുമാവിന്റെ ചുവട്ടിലേയ്ക്കൊണവർ പോയത്. മാവിന്റെ ചില്ലയിലിരുന്നു ഒരു പക്ഷി ദയനീയമായി എന്തൊക്കെയോ പാടുന്നു. വരാൻ പോകുന്ന ദേവകിയമ്മയ്ക്ക് സ്വന്തവും ബന്ധവും എന്നു പറയാൻ ഈ വൃക്ഷങ്ങളും പക്ഷികളും മാത്രം. എന്നിട്ടും അവയെന്തെ ഇന്ന് ഇങ്ങനെയൊക്കെ പെരുമാറുന്നത്. ഓലഞ്ഞാലി പക്ഷി ഇന്നെന്തെ തന്നെ ഇത്രയധികം സ്നേഹം കാണിക്കാൻ കാരണം. ദേവകിയമ്മയുടെ പഴകി തുരിഞ്ചി ബുദ്ധി കടന്നങ്ങോട്ട് ചിന്തിക്കാൻ പോയില്ല.

ഇലഞ്ഞി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ദേവകിയമ്മ അറിയാതെ ഒരു നിമിഷം നിന്നുപോയി. വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ളതല്ലെങ്കിലും ഇലഞ്ഞിമരം-കഴിഞ്ഞ കാലകഥകൾ ആ വൃദ്ധയുടെ മനസിന്റെ കടന്നുവരികയാണ്. മുമ്പോരിക്കലും ഇത്രവൃക്തമായി അവർക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓർത്തപ്പോൾ തന്നെ ദേവകിയമ്മയുടെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരസ്വസ്ഥത. തന്റെ ഉടപ്പിറന്നവർ എന്നെന്നേക്കുമായി വിടവാങ്ങിയ ആ ദിവസം സർപ്പശൗനത്താൽ കുടുംബനാശം - കുടുംബശാപം ഒരു ഇടിമുഴക്കം പോലെ അവരുടെ മനസിനെ പിടിച്ചുകുലുക്കി. താൻ മാത്രമേ ഇനി ബാക്കിയുള്ളൂ. ഇലഞ്ഞിയുടെ ചുവട്ടിൽ തന്നെയാണ് ഉടപ്പിറന്നവർ ശയിക്കുന്നത്. മരണത്തെ കാത്തു ജീവിച്ചതായിരിക്കാം ദേവകിയമ്മ അവിടെ വിട്ടുപോകാത്തതിനും കാരണം അതു തന്നെയായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഇത്രനാളും അവർ ജീവിച്ചതോ?

വിധി ദേവകിയമ്മയേയും വിട്ടില്ല. സർപ്പരൂപത്തിൽ വിധി ദേവകിയമ്മയെ പിൻതുടരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ കരിയിലകൾക്കിടയിലൂടെ ഒരു സർപ്പം ദേവകിയമ്മയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി. ഭൂതകാല സംഭവങ്ങളിൽ മാത്രം ലയിച്ചു നിന്ന വൃദ്ധ ഇതൊന്നും അറിയുന്നതേയില്ലായിരുന്നു. ആ ഇലഞ്ഞി മരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തന്നെ ആ സർപ്പം അവർക്ക് ശവമഞ്ചം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ഇഴഞ്ഞു വന്ന സർപ്പം ദേവകിയമ്മയെ ആഞ്ഞുകൊത്തി. ആ മാത്രയിൽ പക്ഷികൾ ദയനീയമായി ചിലച്ചുകൊണ്ട് ആകാശത്തേക്ക് പറന്നുയർന്നു. അങ്ങനെ അവസാന കണ്ണിയായ ദേവകിയമ്മയും സർപ്പകോപത്തിനിരയായി.

റീനു ടി.കെ.
 IIndBA (English)

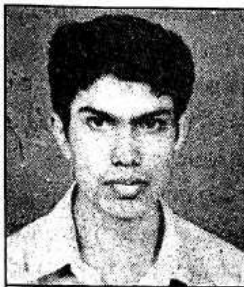
CLUB SECRETARIES

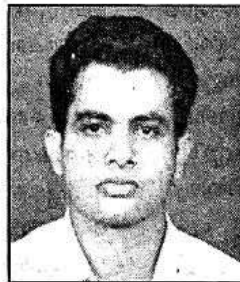
SMITHA A. LATHEEF
(Book Club)

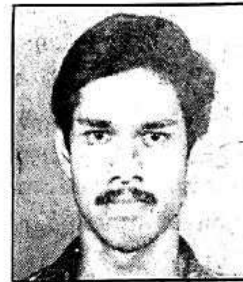
ANU
(Dance Club)

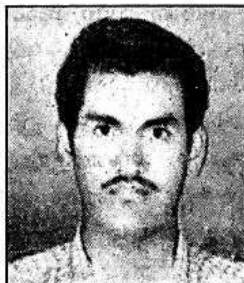
SREENAG V.S.
(Tourism Club)

SIYAD
(Rock Club)

SHAKEEL MAJEED
(Photography Club)

ASHIR. P
(Nature Club)

EBY PHILIP
(Painting Club)

SHUAIB
(Video Club)

EBYPHILIP
11th B.S.C. MATHS

സിനിമയും അല്പം മൂല്യവിചാരവും

കല സമൂഹത്തിന്റെ പരിച്ഛേദമാണെന്ന പറയാറുണ്ട്. സമൂഹത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഓരോ മാറ്റവും കലയെ സ്വാധീനിക്കാറുള്ളത് പോലെ, കലയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ ജീവിതത്തെയും ഏറെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. സാഹിത്യം, സംഗീതം, ചിത്രകല, ശില്പവിദ്യ തുടങ്ങിയ കലകളെപ്പോലെ ചലച്ചിത്രകലയും ജീവിതത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനം

ചെയ്യുന്നു. വളരെ ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു തന്നെ ജനകീയ കല എന്ന നിലയിൽ സിനിമയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ജനപ്രീതിയും സ്വാധീനവും അത്ഭുതകരമാണ്. സിനിമസ്വാധീനക്കാരന്റെ നാഡീസ്പന്ദനങ്ങളും സാംസ്കാരികാവബോധവും വളരെ ശക്തമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. ആരോഗ്യകരമായ പ്രമേയങ്ങളിലെ

ധിഷ്ഠിതമായ സിനിമകൾ സമൂഹത്തെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കുകയും സാമൂഹ്യപരിവർത്തനത്തിന്റെയും ധർമ്മിക സദാചാര്യമൂല്യങ്ങളുടെ പോഷണത്തിന്റെയും രാസതാരകമാവുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഒരു സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധത ഈ കലയ്ക്ക് അത്യാന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ ഏറെ സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള സിനിമയുടെ ഇന്നത്തെപ്പോക്ക് വളരെ ചുരുങ്ങിയവ ഒഴികെ ആരോഗ്യകരമല്ലെന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമില്ല.

സദ്ഗുണ സമ്പന്നനായ നായകനും

ദുർഗുണമുർത്തിയായ വില്ലനും ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളായിരുന്ന ഒരു കാലത്ത് പുറത്തുവന്നിരുന്നവയിലധികവും. എന്നാൽ ഇന്ന് സ്ഥിതിമാറിയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ആന്റി-ഹീറോമാരാണ് വിലസുന്നത്. സർക്കാരും, പോലീസും ഒക്കെ പരാജയപ്പെടുന്നിടത്ത്, നിയമം കൈയിലെടുത്ത് അക്രമത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തി

ലൂടെത്തന്നെ ഈ ആന്റി-ഹീറോ ജയിക്കുന്നു. ഹിന്ദി സിനിമയുടെ സംഭാവനയായ രോഷാകുലനായ ചെറുപ്പക്കാരനെയാണ് ഇപ്പോൾ ഇത്തരക്കാർ ചിത്രങ്ങൾക്കും പഥ്യം എന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. എന്തും ചെയ്യാൻ അറയ്ക്കാത്ത ഇത്തരം കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് മിഴിവേകാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ, കടുംപായ

തിലാണ് ക്രൂരതകൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ക്രൂരതയുടെ ദൃശ്യാവിഷ്കാരങ്ങൾ ഏതറ്റംവരെ പോകാനും മടിക്കുന്നില്ല. ബോംബേറും വെടിവെയ്പും ഇല്ലാത്ത ചിത്രങ്ങളില്ലെന്ന് വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഹിംസയുടെ കാര്യത്തിലെമ്പോഴെയെന്ന സഭ്യതയുടെ എല്ലാ അതിർവരമ്പുകളും ലംഘിക്കുന്നതാണിന്നത്തെ ചിത്രങ്ങൾ, വേഷം, അംഗചലനങ്ങൾ എന്തിന് സംഭാഷണങ്ങൾ പോലും അസഭ്യത (അശ്ലീലത) കലർന്നവയാണ്. ഈ സ്ഥിതിവളർന്ന് ആട്ടവും പാട്ടുമൊക്കെ തനി ആഭാസ

പ്രകടനങ്ങളായി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു. അശ്ശീല ധ്വനികളുള്ള വരികൾ പാട്ടാൽ പടം പൊടിപൊടിക്കുമെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ്ല്ലോ സുഭാഷ്ഗായയുടെ ഖൽനായക്

മദ്യം ഒഴുകുന്ന പാർട്ടികളും, നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന റിലേ റേപ്പുകളും സാധാരണമായിരിക്കുന്നു. വർഗ്ഗീയ-ഭീകര വിരുദ്ധവും ദേശാഭിമാന പ്രചോദനവുമെന്നപേരിൽ ഇറങ്ങുന്ന സിനിമകളാകട്ടെ ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യത്തേക്കാളേറെ സ്റ്റണ്ടിലും ആദോസത്തിലുമാണ് ശ്രദ്ധിക്കുന്നത്. പോരാത്തതിന് ഹാസ്യം എന്ന പേരിൽ, ഇന്നത്തെ സിനിമകളിൽ, അശ്ശീലചുവയുള്ള വെറും തരംതാഴ്ന്ന തമാശ (?)കളാണ് അടിച്ചുവിടുന്നതും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മാസ് മീഡിയാ അതിന്റെ എല്ലാ ധർമ്മവും വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് മാലിസം മീഡിയാ ആയി അധഃപതിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്തരം ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കുട്ടികളെയും യുവാക്കളെയും വഴിതെറ്റിക്കുന്നു എന്നത് കേവലം സത്യം മാത്രമാണ് റ്റി. വി. തുടങ്ങിയ മാധ്യമങ്ങൾ ഇത്തരം ചലച്ചിത്രങ്ങൾക്കു നല്കുന്ന അമിതപ്രധാനും അത് എളുപ്പമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സിനിമയിൽനിന്ന് കിട്ടിയ പ്രചോദനം മൂലമാണ് തങ്ങൾ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിലേർപ്പെട്ടതെന്ന് നിരവധി ചെറുപ്പക്കാർ പല കേസുകളിലും ഏറ്റുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തമിഴ്നാടിനെ ഞെട്ടിച്ചുകൊണ്ട് ക്രൂരമായ ആറ് കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തിയ ഓട്ടോശങ്കർ, സിനിമയാണ് തന്നെ വഴിപിഴപ്പിച്ചതെന്ന് സുപ്രീംകോടതിക്ക് മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറഞ്ഞിരുന്നു. കൗമാരപ്രായക്കാരായ നാല് പെൺകുട്ടികൾ ഒരു സിനിമാകഥയുടെ പൊലിമയിൽ വ്യാമുഗ്ധരായി, പുത്തുമ്പികളെപ്പോലെ ആടിപ്പാടി നടക്കാനായി നാടുവിട്ട് തീവണ്ടികയറിയ സംഭവം നമുക്ക് മറക്കാനായിട്ടില്ല. എന്തിനധികം, ഒരു അമ്മ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെ ബലി നടത്തിയതും ഏഴാം ക്ലാസ്സുകാരൻ കുട്ടുകാർക്ക് പാർട്ടി നടത്തിയും സിനിമയുടെ പ്രചോദനത്തിലായിരുന്നത്രേ !

ഇതൊക്കെ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളായി തള്ളാൻ പാടില്ല. സിനിമ സമൂഹത്തിലുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വ്രണങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലവ പൊട്ടിയൊലിച്ചെന്നുള്ളതു. എത്രയോ വ്രണങ്ങൾ ഇനിയും പൊട്ടിയൊലിക്കില്ല ! കോടികൾ പിടിക്കാൻ മാത്രം ലക്ഷ്യമുള്ളതിന്ത് സിനിമ പിടിക്കുന്ന നിർമ്മാതാക്കൾക്കോ സംവിധായകർക്കോ ഒന്നും സാമൂഹ്യ പ്രതിബദ്ധത ഉണ്ടാവാൻ തരമില്ല. പണം വാരാൻ മാത്രമായി ഇക്കൂട്ടർക്ക് സിനിമ. എന്തു കാണിച്ചാലും പ്രേക്ഷകർ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളും എന്നവർക്കറിയാം. പ്രേക്ഷകരുടെ ആസ്വാദന

നിലവാരവും താഴ്ന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അടുത്തകാലത്ത് തിരുവനന്തപുരത്ത് നടന്ന രാഷ്ട്രാന്തരീയ ചലച്ചിത്രമേളയിൽ (ഫിലിമോത്സവം 97) ഫയറിനും ഇറോട്ടിക്സേൽസിനും മത്സരിച്ചുതള്ളിയത് നമ്മുടെ പ്രേക്ഷകർ തന്നെയായിരുന്നല്ലോ. കലാമൂല്യത്തിന് മുൻതൂക്കമുള്ള ആർട്ട് ഫിലിം. മദ്ധ്യവർത്തിസിനിമ, കച്ചവട സിനിമ തുടങ്ങിയ ചേരിതിരിവ് പ്രേക്ഷകർ വച്ചുപുലർത്തുകയും, ഇതിൽ ആദ്യത്തേത് രണ്ടും നമുക്ക് പറ്റിയതല്ല എന്ന മുൻവിധിയോടെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രേക്ഷകരുടെ ആസ്വാദനനിലവാരത്തിൽ വന്ന ഈ തകർച്ച എന്തു ചവറും പടച്ചുവിടാൻ സിനിമാനിർമ്മാതാക്കൾക്കുള്ള ലൈസൻസാകുന്നു.

സാമൂഹ്യമാറ്റത്തിന്റെയും ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും രാസത്വരകം ആകേണ്ടുന്ന സിനിമ എന്ന കലയുടെ സമകാലികമുഖം വൃത്തികെട്ടരീതിയിലായിരിക്കുന്നു. സാമൂഹ്യബോധമുള്ള ഇനങ്ങളും സർക്കാരും ഈ വിപത്തിനെതിരെ ഉണർന്നും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഔദ്യോഗികാനുഭോഗിക മാധ്യമങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ അതിരുകവിഞ്ഞ സിനിമാപുജ നല്ലതല്ല.

കലാമൂല്യത്തിനും സാമൂഹ്യമൂല്യത്തിനും വിലകല്പിക്കുന്ന ചലച്ചിത്രങ്ങളെ മാത്രം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ബാക്കിയുള്ളവയെ തിരസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യണം. സെൻസർ നിയമങ്ങൾ അതിന്റെ എല്ലാ അന്തഃസത്തയും ഉൾക്കൊണ്ട് നടപ്പിലാക്കാൻ സർക്കാർ തയ്യാറായാൽത്തന്നെ പകുതി പരിഹാരമായി. ഈ ദൃശ്യമലിനീകരണം തടയാൻ നിലവിലുള്ള സെൻസർ നിയമങ്ങൾ തന്നെ മതിയാകും. എന്നാൽ ഫ്രാൻസ് തുടങ്ങിയുള്ള രാജ്യങ്ങളിലുള്ളതുപോലെ, കുടുംബസംഘടന കളിൽനിന്നുള്ള അംഗങ്ങൾ, മനുഷ്യാസ്ത്രജ്ഞർ, ഡോക്ടർമാർ, ജഡ്ജിമാർ, വിദ്യാഭ്യാസ-സാമൂഹ്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ തുടങ്ങിയവർക്ക് പ്രാതിനിധ്യം നല്കിക്കൊണ്ട് സെൻസർ ബോർഡ് പുനഃസംഘടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാറ്റിനും ഉപരിയായി നെല്ലും പതിരും തിരിച്ചറിയാനുള്ള വിവേകം നമ്മുടെ പ്രേക്ഷകർക്കാണിരിക്കുമെങ്കിൽ നെല്ല് പതിരാകുന്ന ദയനീയമായ അവസ്ഥമാറുകയും, ചലച്ചിത്രകലമാലീന് മീഡിയ എന്ന ഇന്നത്തെ നിലയിൽനിന്നും മെജസ്റ്റിക് മീഡിയ എന്ന നിലയിലേക്ക് ഉയരുകയും ചെയ്യും.

എ. മുഹമ്മദ് ഫൈസൽ

IIInd BA(English)

COLLEGE DAY

INAUGURATION

Sri. TIRUNALLOOR KARUNAKARAN

CHIEF GUEST

SREENATH

ANNUAL REPORT

PRINCIPAL

VOTE OF THANKS

SUNIL .B
(General Secretary)

PRESIDENTIAL ADDRESS

ASHKAR KHAN
(Chairman)

FINAL YEARS DAY

WELCOME SPEECH

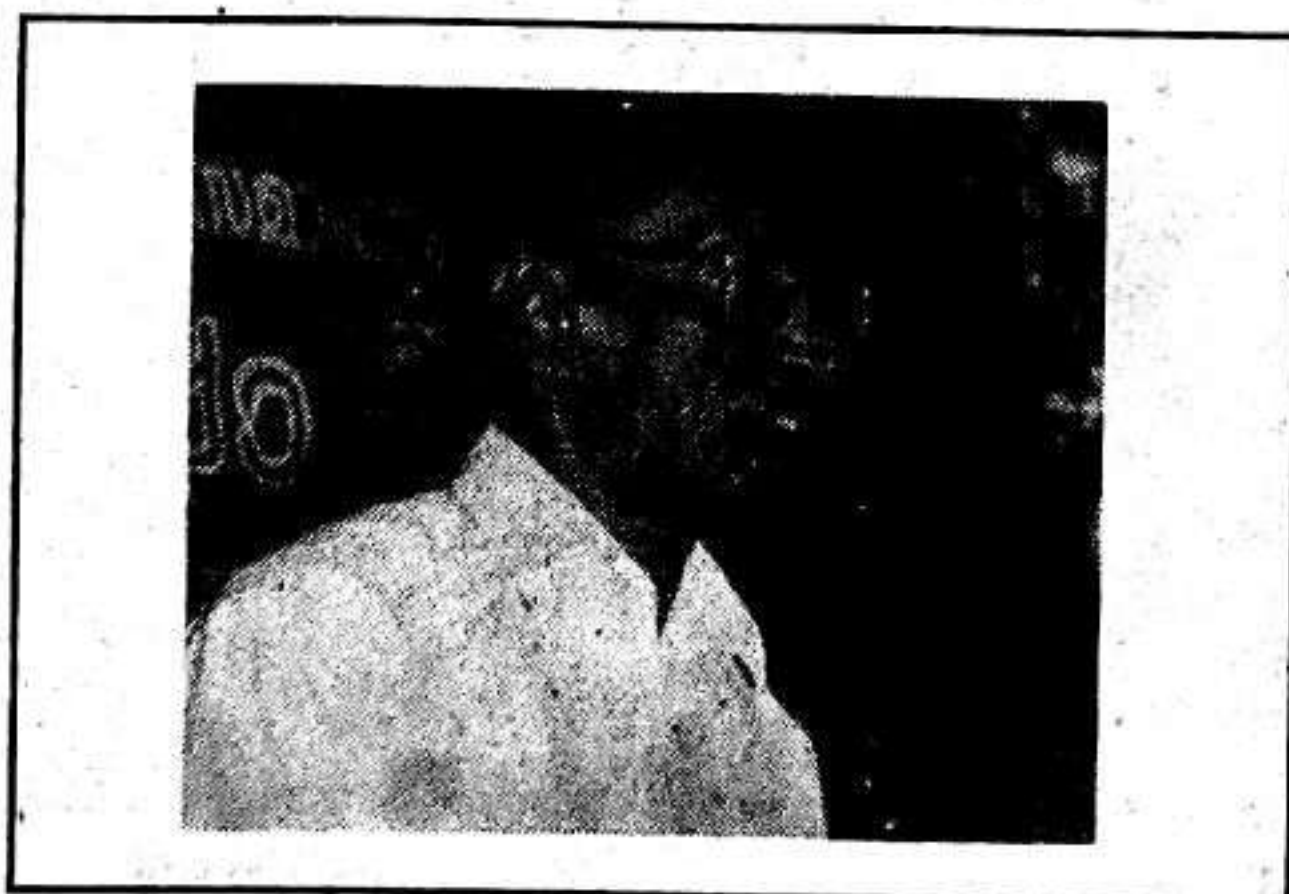
PROF. M.K. ABDUL MAJEED

PRESIDENTIAL ADDRESS

SAFEER . S
(Arts Club Secretary)

INAUGURATION

Prof. Lt. Col. BASHEERKANNU

WOMENS DAY

INAUGURATION

PROF. SULABHA

FELICITATION

PROF. VALSALA

PRESIDENTIAL ADDRESS

SHYMA BEEGUM

SPORTS DAY

WELCOME SPEECH

PROF. K.M. ABDUL VAHED

PRESIDENTIAL ADDRESS

Prof. Lt. Col. Basheer Kannu

INAUGURATION

Dr. Y. BASHEERKUTTY
(Principal TKM Engineering College)

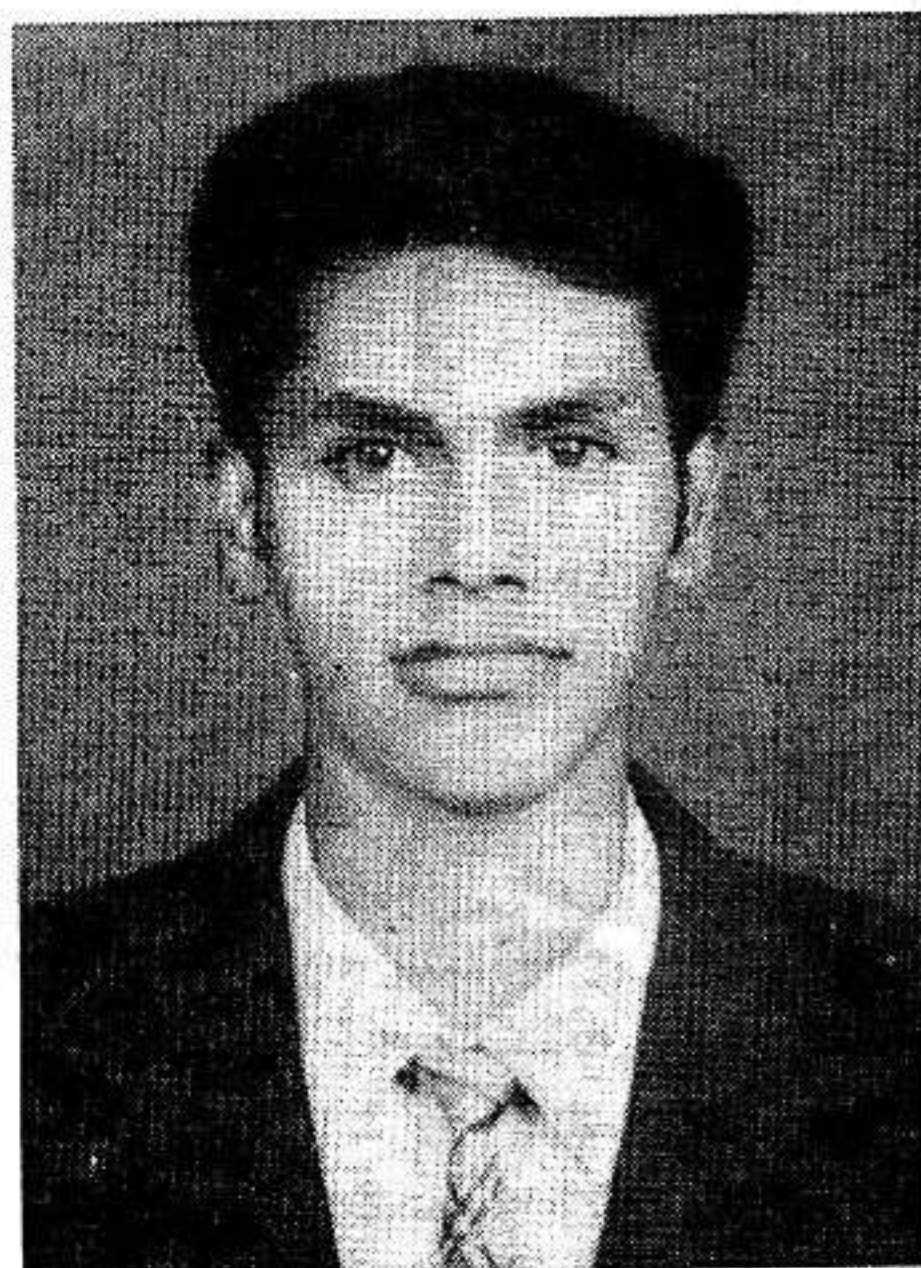
VOTE OF THANKS

NOUFAL . S
(Sports Club Secretary)

ACHIEVEMENTS

KALAPRATHIBHA

EBY PHILIP
IInd B.Sc. Maths

CARTOON
PAINTING
SCULPTURE
DRAWING

KALATHILAKAM

RAJANI. S.R.
IInd PDC

MAPPILA PATTU
LIGHT MUSIC

ഒരു മഞ്ഞുകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായ് ...

മഞ്ഞ് മുടികിടക്കുന്ന താഴ്വാരത്തെ ചുറ്റി ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കാർ പള്ളിയുടെ മുന്നിലെത്തിനിന്നു. വളരെ ഉയർന്ന മുഖപ്പുള്ള ഒരു പള്ളിയായിരുന്നു അത്. അതിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ മഞ്ഞ് മുടിയിരുന്നു. ഞാൻ കാനിൽ നിന്നിറങ്ങി, ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന മണിമേടയിലേക്ക് നോക്കി. പള്ളിയിലെ കാര്യസ്ഥൻ തടിയിൽ പണിത ഗോവണിയിലൂടെ പള്ളിയിൽ നിന്നിറങ്ങി വന്നു. ആഘോഷത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി പള്ളിമണിയുടെ ചരടിൽ പിടിച്ചുവലിച്ചു. ചരട് ചുറ്റിയിരുന്ന ചക്രങ്ങൾ മെല്ലെതിരിഞ്ഞു. ഉച്ചത്തിൽ മണി ശബ്ദം മുഴങ്ങിയപ്പോൾ ഗോപുരത്തിൽ ഇരുന്ന പ്രാവുകൾ പറന്നു പുറത്തേക്ക് പോയി. മണിശബ്ദം നിലച്ചപ്പോൾ വീണ്ടും ഗോപുരത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. അവസാനമണിയടിച്ചപ്പോൾ ഒരു പ്രാവ് മാത്രം പുറത്തേക്ക് വന്നു പള്ളിയെ ചുറ്റിഗോപുരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

ഞാൻ സാവധാനം നടന്ന് പള്ളിമുറ്റത്തെത്തി. അവിടെ എന്റെ ബന്ധുക്കളും സുഹൃത്തുക്കളും നിന്നിരുന്നു. എന്റെ ചില സുഹൃത്തുക്കളെ ഞാൻ പപ്പായ്ക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തി കൊടുത്തി. എല്ലാവരുടെയും മുഖത്ത് സന്തോഷത്തിന്റെ തിളക്കം കാണാമായിരുന്നു.

എന്റെ വിവാഹദിവസമായിരുന്നു അന്ന്. ഞാൻ വളരെ സന്തോഷവാനായിരുന്നു. കാരണം ഞാൻ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്നേഹിച്ച എന്റെ റീനയെ സ്വന്തമാക്കാൻ പോവുകയാണല്ലോ. പുരോഹിതൻ വധുവരന്മാരെ ആശീർവദിച്ച് പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിക്കാൻ വാതിൽക്കൽ വന്നു. പക്ഷേ വധുവും കുട്ടരും പള്ളിയിലെത്തിയിരുന്നില്ല.

എല്ലാവരും സന്തോഷത്താൽ തിളങ്ങുന്ന മുഖവുമായി സംസാരിച്ചു കൊണ്ടുനിന്നു. നിമിഷങ്ങൾ

കടന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ, അകലെ ഇലകൾ കൊഴിഞ്ഞ മരങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ മഞ്ഞ് മുടിയ താഴ്വാരത്തെ ചുറ്റി ഇടയ്ക്കിടെ പ്രത്യക്ഷമായും, അപ്രത്യക്ഷമായും ഒരു വെളുത്ത മാരുതി കാർ വരുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. അത് അടുത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആളുകൾനിശ്ശബ്ദരായി. കാനിൽനിന്ന് ബൊക്കയും, നെറ്റും വിവാഹവസ്ത്രങ്ങളും അണിഞ്ഞു വധു പുറത്തേക്ക് വന്നു. നെറ്റ് കൊണ്ടു മുഖം മറച്ചിരുന്ന അവൾ പള്ളിയങ്കണത്തിലേക്ക് മെല്ലെ നടന്നുവന്നു. പുരോഹിതൻ ഞങ്ങളെ ആശീർവദിച്ച് പള്ളിയിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

ഉയർന്ന മേൽക്കൂർ ആയതിനാൽ നീണ്ട കമ്പികളിൽ

പിടിപ്പിച്ച് ഫാനുകൾ താഴ്ത്തിയാണ് ഉറപ്പിച്ചിരുന്നത്. തണുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ ആ ഫാനുകൾ നിൽപ്പലമായിരുന്നു. അശ്ശാരയുടെ വശങ്ങളിൽ വലിയ മെഴുകുതിരികൾ കത്തിനിന്നിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചു. ഈ വിവാഹത്തിൽ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം സമ്മതം പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞു.

ഒടുവിൽ, മിസ് മാല ചാർത്താനായി അവൾ മുഖത്ത് നിന്ന് നെറ്റ് മാറ്റിയപ്പോൾ ഞാനൊന്ന് ഞെട്ടി. അത്...എന്റെ റീനയുടെ മുഖമായിരുന്നില്ല. അവൾ ചിരിച്ചപ്പോൾ ആ കവിളുകളിൽ എന്റെ റീനയുടെ നുണക്കുഴി ഞാൻ കണ്ടില്ല, ആ കണ്ണുകളിൽ മാന്ത്രികതയുടെ വശ്യത ഞാൻ കണ്ടില്ല. പക്ഷേ...അവളുടെ മുഖത്തിന് റീനയുടെ മുഖവുമായി നല്ല സാദൃശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അത്ഭുതകരമായ രീതിയിൽ റീനയുടെ മുഖവും ഈ പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖവുമായി കൂടികലരുകയും നിറഭേദങ്ങൾ മിന്നിമറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ തണുത്ത അന്തരീക്ഷത്തിൽ കൈയിൽ മിന്നുമാലയും പിടിച്ചുനിന്ന എന്റെ സപ്തനാഡികളും തളരുന്നതായി എനിക്കുതോന്നി. പുരോഹിതനും മറ്റുള്ളവരും അത്ഭുതത്തോടെ എന്നെ നോക്കിനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കോണുകളിൽ നിശ്ശബ്ദമായി വീഡിയോ ക്യാമറകൾ തിരിയുന്നു. പള്ളിയിലെ ഗായകസംഘം അടുത്ത ഗാനത്തിനായ് അവസരം കാത്തുനിൽക്കുന്നു.

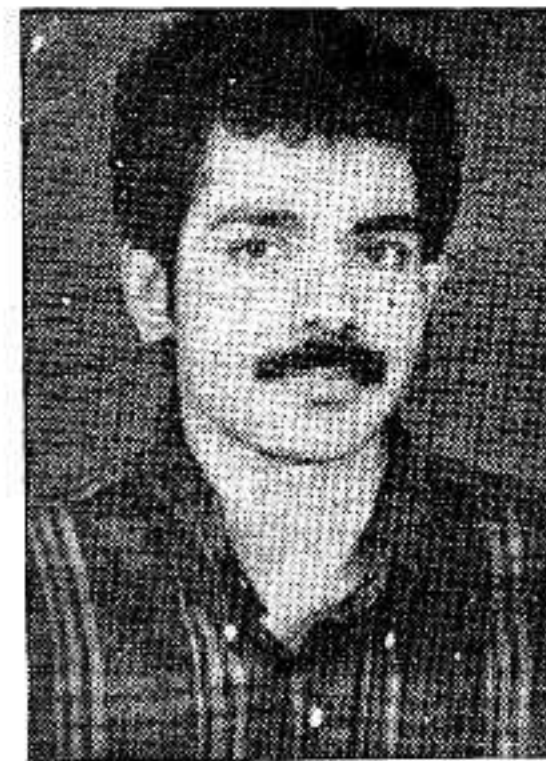
പെട്ടെന്ന് ശരത് ആ വിളികേട്ട് എല്ലാവരും

തിരിഞ്ഞുനോക്കി. വാതിൽക്കൽ വിവാഹ വസ്ത്രങ്ങൾമണിഞ്ഞ് അവൾ

പക്ഷേ ...ടീക്, ടീക് ക്ലോക്കിൽ നിന്നുള്ള ആ ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഞെട്ടിയുണർന്നു. അപ്പോഴാണ് ഇതുവരെ ഞാനൊരു സ്വപ്നലോകത്തായിരുന്നു എന്നുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത്. അല്പനേരം കൂടി ഞാൻ ആ കിടക്കയിൽ കിടന്നു.

എന്റെ ദൃഷ്ടി ചുവരിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ക്ലോക്കിൽപതിഞ്ഞു. സമയം 5 മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആ സ്വപ്നം പൂർത്തീകരിക്കാൻ കഴിയാത്തതിലുള്ള വിഷമത്തോടെ ഞാൻ കിടക്കവിട്ടെഴുന്നേറ്റു.

ഒരു യാഥാർത്ഥ്യസ്വപ്നത്തിലേക്കായ്

നവാസ് . എസ്.
IIRD B.Com

വെറുതെ ഭാരം ചുമക്കുന്നവൻ

നാം രണ്ടുകൈകളും വീശി സ്വതന്ത്രരായി നടക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ തല അറുനൂറുപൗണ്ട് ഭാരം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്താ വിശ്വാസം വരുമ്പോൾ അല്ലേ ? പറയാം.

നമ്മുടെ തലയിൽ ഏൽക്കുന്ന അറുനൂറുപൗണ്ട് ഭാരം വായുചർമ്മത്തിന്റേതാണ്. വായുവിന്റെ ഭാരം എല്ലാവർക്കുമുള്ളതും മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ പൊതിഞ്ഞിട്ടുള്ള വായു എല്ലാവശങ്ങളിലും ഈ മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിലെ വായു ഭൂമിയുടെ ഓരോ ചതുരശ്ര ഇഞ്ച് സ്ഥലത്തും 14.7 പൗണ്ട് മർദ്ദം ഏൽപ്പിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ നീളം മുകളിൽ എത്ര മൈലോളം വായു വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ അത്രയും വരും നിങ്ങളുടെ കൈപ്പത്തിക്ക് ഏതാണ് 12 ചതുരശ്രയിഞ്ച് വരും. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കൈ എപ്പോഴും 12176.4 പൗണ്ട് മർദ്ദം വഹിക്കുന്നു. കയ്യിലും തലയിലും ഒക്കെ ഏൽക്കുന്ന ഈ മർദ്ദം നാം അറിയാത്തതിന്റെ കാരണം കൈകൾക്കിടയിലും ശരീരത്തിനുള്ളിലും ഉള്ള വായുവും തിരിച്ച് മർദ്ദം പ്രയോഗിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്.

അരാഷ്ട്രീയ വാദത്തിന്റെ പൊയ്മുഖം

കേരളത്തിലെ കലാലയങ്ങളിൽ ഇന്ന് ഏറെ പ്രാധാന്യത്തോടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന വിഷയം അരാഷ്ട്രീയവാദം ആണ്. വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളും ഈ വിഷയത്തെ നഖശിഖാന്തം എതിർക്കുന്നു. പക്ഷേ അരാഷ്ട്രീയവാദം ശക്തമാക്കാൻ മാത്രമേ ഈ എതിർപ്പുകൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് രാഷ്ട്രീയം ആവശ്യമാണ്. പക്ഷേ അരാഷ്ട്രീയ വാദത്തിന്റെ പൊയ്മുഖം തുറന്നുകാട്ടാൻ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളും ശ്രമിക്കുന്നില്ല. വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിന് ഹാനികരമായ പ്രശ്നം വരുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി ഭേദമന്യേ ഒരുമിച്ചുനിൽക്കേണ്ടവർ എന്തുകൊണ്ട് രണ്ടു തട്ടിലാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചിന്തിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയനുസരിച്ച് പതിനെട്ടുവയസ്സ് തികഞ്ഞ ഏതൊരു പൗരനും വോട്ടവകാശം ഉണ്ട്. പക്ഷേ പതിനെട്ടു വയസ്സ് എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുന്ന സമയമാണ്. ഈ സമയത്ത് രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കേണ്ടവരെ തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ അവകാശമുള്ള ഒരാൾക്ക് രാഷ്ട്രീയ ബോധം കൂടിയേതീരു. തന്മൂലം കലാലയങ്ങളിൽ രാഷ്ട്രീയം വേണ്ട എന്ന വാദം അപ്രസക്തമാണെന്നു വരുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി കലാലയത്തിൽ എത്തുന്നത് പഠനത്തിനാണ്. അതിനാൽ രാഷ്ട്രീയത്തേക്കാൾ ഉന്നത പഠനത്തിനു നൽകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയം ഒഴിച്ചു നിർത്താവുന്ന ഒന്നല്ലതാനും.

നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ കലാലയരാഷ്ട്രീയത്തെ എതിർക്കുന്നവർ ഏറെ ഉണ്ട്. ഇതിന് ഇക്കൂട്ടർ കാണുന്ന കാരണങ്ങൾ സമരവും അക്രമവുമാണ്. പക്ഷേ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൽ ഗാന്ധിജി കൈക്കൊണ്ട മാർഗ്ഗമാണ് വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇന്നു പിന്തുടരുന്നത്. ജനാധിപത്യരാഷ്ട്രീയമായ ഇന്ത്യയിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉന്നമനത്തിനായി ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു സംഘടന അത് നിർവഹിക്കുന്നത്

സമരമാർഗങ്ങളുടെയായിരിക്കും. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഹാനികരങ്ങളായ ഭരണാധികാരികളുടെ തീരുമാനങ്ങൾ എതിർത്തു കൊണ്ട് വിദ്യാർത്ഥികൾ ക്ലാസ് മുറികൾ ഉപേക്ഷിച്ച് തെരുവിലിറങ്ങുമ്പോൾ അതിനെ അടിച്ചമർത്താനായി പോലീസിനെ നിയോഗിക്കുന്നു. ഇത് പലപ്പോഴും അക്രമാസക്തങ്ങളായി തീരുകയും പലരും രക്തസാക്ഷികളാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം അന്വേഷിക്കുന്നതിനുമുതിരാതെ പത്രമാധ്യമങ്ങൾവരെ കുറ്റം വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചുമത്തുന്നു. ഈ കാരണം കൊണ്ടാണ് സഹവിദ്യാർത്ഥി പ്രവർത്തകന്റെ ചോരയിൽ നിന്നും സംഘടന വളരുന്നു എന്ന ആക്ഷേപം ഉണ്ടാകുന്നത്.

എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ സംഘടനകൾക്കും അവരവരുടെ സംഘടനയിലെക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ ആകർഷിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പൊതുവായ ആവശ്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഘടനകൾക്കാണ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിൽ വളരെയേറെ പ്രചാരം ലഭിക്കുക. പക്ഷേ വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയത്തെക്കുറിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികളുടെയും രക്ഷകർത്താക്കളുടെ തെറ്റിദ്ധാരണകൾ മാറിയാൽ മാത്രമേ സ്വതന്ത്രമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ ചിന്താശക്തി കാമ്പസിനകത്തുണ്ടാകുകയുള്ളൂ.

അരാഷ്ട്രീയവാദം കൊടുമ്പിരിയെക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് അരാഷ്ട്രീയവാദം എങ്ങനെ ഉണ്ടായി എന്നു നോക്കാം. 1985 ന് ശേഷമാണ് അരാഷ്ട്രീയവാദികൾ അരയും തലയും മുറുക്കി രംഗത്തുവരുന്നത്. പക്ഷേ 1985 ന് മുമ്പും കാമ്പസുകളിൽ രാഷ്ട്രീയം ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് വിദ്യാർത്ഥിസംഘടനകളിലൂടെ പ്രമുഖരായവർ ഇന്ന് അരാഷ്ട്രീയ വാദവുമായി രംഗത്തുവരാനുണ്ടായ സാഹചര്യം എന്ത് ? 113 വർഷത്തെ രാഷ്ട്രീയ പാരമ്പര്യമുള്ള രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയുടെ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനയായിരുന്നു 1969 വരെ കേരളത്തിലെ കാമ്പസുകൾ അടക്കിഭരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു ഗവൺമെന്റിനെ അട്ടിമറിക്കാൻവരെ ശേഷിയുള്ള ഈ സംഘടന വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മൗലികാവകാശങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി

തള്ളുകയും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾക്കായി നിലകൊള്ളാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യത്തിലാണ് പുരോഗമനവിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കാലത്തിനനുയോജ്യമായ ശരിയും ശാസ്ത്രീയവുമായ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുമായി രംഗത്തുവന്നത്. 1970-കാലഘട്ടം മുതൽ കേരളത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി അവകാശസംരക്ഷണ പോരാട്ടങ്ങൾ നടത്തുവാനും, വലിയവനും ചെറിയവനും എന്ന തരംതിരിവില്ലാതെ, ജാതി മത ഭേദമന്യേ വിദ്യാഭ്യാസം ജനകീയമാക്കാനും വേണ്ടി ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ അഹോരാത്രം പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായ ഇവ വിദ്യാർത്ഥി മനസുകളിൽ കുടിയേറി. ഇതുമൂലം കേരളത്തിലെ കാമ്പസുകളിൽ തങ്ങളുടെ സംഘടനകൾ അകാലചരമപ്രാപിക്കുന്നതുകണ്ട് വെറിലിപ്പിച്ചാണ് കേരളത്തിലെ ചാരുകസേര ബുദ്ധിജീവികളും അരാഷ്ട്രീയവാദികളുടെ ഗുഡോദ്യേശ്യം നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഇത് ഉൾക്കൊണ്ടുകൊണ്ട് നാളത്തെ പൗരൻമാരായ നാളെയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളായ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിനു നേരെയുള്ള ഈ കടന്നാക്രമണം തടയുവാനും ഒരു പുത്തൻ കാമ്പസ് സംസ്കാരം പടുത്തുയർത്താനും വേണ്ടി നമുക്ക് കൈകോർക്കാം

നെരുൺ. ജെ. എസ്.

രണ്ടാംവരഷ ഗണിത ശാസ്ത്രം

താടിക്കാരും മീശക്കാരും ജാഗ്രത !

ആണായാൽ മുഖത്തല്പം മീശവേണം. എന്ന പഴയ സങ്കല്പം ശരിയല്ല. ആരോഗ്യപരമായി ഒട്ടും ശരിയല്ല. എന്നാണ് നൂതന ശാസ്ത്രമതം. റഷ്യയിലെ ഒരു പറ്റം ശാസ്ത്രകാരന്മാരുടെ പഠനങ്ങളാണ് താടിമീശക്കാർ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ കൂടുതൽ വിഷവസ്തുക്കൾ മുകളിലൂടെ വലിച്ചുകയറ്റുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ താടിക്കാർ പുകവലിക്കാരാണെങ്കിൽ പറയുകയും വേണ്ട. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ ഇരുന്നൂറിലധികമിനം ശല്യക്കാരെ ഇവർ അകത്തേക്ക് വലിച്ചുകയറ്റുന്നത്രേ ഫീനോൾ, ബെൻസോൾ, ടോളീൻ, ഈമൈൽ ബെൻസോൾ, അമോണിയം, ഹൈഡ്രജൻ സൾഫൈഡ്, നൈട്രിക് ഓക്സൈഡ്, അസ്റ്റോൺ, ലഡ് തുടങ്ങി ശ്വാസനാളിനും ഉൾഭാഗങ്ങൾക്കും ശല്യം ചെയ്യുന്ന വിഷവസ്തുക്കൾ താടിമീശക്കാർ കൂടുതലായി ശ്വസിച്ചുകയറ്റുന്നു. അതിനാൽ താടിയും മീശയും ഉള്ളവർ സൂക്ഷിക്കുക.

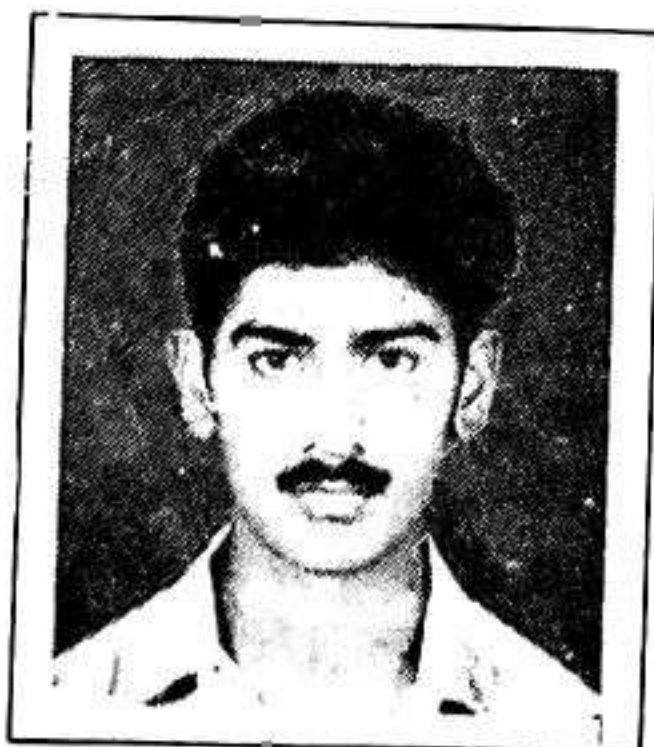

യുവത്വം

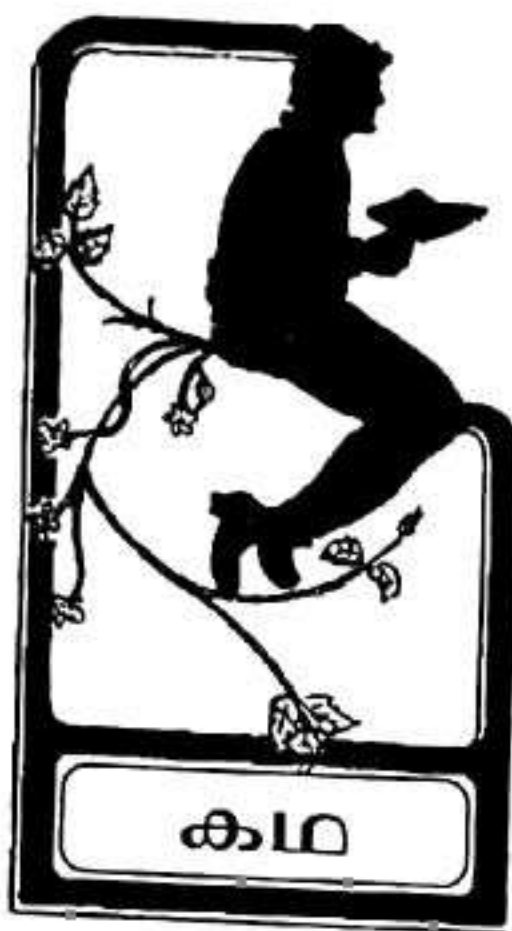
യുവത്വം ജീവിതത്തിലെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാലപരിധിയല്ല. അതൊരു മാനസികാവസ്ഥയാണ്. തുടങ്ങുന്ന കവിതകളും ചുവന്ന ചുണ്ടുകളും ആയാസമുള്ള കാൽമുട്ടുകളുമൊന്നുമല്ല അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇച്ഛാശക്തിയും സർഗ്ഗശക്തിയും വൈകാരികമായ ഊർജ്ജസ്വലതയുമാണത്. ജീവിതത്തിന്റെ ആഴമുള്ള നീരാഴിക്കുകളുടെ പ്രസരിപ്പാണ്. യുവത്വം കൊണ്ടർത്ഥമാക്കുന്നത് ആർത്തിയെ കീഴടക്കുന്ന ധീരതയെയും സുഖലോലുപതയെ കീഴടക്കുന്ന സാഹസികസ്വഭാവത്തെയുമാണ്. ഇതൊരു പക്ഷേ ഇരുപതുകാരനേക്കാൾ അറുപതുകാരനിൽ അധികരിച്ചുകാണാം.

വർഷങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കി ആരും വൃദ്ധരായിത്തീരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ആദർശങ്ങൾ കൈവെടിയിലെത്തിക്കുന്നതുമാണ് നാം വൃദ്ധരായിത്തീരുന്നത്. കാലം ചർമ്മത്തിൽ ചുളിവുകൾ വീഴ്ത്തിയേക്കാം. എന്നാൽ ആവേശം കൈവെടിയുമ്പോൾ ആത്മാവിലാണ് ചുളിവുകൾ വീഴുന്നത്. ഉത്കണ്ഠകളും, ഭയങ്ങളും, ആത്മവിശ്വാസമില്ലായ്മയും ഹൃദയത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നു. ചേതനയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. അറുപതികാരനായാലും പതിനാറുകാരനായാലും ഓരോരുത്തന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ വിസ്ഥിതമായതോടുള്ള ആകർഷണീയതയും, ഒരിക്കലും വറ്റാത്ത ശിശുസഹജമായ ജിജ്ഞാസയും ജീവിത പന്താട്ടത്തിന്റെ ആഹ്ലാദവും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെയും എന്റെയുമൊക്കെ ഹൃദയത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു വയർലസ് സ്റ്റേഷൻ നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട് അത് സൗന്ദര്യഭാവത്തിന്റെയും, പ്രത്യാശയുടെയും, സന്തോഷത്തിന്റെയും, ധൈര്യത്തിന്റെയും, ശക്തിയുടെയും, സന്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുവരെ നമ്മൾ യുവാക്കളായി തന്നെ നിലകൊള്ളാം. ഏരിയലുകൾ താഴ്ത്തി നിങ്ങളുടെ ചേതനകൾ ദോഷാനുദർശനത്തിന്റെ മണൽമുട്ടുകളും, വിഷാദാത്മകതയുടെ ഹിമത്തിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വൃദ്ധരായി, നിങ്ങളുടെ വയസ്സ് ഇരുപത് മാത്രമെ ആയുള്ളുവെങ്കിലും. ഏരിയലുകൾ ഉയർത്തി ശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിന്റെ അലകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുവരെ എൺപതുവയസ്സിൽപോലും യുവാവായി തന്നെ മരിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

അബ്ദുൽ ഖലാം ആസാദ്. റ്റി
 മൂന്നാംവർഷ ജന്തുശാസ്ത്രം

എന്റെ ഗ്രാമം

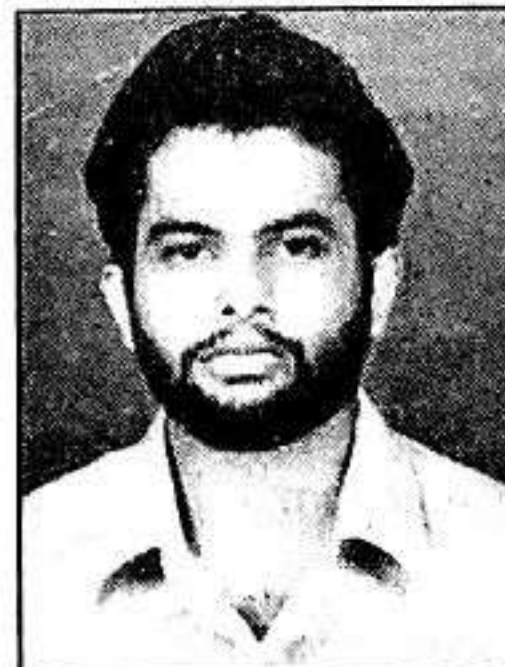
എന്റെ ഗ്രാമം ! മനോഹരമായ ഗ്രാമം !
വളഞ്ഞ് പുളഞ്ഞ് കിടക്കുന്ന ചെമ്മൺപാത.
കുളങ്ങളും കുന്നുകളും നെൽപാടങ്ങളും
കൊണ്ട് സമൃദ്ധമായ ഗ്രാമം !
എന്റെ ശൈശവവും ബാല്യവുമെല്ലാം
ഈ ഗ്രാമത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു.
ഗ്രാമത്തിലുള്ള ഏക സ്കൂളിൽ തുടങ്ങിയ
വിദ്യാഭ്യാസം പട്ടണത്തിലുള്ള കോളേജിൽ
അവസാനിച്ചു. ഒടുവിൽ ബിരുദത്തിന്റെ
വിഴുപ്പ് ഭാണ്ഡവുമായി ഞാൻ രാപ്പകലുകൾ
തള്ളിനീക്കി. ജീവിതത്തിന്റെ നീക്കിയിരുപ്പിൽ
ശൂന്യതമാത്രം സമ്പാദിച്ച സത്യസന്ധനും
സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനുമായ എന്റെ അച്ഛൻ.
വീട്ടുകാരുടെ മാത്രം നോക്കുന്ന സാധുവായ
എന്റെ അമ്മ. മെട്രിക്കുലേഷൻ കഴിഞ്ഞ്
ശിഷ്ടജീവിതം വീട്ടിൽ കഴിച്ച്കൂട്ടുന്ന അനുജത്തി.
അക്ഷരങ്ങളുടെ അമ്മിഞ്ഞ നുകരാത്ത
കുഞ്ഞനുജത്തി. പിന്നെ ജോലി തെണ്ടി നടക്കുന്ന
ഞാനും. ഇതാണ് ഞങ്ങളുടെ കുടുംബം.
ഗ്രാമീണരുടെ കണ്ണിലുണ്ണിയായ എന്റെ അച്ഛൻ
മികച്ച ഒരു സംഘാടകനുമായിരുന്നു.
ഗ്രാമീണരുടെ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളിലും അച്ഛൻ
മുൻപതിയിലായിരുന്നു.
പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിവസം സുഖമില്ലാതായ അച്ഛനെ
ആശുപത്രിയിലെത്തിച്ചു. വിവരം കാട്ട് തീപോലെ
പടർന്നു. അറിഞ്ഞവർ അറിഞ്ഞവർ ജനം
ആശുപത്രിയിലേക്ക് പ്രവഹിച്ചു. ദിനങ്ങൾ
കൊഴിയുംതോറും സന്ദർശകരുടെ തിരക്കും കുറഞ്ഞ്
ഒടുവിൽ അച്ഛന്റെ കിടയ്ക്കരികിൽ ഞാനും
അമ്മയും മാത്രമായൊതുങ്ങി.
പെട്ടെന്ന് ഒരു ദിനം അച്ഛന്റെ രോഗം മുർച്ചിച്ചു.

എന്ത് ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ ഞാനും അമ്മയും
പകച്ചു. ഡോക്ടർമാർ മാറിമാറി പരിശോധിക്കുന്നു.
നെഴ്സുമാർ തലങ്ങും വിലങ്ങും നീങ്ങുന്നു.
എല്ലാവരുടെയും മുഖത്ത് മൃതത നിഴലിച്ചിരിക്കുന്നു.
പാതിതൂറുന്ന അച്ഛന്റെ മിഴികൾ ആരെയോ
തിരയുന്നത് പോലെ.
ആർദ്രത മുറ്റിയ ആ കണ്ണുകൾ
ഈറനണിഞ്ഞിരുന്നു.
എന്തോ സംസാരിക്കാനുള്ള
വിഹലശ്രമത്തിനൊടുവിൽ ആ മഹാമനുഷ്യൻ
അവസാന ശ്വാസവും വലിച്ചു.
അമ്മയുടെ അടക്കിപിടിച്ച രോദനം എന്റെ
മനോധൈര്യം ഒരു വേള തകർക്കുമെന്ന്
കരുതിയെങ്കിലും ഞാൻ സ്വയം കടിഞ്ഞാണിട്ടു.
ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ ആദ്യാനുഭവവും പേറി അമ്മയുടെ
ഓരത്ത് ഞാൻ തകർന്നിരുന്നു. ആരെല്ലാമോ താങ്ങി
ഒരു വാഹനത്തിൽ കയറ്റിയപ്പോഴാണ്
പരിസരബോധം വീണ്ടെടുത്തത്.
മരണവാർത്തയറിഞ്ഞ് ഓടിയണഞ്ഞ
കുട്ടിനേതാക്കളെ കൊണ്ട് ആ ആംബുലൻസ്
വീർപ്പുമുട്ടി. മൃതദേഹവും വഹിച്ച് കൊണ്ടുള്ള
വാഹനം വീട്ടിന് മുന്നിൽ ഒരു ഞരക്കത്തോടെ
നിന്നു. വീട്ടിൽ നിന്ന് അലമുറയുടെ ആക്കം
വർദ്ധിച്ചു. ഗ്രാമത്തിലെ മഹാനായ നേതാവിനെ
ഒരു നോക്ക് കാണാൻ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും
വീട്ടിലേക്ക് കുലംകുത്തിയൊഴുകി.
മൃതദേഹത്തിനരികിൽ തിരക്കും തിരക്കുമായി.
മരിച്ച് കിടക്കുന്ന നേതാവിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ
ജനങ്ങൾ വിവിധ കൂട്ടങ്ങൾ കൂടി ചർച്ചചെയ്യുന്നു.
ഈ ചർച്ചകളിലെല്ലാം ഗ്രാമത്തിലെ ധിക്കാരിയും
തൻപ്രമാണിയുമായ കോശി മുതലാളിയുടെ

പരക്കുശബ്ദം വേറിട്ട് നിന്നു.
മുറുക്കി ചുമപ്പിച്ച് നീട്ടിതുപ്പി കാലിൽമേൽ കാലും
കയറ്റി കോശി മുതലാളി പതിവ് ശൈലിയുള്ള
ബഡായിയിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമത്തിലെ
ജനനേതാവാനുള്ള മുതലാളിയുടെ ചിരകാല
സ്വപ്നം അച്ഛന്റെ വിധോഘ്നതയുടെ
പുവണിഞ്ഞതിലുള്ള സന്തോഷം
കോശിമുതലാളിയുടെ മോന്തായത്തിൽ
പ്രകടമായിരുന്നു. “നീതിയുടെ അന്ത്യത്തിൽ
അനീതിയുടെ കഴുകൻമാർ പൊട്ടിച്ചിരിക്കും ”
എന്നാരോ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മയിൽ അറിയാതെ
ഓടിയെത്തി. കുടുംബത്തിന്റെയും അച്ഛന്റെ
ആത്മസുഹൃത്തുക്കളുടെയും വിലാപം എന്നെ
ചിതകളുടെ നൂലാമാലകളിൽ നിന്നുണർത്തി.
സമയം കടന്ന് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു.
...വേദനയോടെ വിടപറയാൻ വെമ്പുന്ന പകൽ...
ഒരു കാരണവരെ പോലെ എല്ലാത്തിനും
മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്ന അമ്മാവൻ എന്റെ
അരികിലെത്തി അച്ഛന്റെ അന്ത്യകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ച്
ബോധവാനാക്കി. ആ കൊച്ച് ഗ്രാമത്തിന്റെ
പുനരുദ്ധാരണത്തിന് വേണ്ടി അഹോരാത്രം
പൊരുതിയ ധീരനേതാവിന്റെ ഗാംഭീര്യമുറ്റിയ
മൃതദേഹം പച്ചപ്പിന്റെ ഗന്ധം മാറാത്ത വിറകുകൾ
കൊണ്ട് ചിട്ടപ്പെടുത്തി. ചിതക്കുള്ളിലേക്ക് വച്ചു.
ഇടയ്ക്കിടെ ബോധം നഷ്ടപ്പെടുകയും വീണ്
കിട്ടുമ്പോൾ അലമുറയിടുകയും ചെയ്യുന്ന അമ്മ.
അമ്മയെ സാന്ത്വനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അരികിൽ തന്നെ
തളർന്നിരിക്കുന്ന പെങ്ങൾ.
ഒന്നുമറിയാതെ പുമ്പാറ്റയെപ്പോലെ ഓടിനടക്കുന്ന
കുഞ്ഞനുജത്തി....
തലയ്ക്കുള്ളിൽ വല്ലാത്ത മുരൾച്ച
ഹൃദയഭിത്തികളിൽ മുർച്ചയുള്ള എന്തോ തുളുണ്
കയറുന്നത് പോലെ....

ഗ്രാമത്തിൽ അന്ത്യകർമ്മങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം
കൊടുക്കുന്ന ചത്തൂനായരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ
യാത്രികമായി ഞാൻ നിർവ്വഹിച്ചു.
ഗ്രാമത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിന്ന അച്ഛൻ
അഗ്നിജാലയായ് ...പുകയായ്ഒടുവിൽ
ഓർമ്മയായ്
കണ്ണുകളിൽ അന്ധത നിഴലിച്ചു ഞരമ്പുകൾ
വലിഞ്ഞ് മുറുകി ആരൊക്കെയോ താങ്ങുന്നത്
പോലെ.
വളരെ വൈകിയാണ് ഉണർന്നത്.
ശരീരത്തിന് വല്ലാത്ത ക്ഷീണം.
എങ്കിലും മനസ്സിന് അപാരമായ കരുത്ത് കിട്ടിയത്
പോലെ..
ആയിരം ശക്തമരുന്നുകൾ കുത്തിവെച്ചത് പോലെ
ഉറക്കരയിൽ കിടന്നുകൊണ്ട് തന്നെ ചിലതെല്ലാം
മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു.
അച്ഛന്റെ സ്വപ്നം പൂവണിയണം.
ജനക്ഷേമത്തിനായ് പ്രവർത്തിക്കണം.
ഗ്രാമത്തിന്റെ വളർച്ചയിലൂടെ മാത്രമേ അതിന്
സാധ്യമാകൂ. തളർന്നുറങ്ങുന്ന അമ്മയുടെ
വദനത്തിലേക്ക് ഒരു നോക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട്
മൺവെട്ടിയും തോളിലേറ്റ് വയലിലേക്ക് നടന്നു.

സിയാദ് . എം
IIIrd B.Sc. (Chemistry)

മൗനം തളരും തണലിൽ
നീളം നിഴലുകൾ വഴിയിൽ
കാറ്റുവീശി ഇലകൊഴിഞ്ഞു
കാത്തിരിപ്പിന്റെ വീർപ്പുലഞ്ഞു
കൂട്ടിരിപ്പാൻ എൻ നിഴൽമാത്രം !

സുന്ദരസ്വപ്നത്തിലൊന്നുമയങ്ങുവാൻ-
നിയ്യുന്ന മധുകണമെന്നു നൂണയുവൻ
സ്വപ്ന സാമ്രാജ്യമൊന്നാകെ വാഴുവാൻ
കൂട്ടിനെൻ നിഴൽമാത്രം

കാറ്റിന്റെ ഈണത്തിൽ പാടുന്ന ചില്ലുകൾ
പോരും വഴിയ്ക്ക് പാടിതിമിർക്കയാ
ജീവിത കാവ്യവും, എൻ മുക
വിലാപവും കേൾക്കുവാനും
കൂട്ടിനെൻ നിഴൽമാത്രം
എരിയുന്ന തീയുടെ അടിയിലുരുക്കുന്ന
ഒരു തുണ്ട് മെഴുകായെൻ മനസ്സ്
തളരുമ്പോൾ
ആർദ്രമായി, ദൂരെ അനന്തതീരത്തിൽ
കൂടെ കൂട്ടിന് എൻ നീളുന്ന
നിഴൽ മാത്രം.

Faizal
Ist B.Com.

സ്വരാജ്യ സ്നേഹത്തിന് മുന്നിൽ സർവ്വസവും പണയം വെച്ച, ജന്മോദ്യോഗം തന്നെ ജന്മനാടിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഒരു കൂട്ടം ധീരദേശാഭിമാനികളുടെ ആത്മാർത്ഥ സേവനത്തിന്റെയും വിശ്വരഹിതമായ പ്രയത്നത്തിന്റെയും അനന്തര ഫലമാണ് 1947 ആഗസ്റ്റ് 15 ന് ബ്രിട്ടീഷുകാരിൽ നിന്ന് ഇന്ത്യയ്ക്ക് ലഭിച്ച മോചനം. എന്നാൽ നിരവധി ഭരണകർത്താക്കളുടെ ക്രൂരഭരണത്തിനും അനേകം വിദേശികളുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനും നിരവധി സംസ്കാരങ്ങളുടെ പൈശാചിക ആചാരങ്ങൾക്കും സാക്ഷിയായിരുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ വർത്തമാനകാല അവസ്ഥകൾ ഒരു ഞെട്ടലോടെ മാത്രമേ ഇന്നത്തെ ജനതയ്ക്ക് വീക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമാകൂ. ഭാരതത്തെ അറിയാത്ത ഭാരതീയനും ധർമ്മമറിയാത്ത ധർമ്മിഷ്ഠനും, ജനക്ഷേമമെന്തെന്നറിയാത്ത ഭരണകർത്താവും, സത്യമറിയാത്ത സത്യസന്ധനും ഇന്ന് ഭാരതത്തിന്റെ ശാപമാണ്. ഇവരെക്കെച്ചേർന്ന് അക്രമത്തിനും അഴിമതിക്കും അനീതിക്കും അധർമ്മത്തിനും അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ സ്വാതന്ത്രഭാരതത്തിനും സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മിതവാദത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും നിലനില്പിന് വേണ്ടി പരോക്ഷമായി തീവ്രവാദത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ജനക്ഷേമതൽപരരേന്ന് സ്വയം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും സ്വാർത്ഥതയ്ക്ക് മുന്നിൽ സർവ്വവും അടിയറവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭരണാധികാരികളിൽ നിന്നും ഇന്ത്യയ്ക്ക് മോചനം നേടിക്കൊടുക്കുക എന്നത് ഭാരതീയതരായ നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും മുഖ്യദൗത്യമായി മാറിയെങ്കിൽ മാത്രമേ സ്വാതന്ത്ര ഭാരതം എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ പൂർണ്ണ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളാൻ ഇന്ത്യ

മഹാരാജ്യത്തിന് സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ.

സ്വാതന്ത്ര ഭാരതത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥകളിലേക്ക് നാം കണ്ണോടിക്കുകയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു മനുഷ്യനാണെന്നും തിന്മകൾ തുജിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് പകരം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണെന്നും ബോധ്യമാകും. വാനോളം ഉയർത്തപ്പെടേണ്ട മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ കാലത്തിന്റെ ശ്മശാനങ്ങളിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു. എവിടെയും സത്യത്തിനും ധർമ്മത്തിനും പിന്തുണ നഷ്ടപ്പെടുന്നു. പൂർവികർ നേടിയ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് ഇന്ന് അടിമത്വത്തിന്റെ പരിവേഷമുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ വിപ്ലവത്തിന്റെ മാതാവ് എന്നറിയപ്പെട്ട മദാം ദിക്കാജി കാമ ആവിഷ്കരിച്ച ഇന്ത്യ ദേശീയ പതാകയ്ക്ക് ഇന്ന് മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ പാടുകളുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യസമര നേതാക്കൾ മുഴക്കിയ ഐക്യത്തിന്റെ മുദ്രാവാക്യത്തിന് ഇന്ന് ഭിന്നതയുടെ സ്വരമുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പോലെ മതേതരത്വം, ജനാധിപത്യം, ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം എന്നിവ നമ്മുടെ ആപ്തവാക്യങ്ങളായി ഓരോ ഭാരതീയനും കരുതേണ്ടതാണ്. മഹത്തായ ഈ ആശയങ്ങൾ ജാതി-മത-വർഗ്ഗ ഭേദമില്ലാതെ ജനങ്ങളിലേക്ക് എത്തിക്കേണ്ടത് സർവ്വരുടെയും ദൗത്യമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഭരണഘടനയുടെ സ്വർണ്ണതാളുകളിൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള മതേതരത്വവും ജനാധിപത്യവും മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ കറയാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരേയൊരിന്ത്യ ഒരൊറ്റ ജനത എന്ന ആശയത്തിന് പൂർണ്ണ വ്യതിയാനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്രഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദുവും മുസ്ലീമാനും, സിക്ക്കാരനും, ക്രിസ്ത്യാനിയും, തമിഴനും, മലയാളിയും അല്ലാതെ ഒരു ഭാരതീയൻ ഇല്ലാത്ത

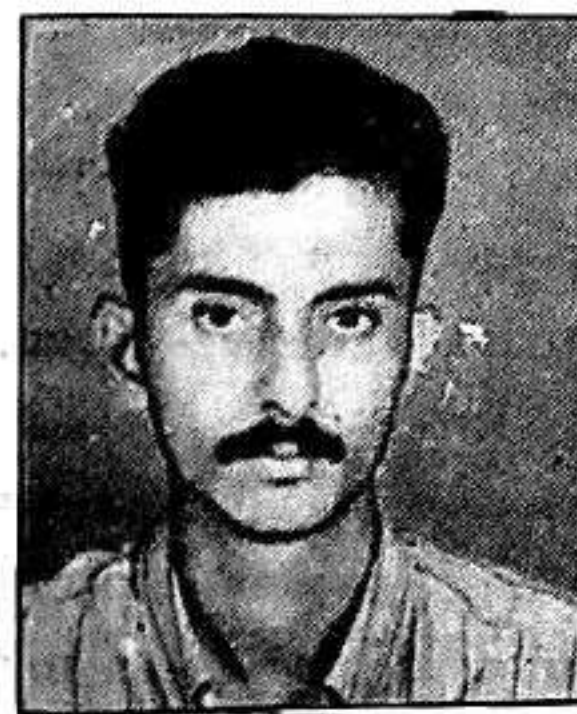
സാഹചര്യമാണുണ്ടായിരിക്കുന്നത് പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ വംശവും വർണ്ണവുമാണ് മാനുഷിക വേർതിരിവിന്റെ മുഖ്യകാരണമെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിൽ ജാതിയും മതവും ഭാഷയും മനുഷ്യനിൽ വിഭജനം വളർത്തുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് മുസൽമാനും ഹിന്ദുവും കൈകോർത്ത് നിന്ന് ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ക്രൂരഭരണത്തിൽ കീഴിലായിരുന്ന ഭാരതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി പൊരുതിയപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കെതിരെയുള്ള ഭാരതീയരുടെ ഐക്യശ്രമം പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിന് വേണ്ടി അവർ ആവിഷ്കരിച്ച ക്രൂരവിനോദമായിരുന്നു ഹിന്ദുക്കളെയും മുസ്ലിങ്ങളെയും തമ്മിലടിച്ചുകൊണ്ടിറങ്ങൽ. ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭരിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ഈ ശിഥിലീകരണശക്തികളുടെ ചതിയിലകപ്പെട്ട ഭാരതീയർ തമ്മിൽ തല്ലുകയും സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിയുടെ ഘട്ടത്തിൽ ഭാരതം രണ്ടായി പിളർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഭാരതം ഇന്ന് നേരിടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഭീഷണി വർഗ്ഗീയത തന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഈ മതപരമായ വർഗ്ഗീയത അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി മതത്തെ ഇല്ലാതാക്കണമെന്ന യുക്തിവാദികളുടെയും സോഷ്യലിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചിന്താഗതിക്കാരുടെയും വിശ്വാസം ഒരിക്കലും പരിഹാരമാവുകയില്ല. അവർ പറയുന്നതുപോലെ മതത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയാൽ വർഗ്ഗീയത അവസാനിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങൾക്കും റഷ്യയ്ക്കും ആഗതിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. കമ്മ്യൂണിസം ഒരിക്കലും മനുഷ്യൻ ആത്മീയ സംതൃപ്തി നൽകുകയില്ല. ആരാധന മനുഷ്യന്റെ ആത്മീയ സംതൃപ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള മൗലികമായ ഒരവകാശമാണ്. അത് അടിച്ചമർത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴുണ്ടായ പൊട്ടിത്തെറിയാണ് റഷ്യയിലും മറ്റ് യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും കണ്ടുവരുന്നത്.

ഈ അവസരത്തിൽ ഭാരതത്തെ ആരാധനാ സ്വാതന്ത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം. മതവിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും ഒരിക്കലും മനുഷ്യരെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നവയാകരുത്. ഇൻഡ്യൻ ഭരണഘടനയുടെ പ്രഥമസ്ഥാനത്ത് മതേതരത്വം എന്ന സങ്കല്പം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് മൂലം ആർക്കും ഏത്

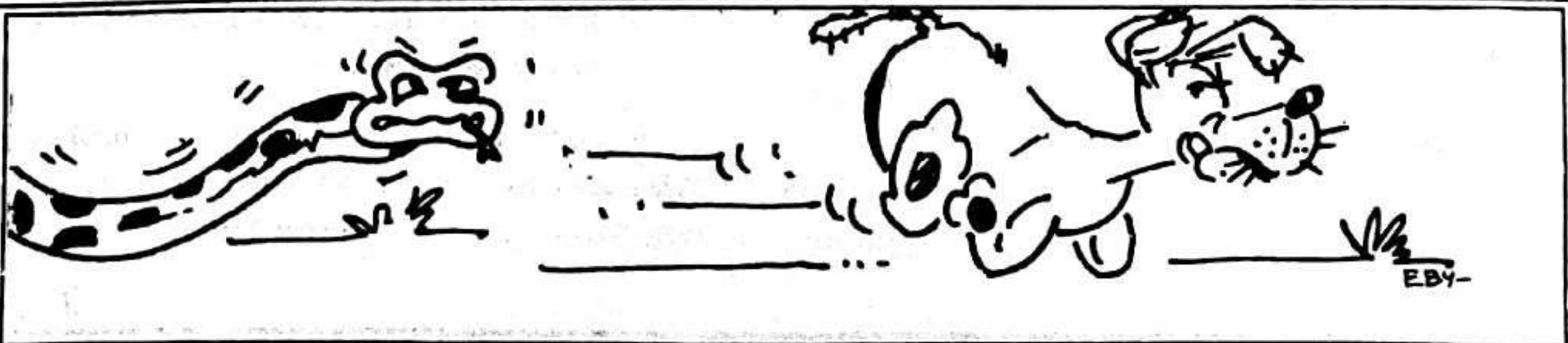
മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാനും അതനുസരിച്ച് ആരാധന നടത്തുവാനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ മുന്നിൽ എല്ലാവർക്കും സമത്വമുണ്ട്. ഈ നിയമങ്ങളും തത്വങ്ങളും വെറും പഴഞ്ചൊല്ലുകളായപ്പോഴാണ് നാം ഇന്ന് കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൈശാചിക പ്രവണതകൾ നിത്യസംഭവങ്ങളായി മാറിയത്. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് ഭാരതീയരെ നയിക്കാൻ പല പ്രമുഖ വ്യക്തികളുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരമൊരു നേതാവിന്റെ അഭാവമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ സംഘടിതമായി ആദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കേണ്ടത് നാം ഏവരുമാണ്.

അസമത്വത്തിൽ നിന്നും സമത്വത്തിലേക്കും, തിന്മയിൽ നിന്നും നന്മയിലേക്കും, അപൂർണ്ണതയിൽ നിന്നും പൂർണ്ണതയിലേക്കും, ഇരുട്ടിൽ നിന്നും വെളിച്ചത്തിലേക്കും, അജ്ഞതയുടെ ലോകത്ത് നിന്നും അറിവിന്റെ ലോകത്തിലേക്കും നയിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമായി നാം മാറണം. രക്തച്ചൊരിച്ചിലിന്റെയോ അക്രമത്തിന്റെയോ ഒരു മാർഗ്ഗമല്ല നാം ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾക്ക് കൈകൊള്ളേണ്ടത് വിവേകശൂന്യമായ ആവേശങ്ങൾക്കും അർത്ഥശൂന്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും ഇവിടെ പ്രസക്തിയില്ല. രക്തരഹിതവും, വിവേകപൂർണ്ണവും, അർത്ഥഗംഭീരവുമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉദാത്തമാതൃകയായി നാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമൂഹം മാറണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ അഴിമതിരഹിതവും സമത്വസുന്ദരവും ജനാധിപത്യപരവും വർഗ്ഗീയരഹിതവുമായ ഒരു ഇൻഡ്യയായി നമ്മുടെ നാട് മാറുകയുള്ളൂ. അതാകട്ടെ നമ്മുടെ ദൗത്യം.

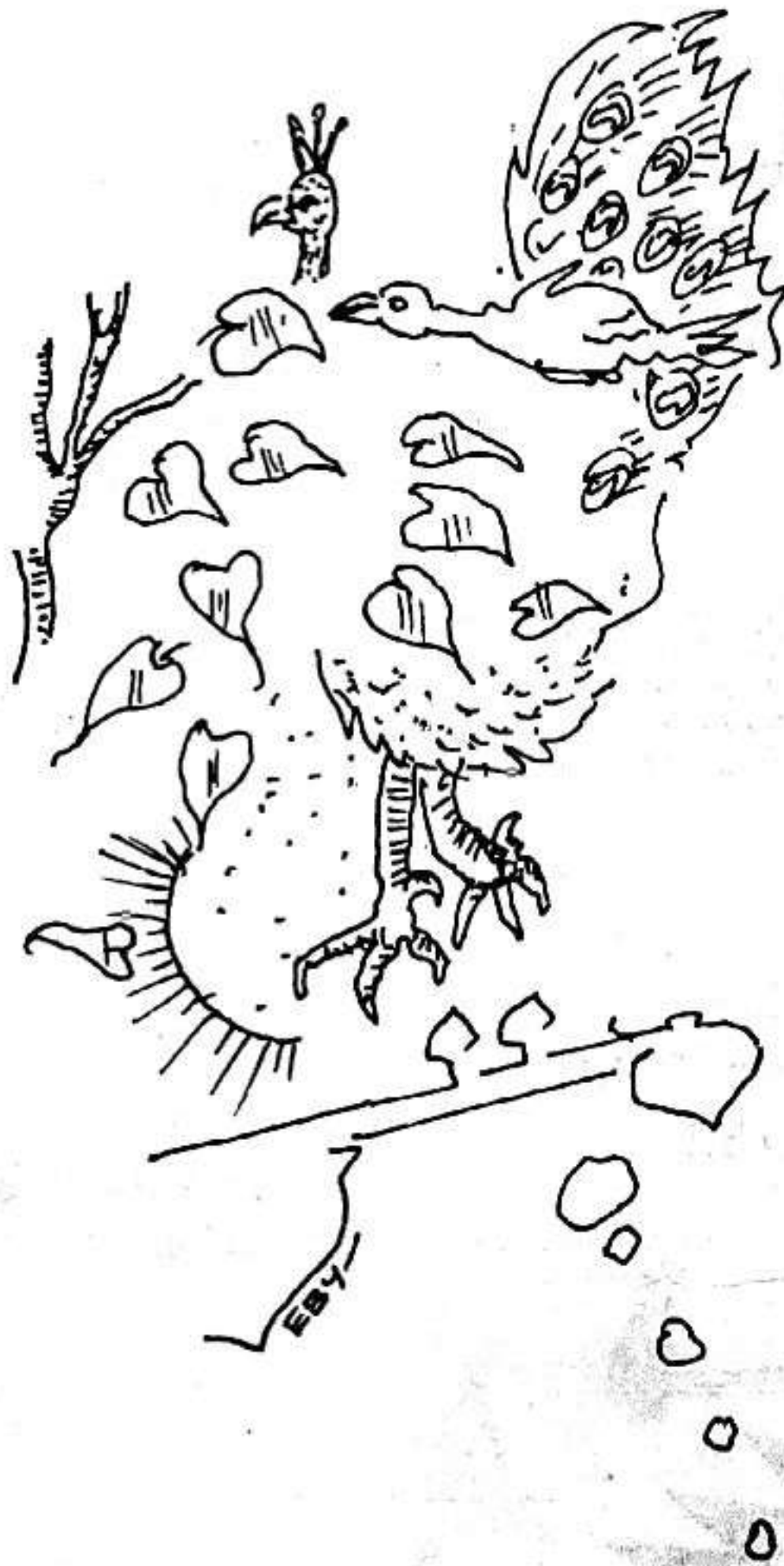
സഫറുള്ള. എസ്.

Illrd DC (Islamic History)

SUNIL. B
IIIrd DC (English)

ഇന്നലെ ഞാൻ കണ്ട കനവിൽ നിലവിന്റെ
പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന മുഖം

മോഹനമയിലുകൾ പീലിവിടർത്തികൊണ്ടാനന്ദ നൃത്തം ചവിട്ടി.
ഓർമ്മകൾ, ഓർമ്മകൾ കൈവളച്ചൊട്ടി സത്താരമെങ്ങോ മറഞ്ഞു.
വിരഹമാം പക്ഷിയും തേങ്ങികരഞ്ഞുകൊണ്ട് ചില്ലുകൾ തേടിയലഞ്ഞു

ഒരൊരൽ സംഗീതമായി വന്നു നീയെന്റെ
ഹൃദയതന്മുരളീട്ടി
ആശതൻ ആതിരപ്പുകൾ കൊഴിച്ചുനീയൊരു
താരകമായി നിറഞ്ഞു

ഒരു സ്നേഹം തന്നു നീ, ഒരു മോഹം തന്നു ഞാൻ
ആ മോഹത്തിൻ ജീവിതാമൃതവും നൽകി ഞാൻ
എൻ ഓമൽ കന്യകെ, നീയാം പ്രകാശം
ഇന്നെന്റെ സൂര്യനെ തന്നു.

ഒരു ഭിക്ഷുവായി എന്നെന്നും ചാരെ
നിൻ സ്നേഹതീർത്ഥത്തിനായി
രാവ് മരിക്കട്ടെ, പകലും പിറക്കട്ടെ
എന്നെന്നും നീയെന്റെ ചാരെ
“ഇന്നലെ ഞാൻ കണ്ട കനവിൻ നിലവിൽ
നിനക്കു മുഖാമ്പുജമായിരുന്നു.”

സ്വപ്ന കന്യക

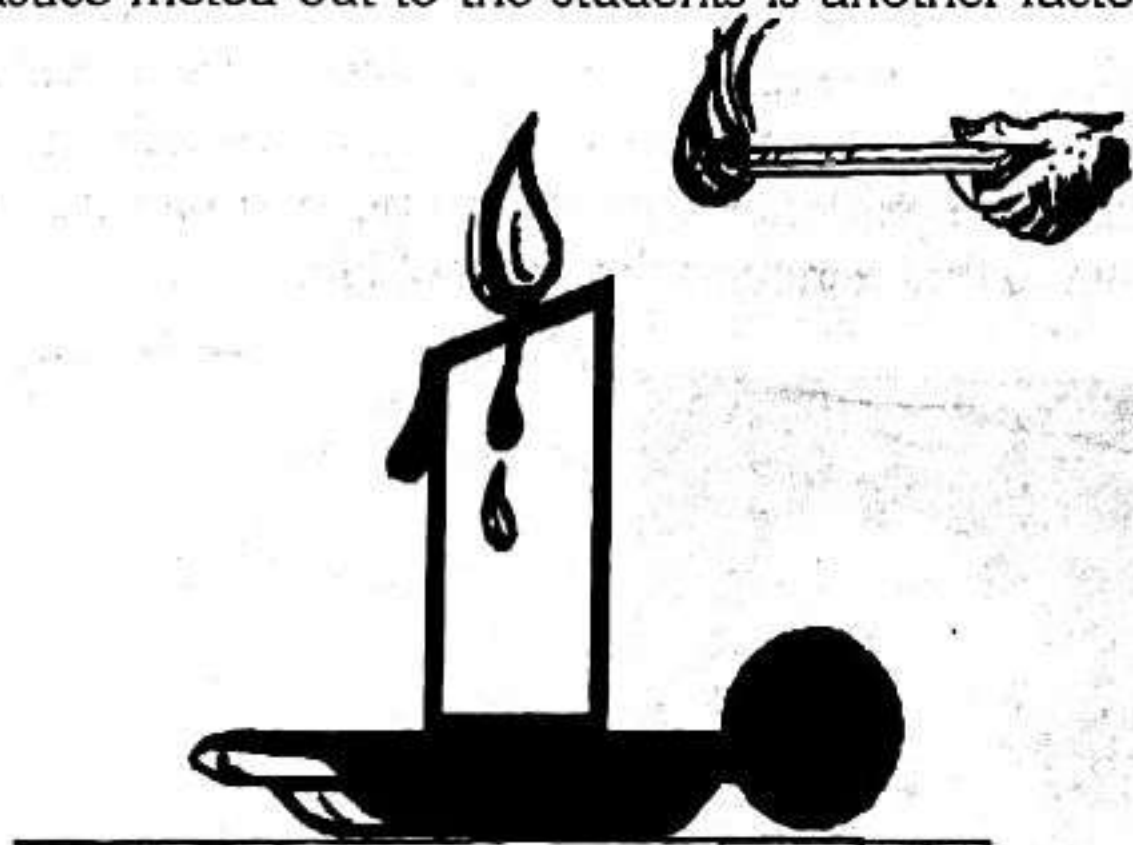

COME - LIGHT A CANDLE

We Indian are short of everything except strikes. We come across strikes in very walk of life. There is not a single department which has never, resorted to strike. The government employees, bankmens staff of financial enterprises, railways even busmen call for strikes. The funniest thing of all is that even students resort to strikes.

Students strike is not only an Indian feature but also of U.S.A., Europe, Africa, Asia and so on. Student antics and revolts often strike the headlines. But Indian as a case in point has more than its share of student rebellion.

At present we students face a crisis in our educational standard. And the unrest is due to various causes. Economic insecurity is one cause. Adverse effects are met with the large scale expansion of education and consequent decline in academic standards. Corruption in educational institutions and injustice meted out to the students is another factor.

There is lack of vocationalization of education. Students have lost their thirst and taste for knowledge and merely come to college for the sake of earning a degree. Student-teacher relationship is in its decline. Sometime we find students becoming mere supports in the hands of political leaders. Moreover the lack of effective checking on misbehavior of students and the lenient attitude adopted by the authorities are drawbacks.

We the common folk admit all these hurrying problems of the society but we are like living creatures in the inactive state unable to raise our voice against these hazards. Even though strikes are called for to solve major problems, they only aggravate the situation. First of all everyone should give priority to his or her own duty. In the case of a student his duty is to study and prepare himself as an ideal citizen. The primary need of an educational institution is a peaceful atmosphere. As we all know that 'POLITICS IS THE LAST RESORT OF A SCOUNDREL.'

Let me hope these words of mine will not be a cry in wilderness. It is high time we acted for the restoration of sanctity of the centres of learning. Won't you, my clear friend help yourself to light a candle to peel off this darkness which has fallen over our educational institutions ?

ANNIE. NINAN
(III DC Zoology)

BEFORE A CAREER IS CHOSEN

Perhaps the most important decision that a person takes in life concerns the choice of his or her career. In India today this decision is frequently taken not by the person but by his or her parents. There is nothing wrong in a child's parents having hopes, plans and dreams for their child. There is also nothing wrong in their sharing these hopes, plans and dreams with the child. However it is wrong, unfair and even cruel for parents to impose their ambitions on their child. This is what takes place very often in our society.

J. Krishnamurti, who is considered one of the greatest philosophers produced by India in the twentieth century holds that society cannot be changed unless we change the individual. Every individual has to find out what he or she wants to do with his or her life and do it. If this happens, most of the problems of our society would be solved.

In our society, unfortunately, this seldom happens. Parents choose the careers of the children and they are forced to accept those decisions, whether they like them or not. As a result most persons holding high positions in our society today are unhappy individuals. It is strange that they do not learn lessons from their own lives and compel their children in turn to accept their choices.

It is true that a child may not know at the very beginning what the best vocation for him or her would be. This choice has to be carefully made after several years of investigation planning and analysis. A number of factors have to be taken into consideration before the decision is arrived at. The person should first identify his or her individual aptitude. He or she should then find out suitable vocation. He or

she may consult his or her parents, teachers and senior friends. But he or she should not allow them to take the decision on his or her behalf. He or she may also seek the help of career consultants. Dale Carnegie advises young men and women to make it a point to personally meet persons in the vocation before taking the final decision. He observes that there are questions which the young men or women should not fail to ask. The first is, "If you are able to live your life once again will you choose the profession?" The second is, "If you have a son or a daughter will you advise him or her to follow your profession?"

Even if one makes the right choice and joins the profession dear to one's heart, it can happen that after a number of years one starts finding the profession dull and monotonous. In order to prevent this from taking place, one should ensure that one's life is not a single track one. Even in the most hectic of careers, there is space for at least one or two secondary careers. Secondary careers need not have any relation to the primary one. A professor may develop into an excellent musician, a heart specialist may also be a gardener. One should never forget the old saying that variety is the spice of life.

AJIMSHAD . A
II BSc, Chemistry

What Money Can Buy

A Bed but Not Sleep
A Computer but Not Brain
Finery but Not Beauty
A House but Not A Home
Medicine but Not Health
Luxuries but Not Culture
Amusements but Not Happiness
Acquaintance but Not Friends
A Temple but Not God
Pleasure but Not Peace
Religion but Not Salvation
Books but Not Knowledge
Service but Not Love
A Woman but Not Lawful Wife
A Passport to everywhere but Not it Heaven

FARDEEN. H
I B.Com

India of My Dreams

"India" - The name itself sounds synonymous with rich cultural fabric woven by colourful threads of different religious and each blending to form a perfect amalgamation. I dream about my country, gripped by nostalgia - a walk down the memory lane, studded with a string of sterling achievements, be it in the field of scientific knowledge, theology, administration or even art and literature.

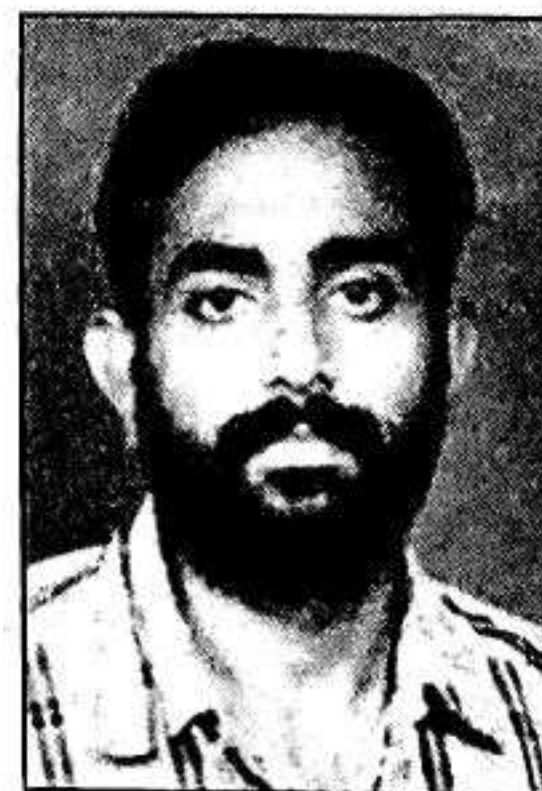
Dreams are a mixture of fear and hope, a medium of prophecy, omens or portents, something intermediary between divinity and mankind. I dream of a country where the psyche of the people radiate a modern outlook. Where men and women are measured with the same yardstick, where the ever-widening gap between the rich and the poor shows a definite decline. Where every citizen enjoys equal rights. Where there are no educational disparities, and a person's capability is not judged by the number of degree he holds or to which caste he belongs, but his performance, by the number of hours of hard work he can put. I visualise a country that utilise its manpower to the fullest of its advantage, where the intelligentsia in order to free their shackled dreams do not have to go elsewhere. A country that is able to tide over the scourge of nature at the time of floods and famines, where the bureaucratic machinery

touches the poorest of the poor, at really the grassroots.

Have we been able to line up to the high expectations of growth in the 50 years of our independence? Have been able to provide even the three basic necessities of life - food, clothing and shelter to the millions of people who are forced to lead a hand to mouth existence and to still others who live below the poverty line.

India that like sun is spreading the light of peace, happiness, brotherhood and lay of new hope, beconing other countries of the world to take a leaf from its unity and fraternity. India that is taking gaint strides in every real of development. India which is strong, so that it can preserve its hard fought freedom.

I pray that into such a heaven, my lord, let my country awake.

Shahaludeen. M
University Union Councillor

[illegible]

WOMEN'S PLACE

There was a time when people used to think that woman is for the hearth. She was considered to be subordinate to man. Her whole life was spent in showering affection upon others. As a girl she had to serve her parents. As a daughter she had to tolerate the preference given to her brothers. As a wife she was considered to be the mistress of the young and the nurse of the old. As a mother she had to make sacrifices for the sake of her children. So much so that one of the English rhymes says

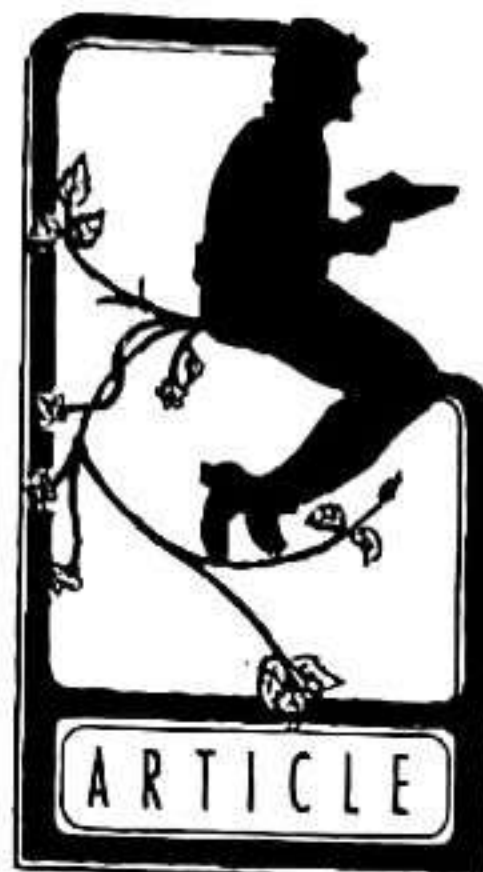
Woman, dog and walnut trees
The more you beat them
The better thy be

In the present age woman is no longer the slave of man. She is equal to man as far as her political rights are concerned. She takes part in almost all the activities of life. She helps man not by working at home but by working with him. Household work is an additional burden upon her. That is why she has lost interest in it. It is incorrect to say that woman is meant for just becoming the companion of man. She may still be interested in repairing her smiles and rolling her 'eyes' and arming herself with charms but she is no longer satisfied with the appreciation given by the menfolk. She is interested in more important things.

It has been correctly said that woman is becoming the rival of man. Her patience, her accuracy as well as efficiency have earned her a better status in society. In the field of education she is sure to replace man because teaching needs a lot of patience on the part of the teacher. Similarly in handling most of the jobs which need physical labour she has surprised man. Her humility, her spirit of self-sacrifice and above all a smile on her face win respect from her superiors. When she has won so great a success from the outside world it will be selfishness of man to say that woman is meant for the home only. She is qualified to take all types of jobs, even risky jobs like that spying. So it will not be in the fitness of things to say that women are meant for home.

MUNEERA .E.L
IIIrd BA (English)

ZAKEER HUSAIN
IInd C-2

a simple smile

"It costs nothing, but creates much"

"The first impression is the best impression." Yes, it is true to a certain extent. You can motivate others by your first impression.

In creating the first favourable impression nothing proves so effective as a warm and cheerful smile. A warm smile states to a stranger that you like him, you are glad to see him and that you welcome his company. You would have noticed among your circle of friends that the individual who has a natural smile on his face is the one who is most sought after. Your smile has to be sincere. If it is artificial, if it is built up only for the occasion, very soon it will fade away from your face. On the other hand, sincere smile creates ready trust on the part of the other person. If you do not have the natural smile, you can cultivate one by careful training and also developing the right mental attitudes.

View things optimistically when ever your chips are down and things are not going according to you way, thing of some funny incident and soon repeat it your self. The sunshine will come up soon. Let this part of smiling sincerely become a regular habit with you. You will be surprised to see that what the genuine smile can create. People will suddenly sit up and take notice of you. All doors will be open and you will be welcome everywhere. People will go out of the way to seek your company because you are bringing joy to them. On the other hand, grim face makes you look too serious. People will consider that people avoid you

What is more, the smile has a way of influencing your mental attitude. You feel a happier man or woman by wearing a smile on your face. According to a Chinese proverb, man or woman

without a smiling face should not open a shop in other words his or her business or enterprise will be a total failure if he or she does not know how to keep himself or herself cheerful and friendly. Not only that he or she should feel friendly and cheerful, but he or she should readily demonstrate it and show it to others by his or her disarming, charming and welcome smile. Frank Irvin Fletcher has described the value of a smile at Christmas (one of his famous works) in the following words.

"It costs nothing, but creates much

It enriches those who receive,

without impoverishing those who give

It happens in a flash and the memory of its lasts for ever

None are so rich they can get along without it and none so poor but are richer for its benefits

It creates happiness in the home, fosters goodwill in a business

and in the countrysign of friends.

It is rest of the weary, daylight to the discouraged, sunshine to the sad and natures best antidot for trouble

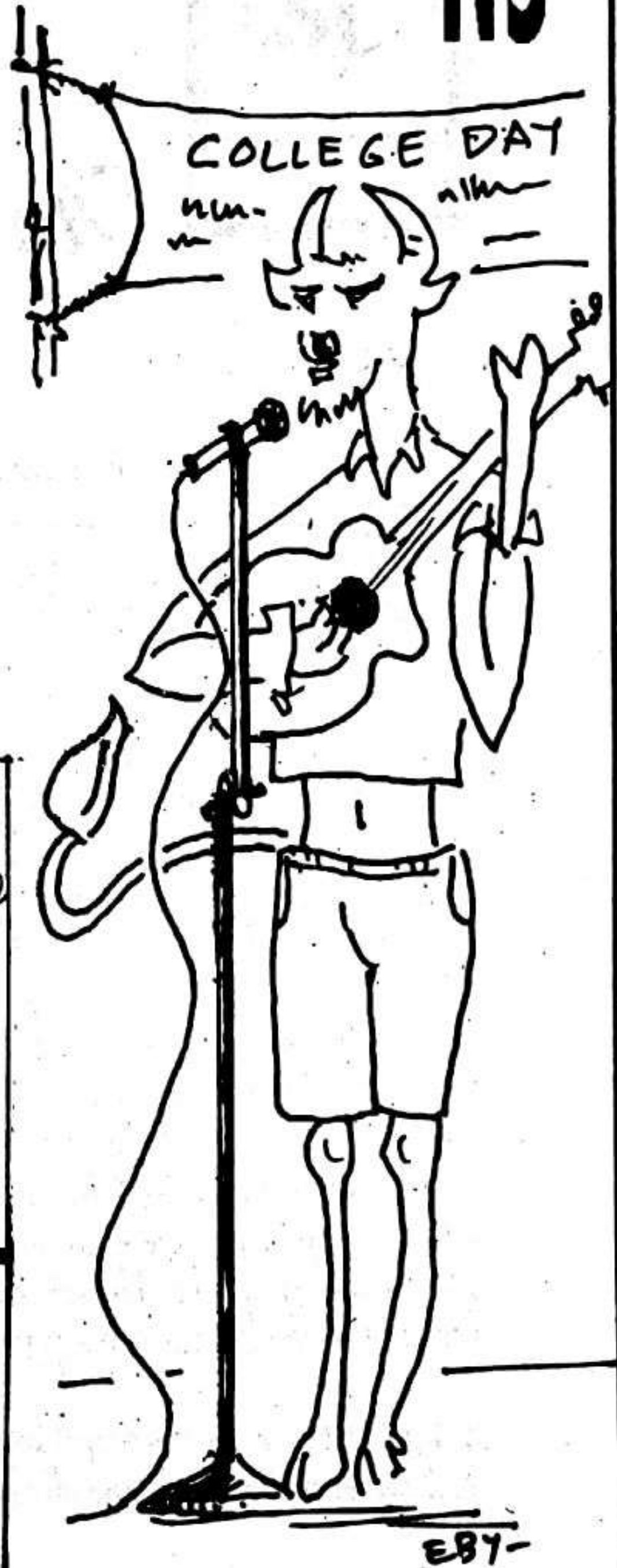
Yet it cannot be bought, begged, borrowed or stolen, for it is something that is no earthly good to anybody till it is give away

And if in the last minute rush of Christmas buying some of our sales people should be too tired to give your smiling, may we ask you to leave one of yours.

Thus, the first step in the technique of motivating others is to begin with your self taking a keen interest in them and winning their hearts towards you by genuine and charming smile.

CARTOONS

An Expression of Hope

1. I am not alone in this dangerous zone, but accompanied by my college mates
- a perfect group, sometimes I am quiet, sometimes I burst out, swing this,
mother comes to me, she goods me down with water and foam.
Mother comes to meet us with her,
White garlands widespread on her.

2. The beautiful ocean dancing and swaying
To the time of the breeze, bubbling and laughing all the way
While returning home united, I ask myself happy ;
Returns to the greenland hoping that the
Coming days would be better, than the days gone by.

3. Watching the children play in their birthday suits,
On the mother's bosom, neither worried nor responsible for
Their affection towards the perilous ocean, tempts me to write.
These lines mixed with laughter and tears,
Atleast they inspite me with some hope.
Maybe the goddess has blessed me,
Or at least she has noticed my pleasings

4. I got to bed with a peaceful heart ;
And sweet dreams visit me all the night

THANGAL KUNJU MUSALIAR BIRTH CENTENARY CELEBRATIONS

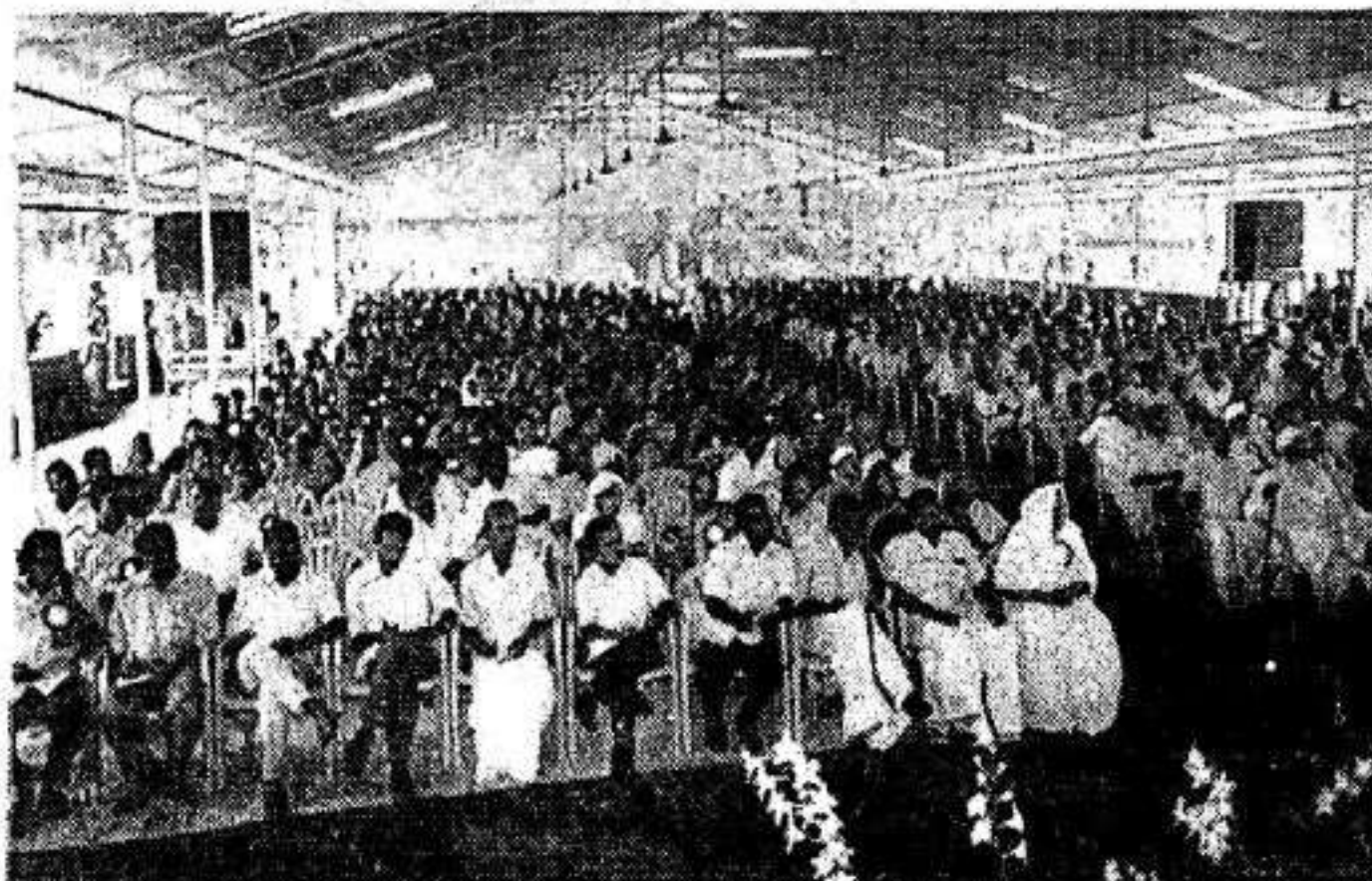
CENTENARY MEMORIAL LECTURES

Justice M. FATHIMA BEEVI
inaugurates the Centenary Memorial Lectures

The Chairman with Justice Fathima Beevi
at the Inauguration

The audience at the inauguration

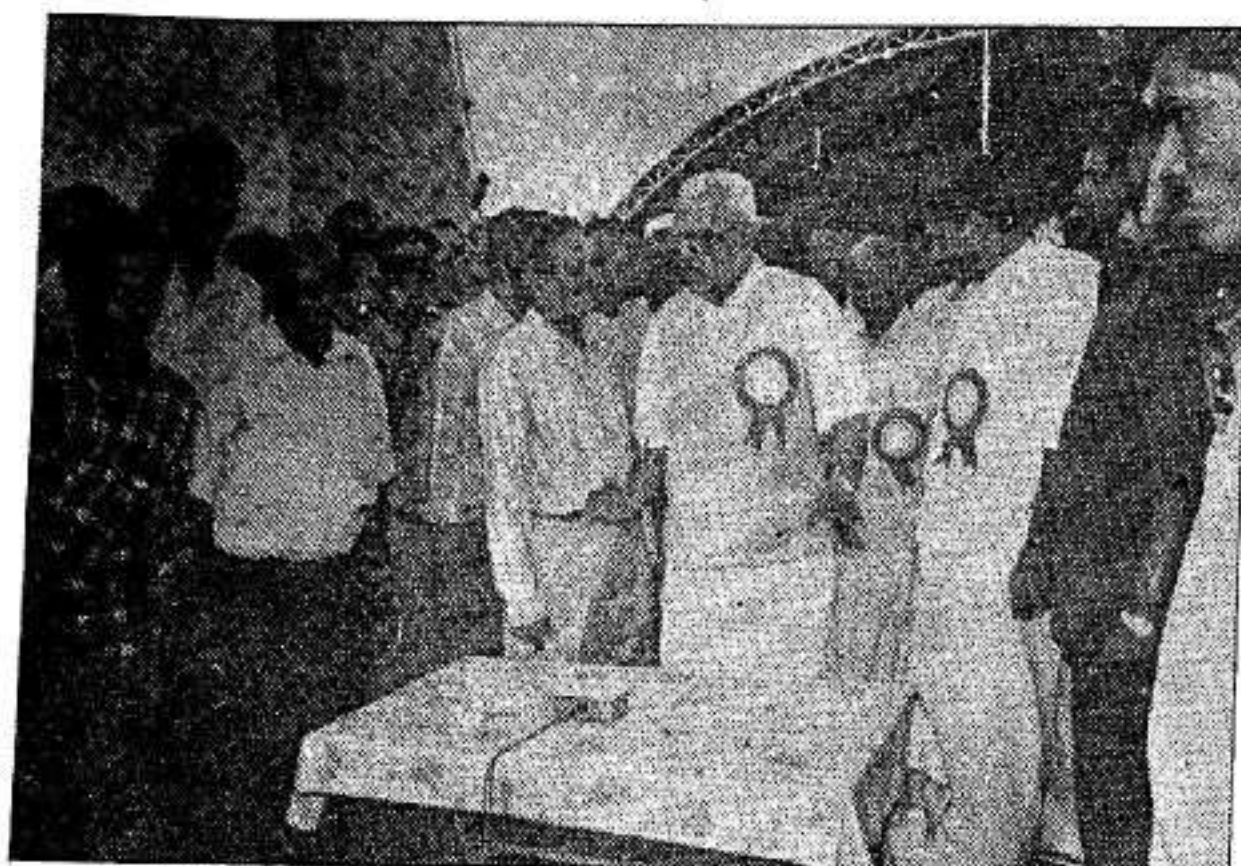
EXPO - 97

Governing body member
T.K. Jalaludeen Musaliar delivers the
welcome speech

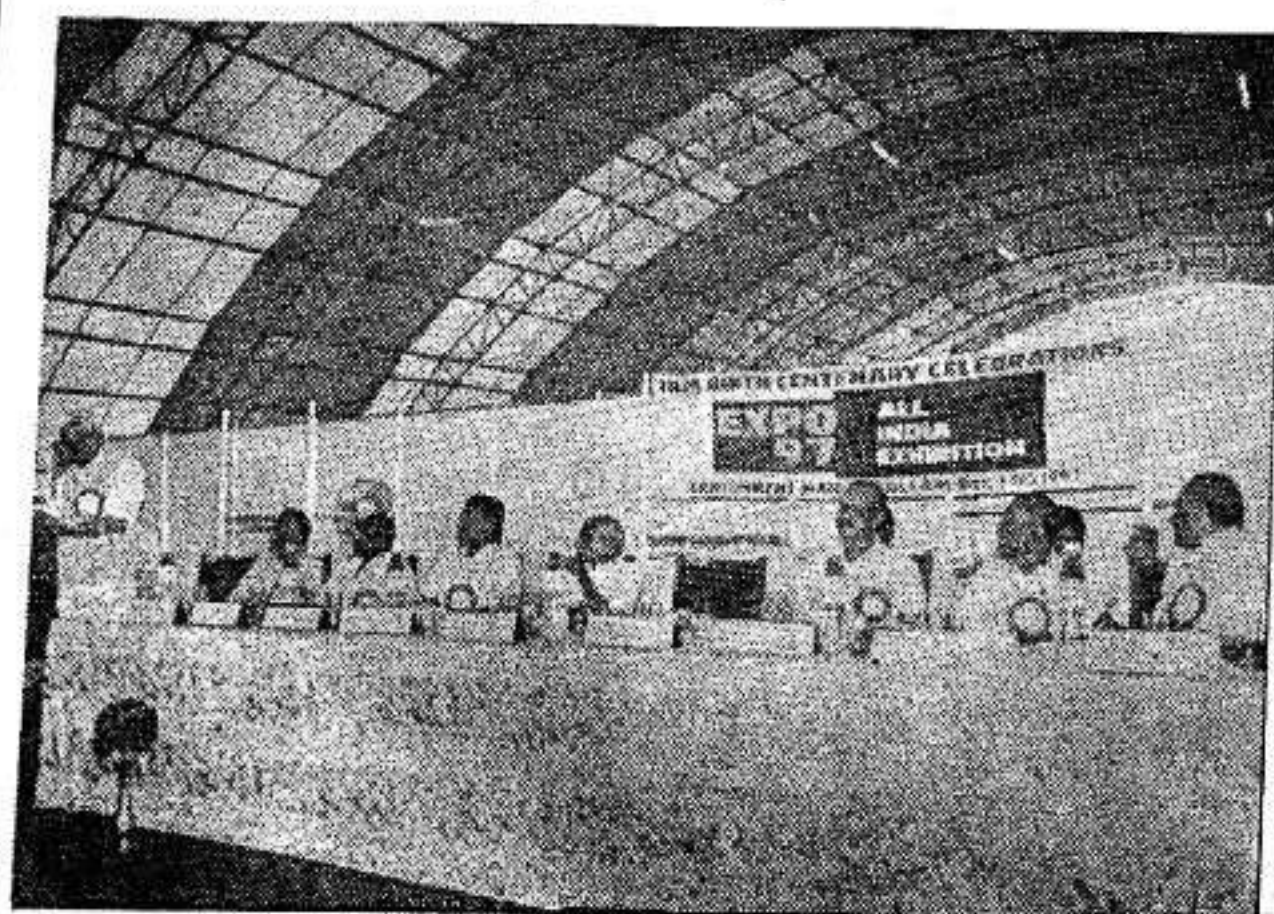
Chief Minister E.K. Nayanar
inaugurates the
All India Exhibition

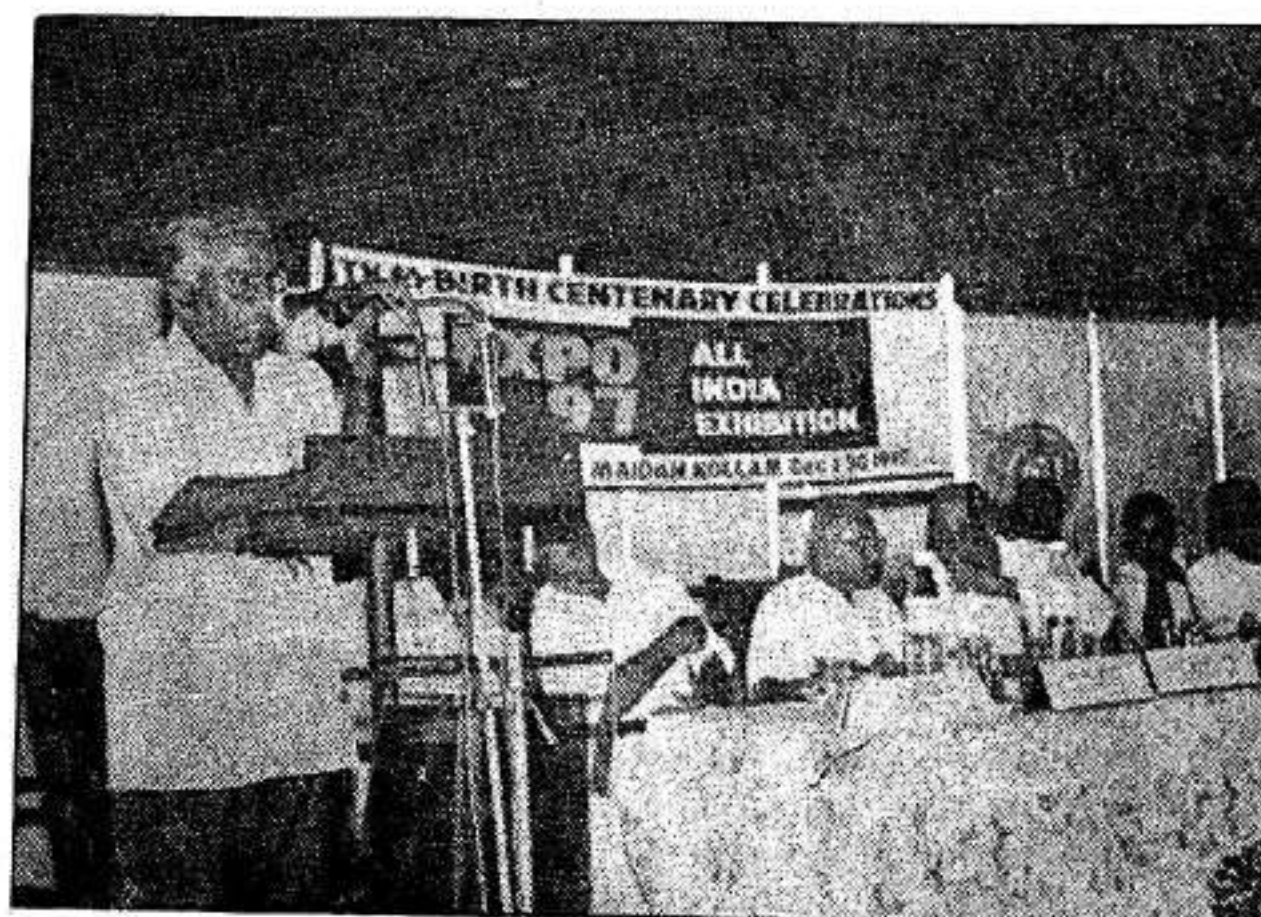
The Chief Minister Switches
on the fountain

FOUNTAIN

Dais of the
Inaugural ceremony

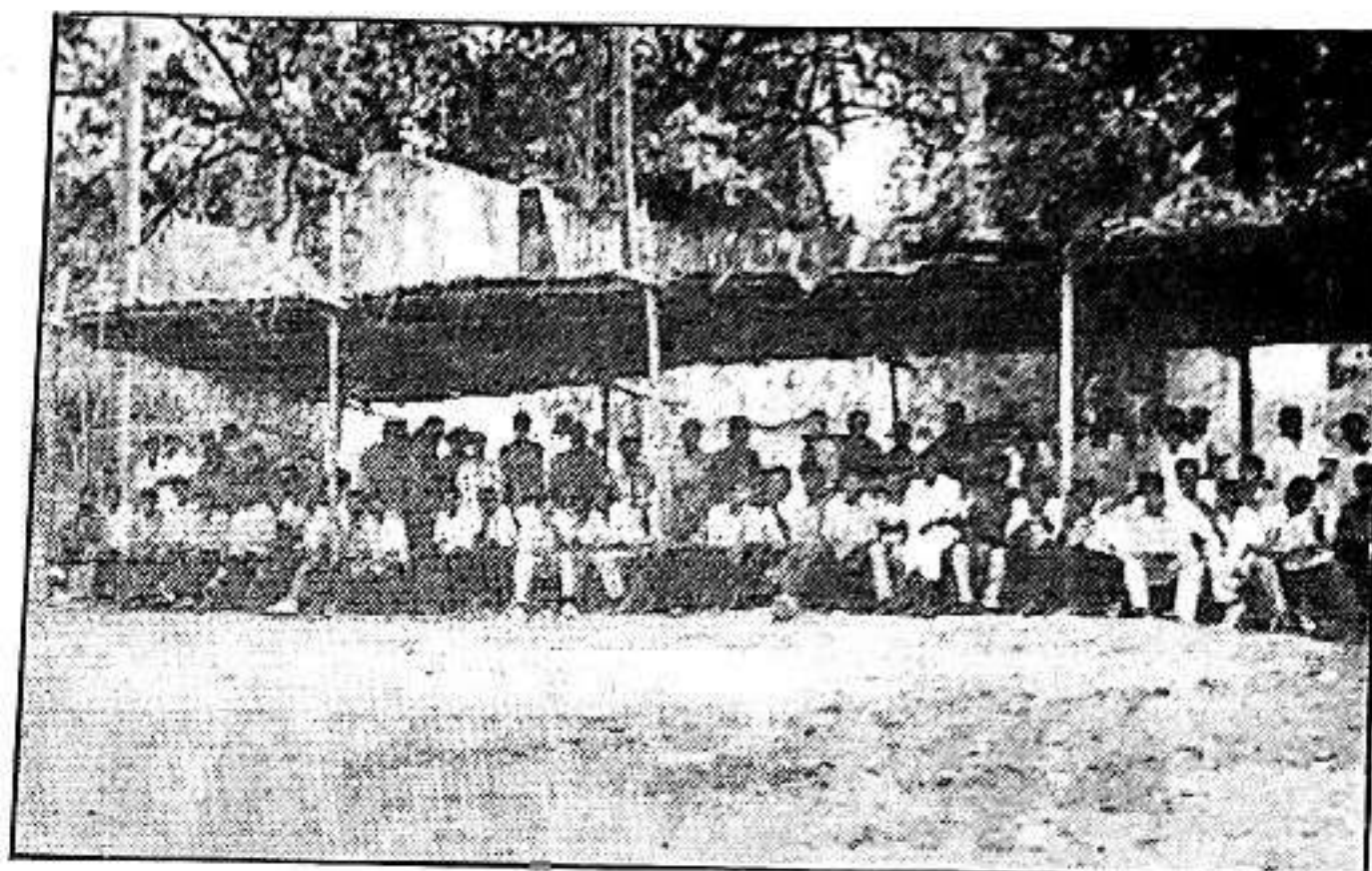

The Principal proposes the
vote of thanks at the function

S P O R T S

FLAG HOSTING By
Principal Lt. Col. Basheer Kannu

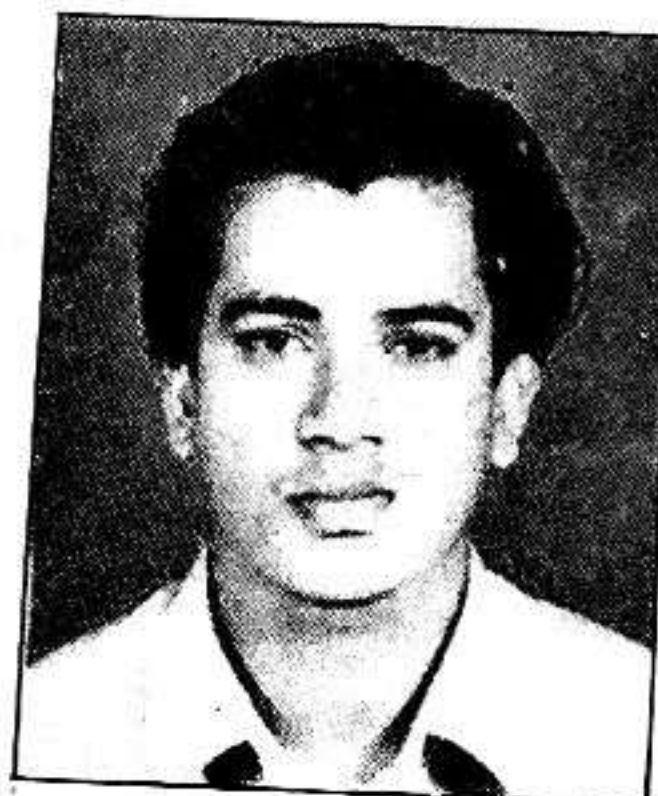
AUDIENCE

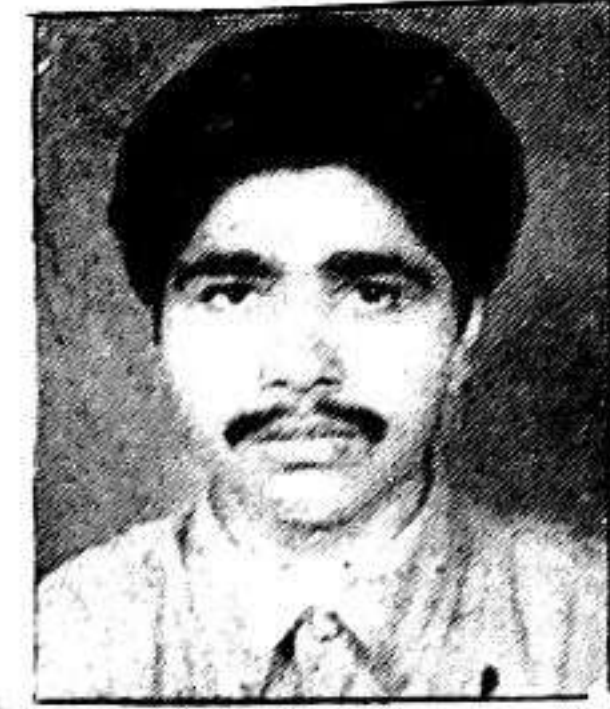
COLLEGE FOOTBALL TEAM

TEACHERS "KASERAKALI" COMPETITION

SAMEER YUSUF
Cricket Team Captain

R. Santhosh
II DC Maths

सपने

मैंने जो सपने देखे थे
वह सपने सच न हुआ
सच होता भी कैसे ?
सच पुछो तो
सपनों का जीवन से रिश्ता
कितनी बड़ी हिमाकत है ।
मसलन
मैं ने सपने में देखा
"इन्कलाब"
महज एक बन्दुक है
यानी
बन्दुक सिर्फ अभी सपना है
यूँ सपने देखना बुरा नहीं
तुम सपने जरूर देखो
मगर जगते हुये
जागते हुये
वैसे भी
मेरी तुम्हारी सबकी नींद
काफ़ूर हो गई है ।
उसलिये
नींद की गोलियों से
बेहतर है
बन्दुक की गोलियों का अभ्यास करना
साते में सुला देगा
तुमको भी सपनों का एहसास ।

with best compliments from :

VICTORY PROMOTIONS

M.R. Buildings, Near T.K.M. Arts College,
Karicode P.O., Kollam - 6
Phone : 0474 - 711211

Are you an unemployed? Don't worry....
We are offering a challenging carrier to you. Every body welcome,
ut you must be ambiotious, determined and enthusiastic.
Join us in creative excitement.

5000 + സ്വപ്നവർണ്ണങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന കൊല്ലം ജില്ലയിലെ ഏക സ്ഥാപനം

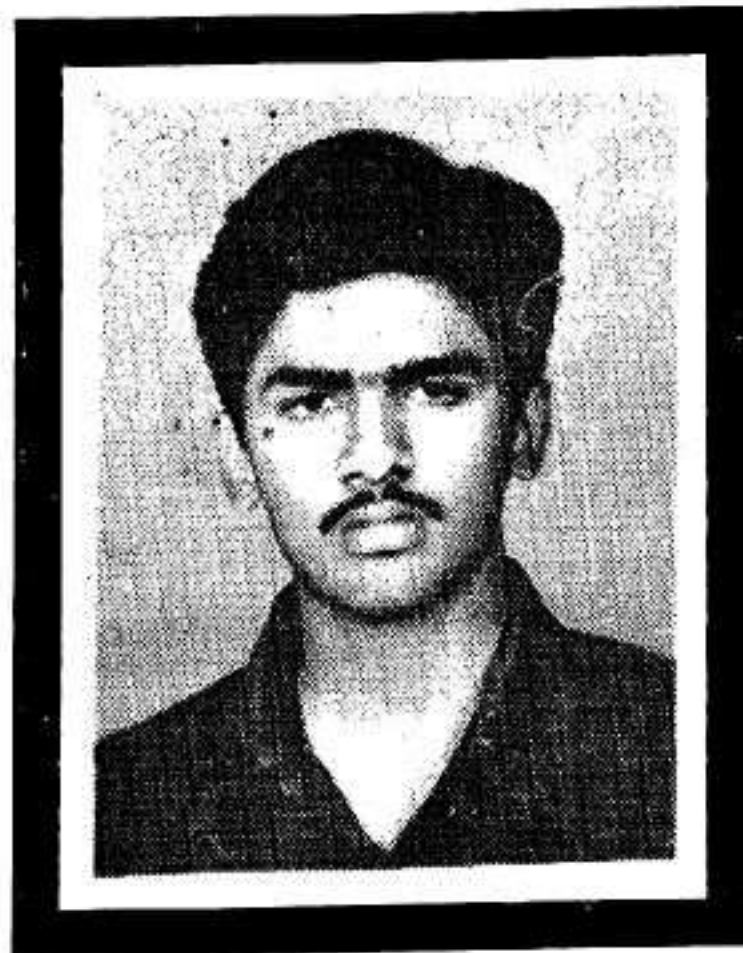
CARAVAN

Zamy's Buildings, Main Road, Kollam-1.
Ph: 751582, 751282, 746982, 745482.

BERGER PAINTS

സാദത്ത്

അവൻ, ഓർമ്മകളുടെ അടരുകളിലെ അനപ്പ്
കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ നോവ്, അവൻ, സാദത്ത്
മടങ്ങിയത് മഹാമൗനത്തിന്റെ സരോവരത്തിലേക്ക്,
മൃതിയുടെ അഗാധതകളിലേക്ക്
ഇത് അവിടേക്ക് പോകുന്ന വാക്ക്
വേദനയുടെ വിരലൊപ്പ്
കണ്ണീരിന്റെ ആവി

THE CHAPTER

A FIRST GRADE STUDY CENTRE
2 B College St. Kollam. Pin 686002

*Wearing all that weight
Of learning lightly like a flower*

-Tennyson

THE CHAPTER
(A FIRST GRADE STUDY CENTRE)
S N College Jn, Kollam. Ph : 743949

A unique centre for Commerce and Business subjects

الأعاجم ففسدت سنتهم الفتان
 لي أن اضع لهم مايقومون به
 كلامهم؟ (فأبى عليه زياد ثم عاد
 فأمره بمالهاه عنه، لأنه سمع
 اللحن بأذنه من رجل دخل عليه
 يقول: ("أصلح الله الأمير. توفي
 أنا وأترك بنون..") فوضع أبو
 الأسود باب التعجب ثم باب
 الفاعل والمفعول، وأخذ كلما سمع
 لحنه وضاع القاعة التي
 تصلحها. ثم تناول منه أدباء
 البصرة والكوفة فكمالهوه

وفصلوه..

Thoufeequl Hakeem. B أخطاء لغوية شائعة

II PDC

قل

- * تحرى فلان الامر
- * لعله يندم
- * يامغيث المستغيث
- * ينبغي لك أن لا تكسل
- * برز في الثقافة تبريزا كبير
- * أجاب عن سؤاله

ولا تقل

- * تحرى فلان عن الأمر
- * لعله ندم
- * ياغيث المستغيث
- * ينبغي عليك أن لا تكسل
- * برز في الثقافة بروزا كبيرا
- * أجاب على سؤاله

إن من الشعر لحكمة !

فصيح Bilal. II DC Chemistry

إلألفي زمن تراك القبح به

من أكثر الناس إحسان وإجمال

لولا المشقة ساد الناس كلهم

الجود يفتقر والأقدام لئال

وإنما يبلغ الإنسان طاقته

ماكل ماشية بالرجل شمال

ذكر الفتى عمره الثاني، وحاجته

مافاته، وفضول العيش أشغال

من وضع مبادئ

Shafeek. B II DC Chemistry النحو العربي؟!!

يروى المـؤرخون أن أبا الأسود

الدؤلي المتوفى سنة ٦٩ هـ هو

واضع مبادئ النحو، وأن السبب

الذي حداه إلى التفكير فيه هو

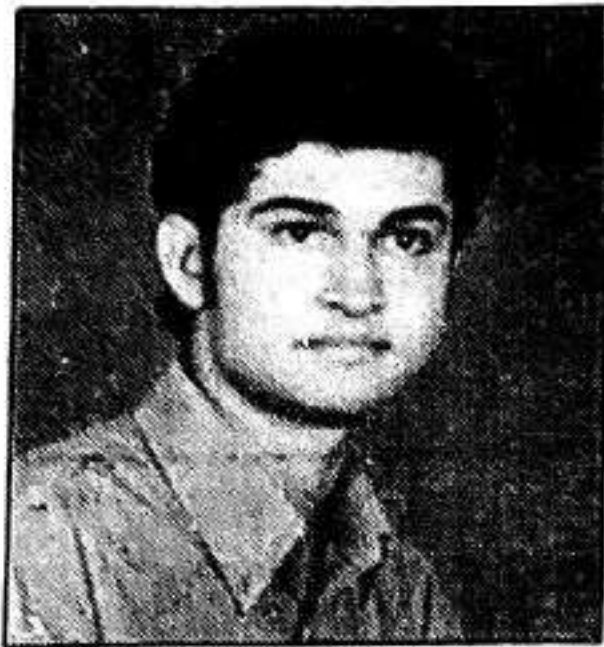
نشوء اللحن وهجوم البجامة.

وذكروا في ذلك أنه دخل يوماً على

زياد بن أبيه وهو والي البصرة حين،

فقال له: (اصليح اليه الامير! اني

ارى العرب قد خالطت هذه

നന്ദി

കത്തുന്ന വാക്കുകൾ നങ്കൂരമിട്ട
തുറമുഖത്തിന് തീപിടിക്കട്ടെ.
കരയുന്ന വാക്കുകൾ അഭയം തേടിയ
സത്രത്തിനു മേൽ പെരുമഴ.
ഇത് വികാരങ്ങളുടെ അരക്കില്ലങ്ങളിൽ
അകപ്പെടുന്നവന്റെ ഭാഷയാണ്.
അതുകൊണ്ട് കത്തുന്ന വാക്കുകൾക്ക്
പിന്നെയും തീ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
കരയുന്ന വാക്കുകൾക്ക് നേരെ
ചാട്ടവാറെടുക്കേണ്ടിവന്നു.
ചിലങ്കകെട്ടിയ വാക്കുകൾക്ക്
പദം പാടി.
അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ ഞാൻ
ഓർമ്മകളുടെ കളിയാരങ്ങ് എന്ന് വിളിക്കുന്നില്ല.
സ്ഥാനിക എന്ന പഴയവാക്കിന് നമുക്ക്
ഒരു വൃദ്ധസദനത്തിൽ അഭയം കൊടുക്കാം.
ഇത് പുതുമയുടെ മണിപ്രവാളമാണ്.
ചരിത്രത്തിന്റെ മുദ്ര.
നമ്മുടെ കാല്പാടുകൾക്ക്
കാലമെഴുതിയ അടിക്കുറിപ്പ്.
അക്ഷരങ്ങളിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ
വിഹ്വലതകൾക്ക് ചുവരൊരുക്കാൻ
ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ മനസ്സുകൾക്കും
പെരുമഴയോളം നന്ദി.

സ്നേഹപൂർവ്വം

Spink

അജിഷാദ്. എ

EVERYTHING IS NOTHING

the end

TROPICAL FOODS LIMITED

97, Sidco Industrial Estate,
Ambattur, Madras - 600 098. India.
Phone : 652909

We are one of the leading manufacturers and exporters of consumer packed Nuts from India. The nuts which are roasted and salted, distinctive in quality, unique in crispness, perfect in texture and flavour, have come to you after years of professional research and technological expertise.

With over 50 years experience in nut processing and packing, we are successors to Musaliar Industries Pvt. Ltd., the pioneers and foremost processors and exporters of Cashew Kernels from India, renowned for their quality and relied upon for decades by importers the world over.

Specially picked nuts are cleaned and air dried, roasted and salted in a perfected recipe to give that special flavour of 'BESTNUT':

BESTNUT is canned in attractive printed cans and vacuumised to retain its freshness. The cans are sealed with "Flip open lids" for easy opening and plastic caps to retain freshness. They are also packed in poly-foil laminated pouches flushed with Nitrogen to ensure freshness.

The following are the standard sizes:

Roasted and Salted Cashewnuts - 300 gm can, 150 gm can, 100 gm pouch and 35 gm pouch.

Roasted and Salted Peanuts - 180 gm can.

Roasted and Salted Mixed nuts - (Cashew, Peanuts, Almonds and Walnuts.) - 150 gm can.

At present we are working on packagings in different sizes of Almonds, Walnuts and Pistachios.

Besides, 'BESTNUT' brand Cashew nuts, Peanuts, Almonds, Pistachios, Walnuts and Mixed nuts are also available in bulk packing of 25 lbs/11.34 kg tins.

'BESTNUT' is also packed in different sizes and types as per International market requirements and even in Private Brands when desired for a particular market.

For Export Trade Enquiries

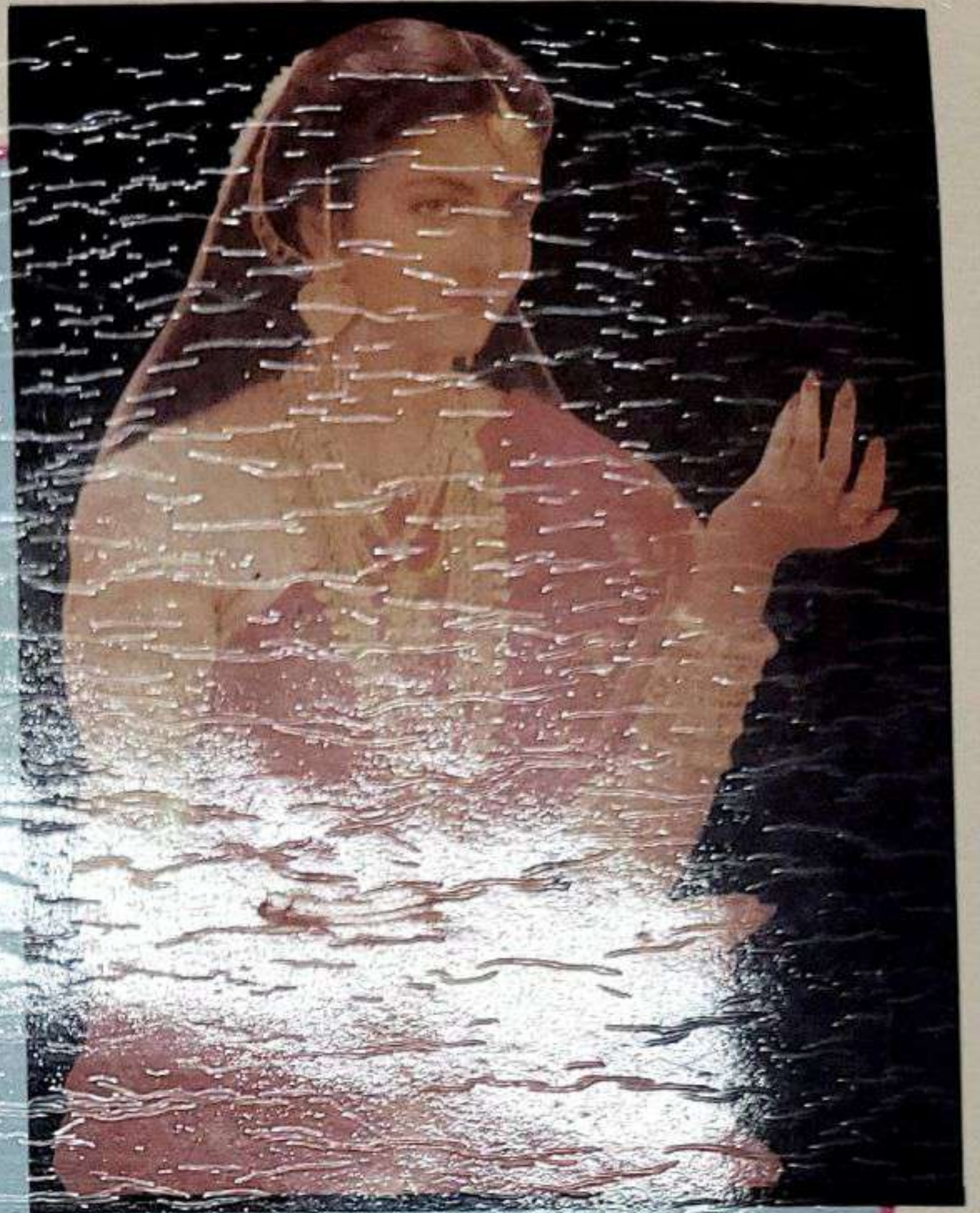
TROPICAL FOODS LIMITED

1/C, Mount Chambers
758, Anna Salai, MADRAS - 600 002. India.
Phone : 044 - 8522196
Telex : 041 - 5394 BEST IN
Fax : 91 - 44 - 8522196

പരിവർത്തനം

പരിവർത്തനം

"തൃശ്ശൂരിന്റെ ആധുനിക മോഡലിൽ പത്തരമാറ്റിന്റെ തിളക്കത്തോടെ

പാലാട്

ജൈത്രയാത്ര തുടരുന്നു."

പാലാട്

A/C

പാലാട് ജില്ല

വിംബി ഷോപ്പിംഗ് കോംപ്ലക്സ്

കരിക്കോട്. Ph: 712434